

Suriye'de çanlar kimin için çalıyor?

Suriye halkı; açlığa, yoksulluğa, baskıya karşı isyan ederek meydanları doldururken emperyalistler bu atmosfer üzerinden kirli emeller peşinde. Suriye'de halk değişim istiyor. Ve rejimin yarattığı tüm korku iklimine

karşı sokakları terk etmiyor. Suriye'den tüm Ortadoğu'ya isyan ve direnişin sesleri yükseliyor. **Suriye'de çanlar çalıyor! Kimin için olduğunu ise zaman gösterecek! -Sayfa 23-**

Kendisi yarattı, kendisi öldürdü

Ladin'in öldürülmesi ile ABD politik "namusunu" kurtarmış oldu ama bu durumun dünya halkları açısından bir yararı olmadığı da ortada. Ancak burada temel sorun, Ladin'i

dünya sahnesinden kimin sildiğidir. ABD Ladin'in siyasal sahneye çıkmasının nasıl ebesi olduysa, aynı şekilde dünya tarihinden silinmesinin de celladı olmuştur. **-Sayfa 22-**

Özgür gelecek

Sayı: 09 Yaygın süreli

13-26 Mayıs 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Gerilla anasının ayaklarının altına değil gözüne bak!

Cenneti de cehennemi de görürsün!

12 Haziran seçimleri yaklaşıyor. Düzen partilerinin "yeni" ve "çılgın" seçim vaatleri devam ederken, şimdi moda "ana" tartışması yapmak! Önce her seçim öncesi egemenlerin kullandığı gerici-erkek egemen üslupla başlayan bu tartışma, "cennet anaların ayakları altındadır, analarımız üzerinden siyaset yapılmaz" güzellmeleri ile sürüyor.

Ama yapılan hiçbir güzelleme, gerilla cenazeleri ile yanan anaların acılarını azaltmıyor. Aksine kanla beslenen egemenlerin analara karşı ikiyüzlü siyasetleri bir kez daha gün yüzüne çıkıyor. Ama onların bu tutumu, anaların, mücadelenin ileri mevzisinde savaşıyor oğulları ve kızları ile gurur duymasını engelleyemiyor.

İşte tam da bu yüzden yaklaşan seçimler, Kürt anaların gururu ve isyanı kuşanılarak karşılanıyor!

5 KIZIL KARANFİLE...

Beşler tüm yüreklerde somutlanan değerlerimizi sahiplenmenin, yaşatmanın ve geleceğe taşımanın bir örneğini daha sergilemektedirler. Beşler geleceğe uzanan elleridir. Bu elleri tutmanın zamanıdır şimdi. Yüreklerimizde yanan isyan ateşiyle yaşama can veren su oldu onlar.

-Sayfa 12, 25, 26, 31-

"Lıpste Bziğe Lıpste Yezeon!"

Çerkeslerin anadil mücadelesini son zamanlarda yaptıkları eylemlerle daha bir duyar olduk. Özgür Gelecek gazetesi olarak Çerkeslerin demokratik mücadelesini gazetemize taşıdık.

-Sayfa 18-

Siyasi operasyonlar sürüyor-2

Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik siyasi operasyonlar üzerine yaptığımız söyleşimize, bu sayıda, BDP Eski Genel Başkanı ve Hakkari'dan bağımsız milletvekili adayı **Selahattin Demirtaş** ile devam ediyoruz.

-Sayfa 24-

"Çılgın" Türkler ve "çılgın" projeler

Başbakan R. T. Erdoğan, uzun zamandır "sır" gibi sakladığı "çılgın projesini" açıkladı: Kanal İstanbul! Bu projeyi, bir de işin gerçek uzmanlarına sorduk.

-Sayfa 28/29-

Taş atan "Çocuk (H)aklı"!

Ermeni, Çeçen ezgilerinden, Kürt, Karadeniz ezgilerine kadar, "büyükler" in vicdanına değsin diye onlarca şarkının yer aldığı albümleri üzerine Kardeş Türküler ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

-Sayfa 30-

Özgür gelecek'ten

Kaypakkaya yoldaşın bize çağrısı var!

✓ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Saldırdıkça yanacak, çırpındıkça batacaksınız; iyi şeyler olacak!

➤ Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Sendikal bürokrasiye karşı mücadele üzerine

➤ Sayfa 5

Göğün Yarısı

Kaypakkaya emekçi kadınların önderidir! Ve ona çok şey borçluyuz!

➤ Sayfa 12

Evrensel Bakış

Kuklanın raydan çıkışı ve iğreti Amerikan şovu

➤ Sayfa 22

Pusula

Kitlelerle bağ kurmanın yolu militan çizgiden geçer!

➤ Sayfa 26

KAYPAKKAYA YOLDAŞIN BİZE ÇAĞRISI VAR!

Kaypakkaya yoldaşı gökyüzündeki müstesna yerine uğurlayalı tam 38 yıl oldu. Yine bir Mayıs ayında, faşist cellatlar onu aramızdan koparıp aldı. Kısa-cık yaşamına sığdırdıkları kadar ölümü kucaklarken de büyük bir mirası ardılarına bıraktı. O, 90 günlük direnişiyle Türkiye devrimci hareketi içinde “**Ser verip sır vermeyen komünist önder**” olarak onurlu yerini aldı. Kaypakkaya, güneşle buluştuğu andan günümüze bu duruşu ile devrimciler, komünistler için ilham kaynağıdır.

Kaypakkaya'yı parçalayıp katletmiş olsalar da, cellatların ondan duyduğu korku hiç bitmedi. Düşman karşısındaki net tavrı onları zaten çılgına çevirmişti. Ne ki bunda ötesinde esas kabusları, yaşamında somutladığı komünist fikirlerinin, ülkemiz toprakları ile buluşması oldu. Tohum bir kere top-rağa düşmüştü! Düzenin efendileri, kuşkusuz ilk defa işkencehanelerde böylesi bir bozguna uğramıyordu. Ne var ki Kaypakkaya'nın farkı, sahip olduğu ideolojik formasyonun; baş eğmez, uzlaşmaz bir ruha sahip olmasıydı. O, ustaların iyi bir öğrencisi olmayı başararak komünist idealleri coğrafyamızın gerçekliği ile buluşturma-bilmeyi başarmıştı. Korkulan buydu!

İbrahim yoldaş bunu nasıl başarmıştı? Kaypakkaya'nın, TİP'le başlayan Milli Demokratik Devrim teziyle süren sonrasında TİİKP ile devam eden ve nihayetinde komünist öncü ile zirveye ulaşan siyasal serüveni bu sorunun yanıtı için zengin bir bilgi kaynağıdır. Gerçeğe ulaşma arzusunun körüklediği; araştırma, öğrenme tutkusuna yaşamına damgasını vuran en temel özelliklerden biri olarak öne çıkmaktadır. İbrahim yoldaş, hiçbir zaman edindikleri ile yetinmemiş her zaman daha fazlasının peşine düşmüştür. Bunun sonucudur ki düzeni en küçük hücrelerine kadar mercek altına alabilmiş ve ona karakterini veren temel kodu bulmayı başarmıştır. Bitip tükenmeyen bir öğrenme arzusunun sonucunda resmi ideoloji ve onun devrimci, ilerici saflardaki her türlü görüngüsü ile hesaplaşabilmiştir.

Dahası bu hesaplaşmayı bir kopuşa taşımaya bilmiş, buradan damıttığı sentezle bizi bugüne taşıyacak komünist güzergâhın koordinatlarını çizmiştir. Onu hedefe ulaştıran ise öğrendiği her bilgiyi yaşamın acımasız gerçekliğinde test etmesi olmuştur. O, gerçeğe ulaşma adına çıktığı bu yolculuğun her santimetresini; ezilen milyonların, emekçi yığınlarının kahrolası sömürü ve

zulümden bir an önce kurtarılması hedefi ile atmıştır. Bir devrimci için temel kıstasının pratik olduğu gerçeği onun pusulası olmuştur. '71 silahlı devrimci çıkışına önderlik eden devrimcilerin bu ortak özelliği Kaypakkaya'da komünist ideolojinin can suyu ile yoğrulmuştur. İbrahim yoldaş, teori ve pratik arasındaki bütünlüğe-tutarlılığa büyük özen göstermiştir. Şafak revizyonistleri ile yürüttüğü ideolojik savaşımın en önemli çıkış noktalarından birini de bu tutarlılık oluşturmuştur. Kaypakkaya, dile getirilmekten dahi korkulan birçok sorunu bu yaklaşımın bir sonucu olarak çekinmeden masaya yatırmış ve çözüme ilişkin somut adımlar atmıştır.

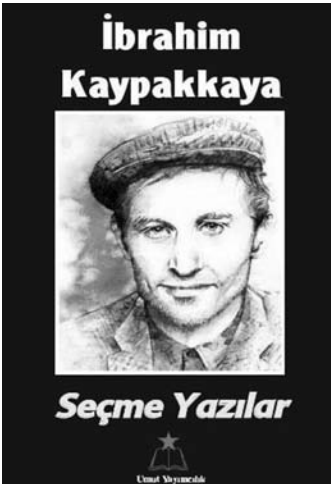
Bunun en görünür olduğu alanlardan biri Kürt ulusal sorunudur. “**Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı**”nı teslim ederek, vakit kaybetmeden pratiğe yönelmiştir. T. Kürdistanı İbrahim yoldaşın ilk yöneldiği alanlar olmuştur. Kürt halkının acılarını yüreğinde hissedenden önder yoldaş, onların bir dert ortağı ve çözüm adresi olmak hedefi ile dağları mesken tutmuş, ovaları arşınlamıştır. Bu duruşu, 38 yıl öteden önümüzü aydınlatan, ufkumuzu genişleten bir mirastır. Kürt ulusu aradan geçen süre içinde, ödediği büyük

bedellerle özgüvenini kazanmış, düşmanın maskesini indirmiş ve bir direniş geleneği yaratmıştır.

Bugün, “**Sivil İtaatsizlik eylemleri**” kapsamında sokağa çıkan Kürt halkının talepleri; baskı, şiddet ve büyük bir vahşetle yok sayılmaya çalışılmaktadır. Kürt halkı; her gün dağ başlı evlatlarını kaybetmektedir. Kaypakkaya yoldaşın bize devrettiği mirasın gereği, gözlerimizin önünde yaşanan bu acıları yüreğimizin en derininde hissetmek ve adımlarımızı hızlandırmaktır. Önder yoldaşımız böyle yapmıştır. İbrahim yoldaştan bugüne faşizmin, Kürt ulusuna yönelik politikası öz olarak değişmemiştir; **imha, inkar ve asimilasyon!** Kaypakkaya yoldaş bu politikanın şifresini herkesten önce çözen ve bunun gereklerini yerine getirmek için harekete geçen olmuştur. YSK'nın son kararı ile faşist diktatörlük Kürt ulusuna siyaset kapılarını kapatmayı amaçlamıştır.

12 Haziran seçimlerinde Kürt halkından yana tavır aldığımız bu süreçte, Kaypakkaya yoldaş bize sürece, daha güçlü müdahaleler yapma çağrısında bulunmaktadır. İbrahim yoldaş, her birimizden; Kürt halkı ile daha fazla sokağa çıkma, siyaset hakkını daha gür sesle savunma, gerillanın sesine daha fazla kulak vermemizi istemektedir!

Kaypakkaya korkusu sürüyor: Asur yayınlarına saldırı

H. Merkezi: Pınar Sağ ve Mehmet Özcan 29 Mart yerel seçimleri öncesinde Dersim'de bir açık hava konserinde Kaypakkaya'yı andıkları için 10 ay hapis cezasına çarptırılırken Bursa ve Lüleburgaz'da Kaypakkaya'yı andıkları için İşçi Köylü ve Halkın Günlüğü okurları hakkında “suç ve suçluyu övmek” gerekçesi ile dava açılmıştı. Hapishanelerde bugün Kaypakkaya'yı anlatan kitaplar “suç” olarak görülmedir. Örneğin Bafra T Tipi Hapishane'de bulunan tutsak

Partizan Hasan Gülbahar'a “**İbrahim Kaypakkaya Seçme Yazılar**” kitabı suç unsuru gösterilerek verilmedi.

Bu saldırılara bir yenisi daha eklendi. Nisan 2011 tarihinden itibaren üniversitelerde stant açan Asur Yayınları polis saldırısı ile karşı karşıya kaldı. Yayınevimizden çıkan “**İbrahim Kaypakkaya Seçme Yazılar**” kitabı polis saldırısı ile karşı karşıya kaldı. Üniversitede açılan stantta Kaypakkaya'yı anlatan kitapların bulunması önce rektörlüğü daha sonra da polisleri rahatsız etti. Üniversite rektörlüğünün kitabın kaldırılması yönünde getirdiği talep Asur Yayınları tarafından reddedilerek kitabın bir suç teşkil etmediği ve stantta durmasının bir sorun yaratmayacağı belirtilince, rektörlük polis ile birlikte standı saldırdı. Kitap hakkında 79 yılında çıkarılan toplatma ve yayın yasağı gerekçe gösterilerek Asur Yayınlarının standı zorla kapatıldı.

Özgür Gelecek okuruna ajanlık teklifi

4 Mayıs günü akşam saatlerinde bir okurumuzu telefonla arayarak önce kardeşi için görüşmek istediklerini söyleyen bir kişi, telefon konuşmasından sonra okurumuzla yüzyüze görüşmüş, bu görüşme sırasında

okurumuza ajanlık-işbirliği teklif etmiştir. Okurumuzun bütün borçlarını kapatacaklarını söyleyen polisler, tekrar görüşeceklerini söyleyerek o zamana kadar düşünmesini istemişlerdir.

Son zamanlarda bu onursuz

politikalarını yoğunlaştıran ege-menler yine geçtiğimiz günlerde SGD'li bir arkadaşımızdan “geleceğinin garantiye alınması” karşılığında ajanlık yapmasını istemişlerdi.

(Mersin ÖG okurları)

Diyarbakır Kitap Fuarı'na davetlisiniz!

TÜYAP kitap fuarı, 17-22 Mayıs tarihleri arasında Diyarbakır'da.

“**Yazının kadim coğrafyasına yolculuk**” başlığıyla bu yıl ikincisi düzenlenecek kitap fuarına çok sayıda yayınevi katılıyor. Mezopotamya'ya kitap üzerinden tarihi bir yolculuk için TÜYAP kitap fuarında buluşalım!

Etkinlik programı:
Tarih: 20 Mayıs 2011
Yer: Konferans Salonu
Söyleşi: “**Toplumsal Mücadele Başlamında Devrimci Sosyalist Yurtsever Basım**”
Konuşmacılar; Azadiya Welat Gazetesi, Özgür Gelecek Ga-

zetesi, Atılım Gazetesi
Saat: 12.00-13.00
İmza günleri

(Salon 2)

Umut Yayıncılık

ÇIKTI!

Cafer Demir'in “**Kan Lekesi**” isimli yeni romanı Umut Yayıncılık'ta!

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Sağlık 1 Sk. No: 17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 **İzmir:** 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 **Malatya:** Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsaray Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8 **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212 27 50 **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Yayıncı süreli **Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

SALDIRDIKÇA YANACAK, ÇIRPINDIKÇA BATACAKSINIZ; İYİ ŞEYLER OLACAK!

“Kürt milli hareketi, ezilen bir ulusun, hâkim bir ulusun hâkim sınıflarına karşı mücadelesi olarak ileridir ve demokratik bir muhteva taşır. Biz bu demokratik muhtevayı kesinlikle ve kayıtsız şartsız destekleriz. Türk burjuvazisi ve toprak ağaları lehine her türlü imtiyazlara ve eşitsizliğe karşı (devlet kurma hakkı imtiyazı da dâhil) kararlı ve amansız olarak mücadele ederiz. Kürt milli hareketinin bu yoldaki taleplerini de kayıtsız şartsız destekleriz.” (İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar, Umud yay. sf. 295)

Bir yönüyle alışılmış sahnelerine tanık olunan ama sınıf mücadelesini derinden kavrayan boyutuyla farklı sonuçlar üretmeye aday bir seçim atmosferinde ilerliyoruz. Klasik halini alan yüzünde, demokrasi palavrasının “seçim” isimli en pespaye piyesi sergilenmekte; rol paylaşımı içerisindeki katiller ve soyguncular sürüsü, bir yandan efendilerine biat ayinleri, diğer yandan halka yalan gösterileri düzenlemekte, bunu kemik kapma yarışı üzerinden birbirleriyle dalaşarak pazarlamaktadır. Her şey, lime lime dökülen sistemin ömrünü uzatmak ve sömürü çarkını sürdürmek için kurulan tezgâhın layıkıyla işlemesi içindir; zulüm sürsün diyerdir.

Meşruyet katında saltanat sürmek için girilen seçim kulvarındaki atraksiyonların bu kadar ihtirash ve salyalı olması usuldendir ama bunun seçim takvimleriyle bağlı olmayan sınıf mücadelesindeki karşılığı elbette ki başka anlamlar taşıyacaktır. İstedikleri kadar bütün plan ve programlarını yeni parlamento oluşumuna endekslesinler, ezilenlerin sorunlarına dair esas **çözüm platformunun** orası olmadığını onlar da iyi biliyorlar. Bunu öğretecek kadar kanlı ve bir o kadar da zorlu pratikler dizisi, bu ülkenin tarihini oluşturuyor...

Bugün seçim kampanyaları üzerinden iktidar mücadelesi yürütüldüğü algısını güçlü kılmaya, egemen sınıf partilerinin duyduğu **ortak ve yakıcı** ihtiyaç, kendisini bütün çıplaklığıyla göstermektedir. Zira politik mücadelede halk sınıf ve tabakalarını tümüyle içine çeken bir genişleme ve derinleşme yaşanmakta, eylem ve direniş hattı güçlenmektedir. Kitleleri aynı potada buluşturma potansiyeli taşıyan bir hareketlenmenin, rejim ve sistemle ilgili **kapsamlı** sorunlar üzerinden hayatiyet kazandığı ortadadır.

Daha önemlisi, bütün hareketlilik kazanan dinamiklerin, sistemle bağlarını sorgulatacak bir reaksiyonun hızlandırılmasıyla, kurumsallaşma/örgütlenme eğilimi göstermeleridir.

Çeşitli işyerlerinde sefalet zamlarına, sendikasılaştırma ve taşeronlaştırmaya karşı direnişlerini sürdüren **işçilerden**, sağlığın ticarileştirmesine tepki gösteren, parasız, kaliteli ve ulaşılabilir bir **sağlık** hizmetini savunan **emekçilere**; basın özgürlüğüne yönelik engizasyonu kısındıran yöntemlerle zirve yapan saldırılara karşı itirazını yükselten **gazetecilerden**, geleceksiz kılınmış, fırsat eşitsizliği büyüyen ve öğrenim özgürlüğü yok edilen **üniversiteli ve liseli gençlere**; tecrit zulmü altındaki **tutsaklar** ve onlara destek mücadelesi yürüten yakınlarından, doğanın yağma ve talanına tepki gösterip ses çıkaran **çevreciler** ve nükleer karşıtı platform üyelerine; artan oranda cinayet ve yaygın bir şiddetle beraber her türlü baskı ve ayrımcılığa maruz kalan **kadınlardan**, kentsel dönüşüm tezgâhıyla yerlerinden yurtlarından edilen ve sokağa atılan **yoksullara**; “açılım” tezgâhında bir kez daha hançerlenen **Alevilerden**, kültürel haklar talep eden **Çerkezlere** kadar, halkın ciddi bir bölümü, taşan bir öfke ve direngenlikle eylemler gerçekleştirmektedir.

Bunların karşısına, “*grev isteyen deli gömleği giysin*” sözleriyle çıkan ve “*liselilerin karşısına beş on bin kişi çıkarırız*” diye tehditler savuran Tayyip, “*Hak mücadelesi, artık bir sınıf mücadelesi anlayışıyla değil yeni bir yaklaşımla ortaya konulmak zorundadır*” (16.04) şeklinde fetva vermektedir. Grevler, direnişler, protesto eylemleri, miting ve yürüyüşlerde somutlanan eylemler, ülkedeki bütün çevre ve topluluklara sirayet eden bir **rüzgâr** yaratmıştır. 1 Mayıs’ın yalnız İstanbul değil Türkiye’nin dört bir köşesinde, önceki yılları aşan bir coşku ve kitlelilikle kutlanmasının, bu nesnel gerçeklikle doğrudan ilgisi vardır. Bu akım ve akıntıyı farklı yönlere çekerek etkisiz kılma ve kulvardan çıkarma derdi güdenler, büyük bir faaliyet ve gayret içerisinde.

Bütün bu güç ve potansiyele ivme kazandırma ve daha büyük bir direniş odağı oluşturma konusundaki kapasitesiyle çok daha ileri bir mevziyi geliştirmeye ve büyütmeye çalışan Kürt halkının **ulusal kurtuluş mücadelesi**, aynı etkenlerin tetiklemesinden ötürü daha çetin bir mecrada akmaktadır. Egemen sınıflar nezdindeki

“**öncelikli sorun**”, sürece olanca ağırlığıyla damgasını vurmakta ve gündemi belirlemeye devam etmektedir. Seçimlerdeki pozisyonunun parlamentoda yer edinmekten çok başka anlamlar taşıması, koçbaşı AKP eliyle geliştirilen politikaya yön veren “**devlet tavrı**”nda kendini gösteren ölçülerle açıklayıcıdır.

Tüm resmi ve sivil güçlerini, yetmiyor ki imamları, aşiretleri, kooperatifleri, üniversiteleri yeniden seferberliğe koşan, bütün örgütlü güçlere, kurumlara ve direniş mevzilerine, gazı, bombası, panzeri ve kurşunuyla azgınca saldıran faşist diktatörlük, bulunduğu **açmaz ve çıkmaza** dair resmi, olanca açıklığıyla sergiler olmuştur. Yalnızca son birkaç haftada gözaltına alınan ve tutuklanan yüzlerce, binlerce kişiye her gün onlarca, yüzlerce eklenmektedir. Ateşkes kararıyla savunma hattına çekilen HPG gerillaları baskınlarla katledilmekte, cesetlerine en aşağılık işkenceler yapılmaktadır. Protesto gösterilerinde vurulan yurtsever gençlerin cansız bedenleri tekelenmektedir. **Korku**, bütün engeller yetmiyormuş gibi YSK’yı devreye sokarak yeni barikatlar ördürmüş, ne var ki mücadelenin önünde bu hamle de set oluşturamamıştır...

Tahliye mükâfatıyla semirtilen ve çok geçmeden tasmaşı çözülen Hizbul-kontra, Yüksekova’da sahne almıştır. Sivil itaatsizlik çerçevesinde geliştirilen bütün eylemler ile her türlü demokratik hak arama yolları ve meşru talepler uğruna mücadele; MGK’nın “**terör**” kapsamında gördüğüne dair ultimatoyuyla daha azgın bir şiddetle karşılanmaktadır. Bunun yalnızca devrimci ve komünistler tarafından yürütülen mücadeleyi değil tüm sistem muhalifi güçleri ele alan bir yelpazede işlevli olması söz konusudur. Kürt sorununun sınıf mücadelesinin gelişim yönüne vurduğu **damganın** bariz izlerinden birisi de budur. Egemen sınıflar, ulusal sorun ekseninde yaşanan gelişmelere bağlı olarak **genele** yönelik tasarruflarda bulunmaktadır...

Çaresizlik faşist devleti çıplak bırakmaktadır. Düne kadar “açılım” yalanıyla geliştirilmeye çalışılan tasfiye sürecinde kartlar açık oynanmaya başlanmıştır. Artık sorunun çözüldüğü, herhangi bir problemin kalmadığı söylenmektedir (18.04, 02.05). “*Anadilde eğitim tezi bu ülkeyi böler, bu ülkeyi çökertir.*” (02.05) söyleminin tekrarıyla, **temel yaklaşımın** bir kez daha altı çizilmiştir. Devletin var-

lık koşuluna işaret eden parola, “*Özgürlüğün teminatı güvenlidir.*” şeklinde ifade edilmektedir. Bu topraklarda devletin/egemen sınıfların güvenliği uğruna her türlü katliam, soykırım ve zulmü meşru kılan, Osmanlı’dan miras anlayış, Mustafa Kemal’den İnönü’ye, Demirel’den Özal’a, Ecevit’ten Tayyip’e TC tarihini şekillendirmektedir.

Kastamonu eylemiyle yeniden kefen edebiyatına sığınan Tayyip ile bütün hempalarını saran ve giderek azgınlaşan saldırılarında iri harflerle okunan **korku**, işlerin sarpa sarmasındandır. Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak, örgütlü gücünü tasfiye etmek ve devrimci potansiyeli eritmek için geliştirilen taktikler işe yaramamıştır. **Süreç**, yok edilmesi ve sindirilmesi mümkün olmayan ulusal, sınıfsal ve sosyal direniş güçlerinin, komünist ve devrimcilerin geliştirdiği mücadeleyle **buluşma** koşullarını hızla olgunlaştırmaktadır. Bölgedeki isyan rüzgârıyla buluşacak bir yangın, yalnızca TC değil emperyalizmin daha büyük payandaları için de **yıkım** tehlikesini büyütmektedir.

12 Haziran seçimleri bu eşikte, bu koşullarda gerçekleşmektedir. Parla-mentonun teşkilini sembolik düzeyde bile etkisiz kılan süreçte, devrimci ve demokratik güçler arasındaki ittifak ve eylem birliği sayesinde oluşturulacak **mevzi**, sınıf mücadelesinin ileri taşınmasında güçlü bir rampa olacaktır. Bunun için, çarpışmanın ana minderi konumundaki kapışmaya dâhil olmak, güç ve emek harcamak gerekmektedir. Saldırı ve direniş, başta T. Kürdistanı’nın toprakları olmak üzere çok çeşitli alanlara yayılmıştır. Mücadelede saf tutulmalı, var gücümüzle kavgaya girilmeli, bütün ezilenler **direniş barikatları** oluşturmaya çağrılmaktadır.

Deniz’lerle bütünleştikimiz, İbrahim yoldaşı yeniden ve yeniden özümlediğimiz günler, devrim mücadelesini ileri taşıyacağımız günler olmalıdır. Sefagül, Nursen, Gülizar, Fatma ve Derya’nın halk savaşını büyütmeye çağırıldığı günler, büyük bir coşku ve azimle kavgayı omuzladığımız günler olmalıdır. Ve nihayet, düşmanın bütün gözü dönmüştükle saldırdığı, zulmettiği ve katlettiği günler, büyük bir cesaret ve kararlılıkla üstüne yürüdüğümüz günler olmalıdır...

"Çalışma hakkımız ve onurumuz için örgütlendik, direndik;

Mersin: Taşeron çalışma sözleşmeli köleliğin resmi adı olmuştur artık. Bu çalışmanın tercih edilmesinin altında pek çok neden yatıyor. Öncelikle taşeron işçisi sözleşmeli çalışıyor, yani güvencesiz; yarımı belirsiz bir hale geliyor. Özlük hakları gasp edilen işçiler ya sigortasız çalıştırılıyor ya da sigorta primleri eksik ödeniyor; yevmiye usulü çalıştırılan ve izin kullanma hakları oldukça sınırlandırılan işçiler, izin kullandıklarında ücret kesintisine maruz kalıyorlar. İnsanlık dışı koşullarda çalışmak zorunda kalan işçiler, mesai saatleri içerisinde yeri geliyor yemek ve tuvalet ihtiyaçlarını dahi gideremiyorlar. Anlatmaya çalıştığımız bu durumu Adana Numune Hastanesi'nde çalışan kadın işçilerden dinlediğimizde daha çarpıcı bir şekilde görebiliyoruz.

Begüm: Hamileyken poliklinikler arası gezdiriyorlardı. Sorunlu bir hamileliğim olduğu halde beni dinlemeden farklı yerlerde çalıştırdılar. Çocuğum tehlikeye girdiği için hastaneye yatmak zorunda kaldım.

Sevgi: 16 saat nöbetlerimde süt iznilerimi hiç kullanamadım. Süt iznine gi-

demediğimiz için sütler formalarımızdan taşardı. Çocuğum beslenemediği için gelişme engelli oldu. 4.5 aylıkken mamaya başlamak zorunda kaldık. Üzüntü, stres sütün kesilmesine neden oluyordu. Çocuk ağlıyor, ihtiyaç duyuyor ancak biz yanına olamıyorduk.

Neslihan: Çalışırken erken doğum yaptım. 7 aylık hamileyken 24 saat çalıştırıldığımız oldu.

Begüm: Çocuğumuzu emziremediğimiz için yeni doğan sarılığı arttı. Hamileyken de stresten çocuğum kasılıyormuş, çocuğumda büyüme geriliği oluyordu. Bir keresinde de çocuğum burun kanamasına neden olan bir soruna teşhis için film çekilmesi gerekiyordu. Tek seçenek olarak Balcalı Hastanesi'ne gitmesi gerekiyordu. Ancak çalıştığım için izin alamadım, şimdi çocuğum kansızlık çekiyor. Tedavisini yaptıramadım.

Sevgi: Acilde kadimli olduğum için iki hamileliğimde de hiç başka yere vermediler. Oysa şimdi kendimden çok çocuklarımların hakkı için, yasal haklarımızdan vazgeçemediğim için, kapı dışarı ediliyorum. (Kaynak; Kızıl Bayrak)

Taşeron sistemin üstünü örtemeye-

Numune Hastanesi'nde taşeron sisteminin yoğun sömürüsüne maruz kalan işçilerin bir kısmı işten çıkarılmıştı. İşten atılan işçilerin direnişlerinin 115. gününde zafere ulaştı.

KAZANDIK!

cek durumda olan egemenler, bu duruma sağlık müdürü **Aytekın Kemik**'in ağzından, "taşeron sisteminde bu tür şeylerin olabileceğini ve normal karşılamak gerektiğini" söyleyerek meşruluk kazandırmaya çalışıyorlar.

Numune Hastanesi'nde taşeron sisteminin yoğun sömürüsüne maruz kalan işçilerin bir kısmı tazminat isteme hakları engellenerek işten çıkarılmıştı. İşten atılan işçilerin direnişlerinin 115. gününde zafere ulaştı. 3 Ocak tarihinde hastaneye geldiklerinde işten atıldıklarını öğrenen işçiler hastane yönetimine ve taşeron şirkete karşı aktif direnişi, kazanıma ulaşana dek sürdürdü.

3 Ocak'ta hastane yönetimi tarafından düzenlenen bir ibraname işçilere zorla imzalatılmak istenmiş, ibranameyi imzalamayan işçiler işlerinden atılmış ve sözlü olarak tehdit edilmişlerdi. Oysa Numune işçileri tüm bu saldırılara karşı direnişleri boyunca birçok eylem imza attılar, zorluklarla karşılaştılar, gözaltına alındılar...

İşten atıldıktan sonra hastane bahçesinden ayrılmayan işçiler kurdukları ça-

dırda direnişlerini büyüttüler. Bu süreç içerisinde gerek kolluk kuvvetleri gerek hastane yönetimi gerekse de bağlı oldukları taşeron şirketten gelen baskı ve tehditler sıkça karşılaşılan işçiler direnişten vazgeçmeyerek, haklı mücadelelerindeki kararlılıklarını gösterdiler. Numune işçileri direnişlerini dosta düşmana duyurmak için basın açıklamaları düzenledi, valilik önüne yürüdü, kendilerini İl Sağlık Müdürlüğü'nün bahçe duvarına zincirledi, gözaltına alındı ve nihayetinde taşeron şirkete geri adım arttırmayı başarıp 2 Mayıs tarihinde bir sözleşme yaparak yeniden işbaşı yaptılar.

Yakın dönemde işçiler sömürü düzenine karşı birçok direnişe imza atmış ve bu direnişlerin büyük bir çoğunluğunu, DESA, NOVAMED, Mersin Limanı, Adana Numune direnişlerinde olduğu gibi zaferlerle taçlandırmayı bilmişlerdir. Bu kazanımlar bize haklı bir mücadelede kararlı olduğuna sürece kazanımın kaçınılmazlığını göstermiş, sömürülen tüm işçilere, emekçilere umut olmuştur.

*Adana Numune İşçileri

Konak Belediye işçileri CHP binasını işgal etti

H. Merkezi: Taşeron firmada çalıştırılırken işten atılan ve bu yüzden 68

gündür direnişte olan Konak Belediyesi temizlik işçileri, 3 Mayıs günü CHP Konak ilçe binasını işgal etti. Sabah 9.00 sıralarında binayı işgal eden işçiler sık sık "Yaşasın onurlu direnişimiz", "Direne direne kazanacağız", "Atılan işçiler geri alınsın" sloganlarını attı.

Binaya girmek isteyen polis, bir işçinin üzerine benzin dökmesi nedeniyle geri çekilmek zorunda kaldı. İşgale birçok kurum da destek verdi. Bu destekten rahatsız olan polis kitleyi zor kullanarak bölgeden uzaklaştırmak istedi. Ancak kitlenin direnişi sayesinde bu çabasından da geri adım atmak zorunda kaldı. 1 saat 15 dakika süren işgalin ardından işçiler eylemlerini kendi inisiyatifleriyle bitirdi. Eylemin ardından 10 işçi gözaltına alındı.

"Direnişimizde sınır yok!"

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası ile MESS arasında süren TİS görüşmelerinde uyuşmazlık sonucu yıllar sonra grev yaşanmış ve ardından işçi sınıfının tarihine bir kazanım daha geçmişti. TİS görüşmelerinde MESS yönetimi sendikanın tüm taleplerini kabul etti. İmzalanan toplu sözleşmenin ardından Kocaeli'de kurulu bulunan **Standart Depo ve Raf Fabrikası**'nda çalışan 4 işçi hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atıldı. Fransa patentli olan Aveyrs Groups'a ait Standart Depo ve Raf Fabrikası'nda 15 yıllık **Murat Aslan, Nedim Gezin, Abdulhaluk Aksoy ve Metin Yılmaz** isimli işçiler, hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atıldı. Sendikalar faaliyet yürüttükleri için işlerine son verildiğini belirten işçiler, fabrika önünde çadır kurdu. Açık grevine hazırlanan işçiler direnişin zaferle sonuçlanması için her türlü eylem başvuracaklarını belirtiyorlar.

Yine iş cinayeti!

Mersin: Adana'nın Fekke ilçesinde özel sektöre ait barit madeni çıkarılan ocakta meydana gelen patlama sonucu 1 işçi öldü 2 işçi ise yaralandı. Artmakta olan iş kazalarında güvenli iş talebiyle haklarını arayan işçilere yönelik yapılan baskı ve saldırılar devam ederken, egemenlerin iş kazaları ile ilgili olarak yaptığı açıklamalar trajikomik bir hal almaya başladı. İş kazalarında gerçekleşen her ölümün ardından patronların ticari kaygıya düşmesi ile paralel, sistemin refah ülke politikaları son hız devam ediyor ve tozlar halının altına itilmeye çalışılıyor. Adana'daki bu işçi ölümü de bu gerçekliğin sadece bir yansıması.

Emekçinin gündemi

Sendikal bürokrasiye karşı mücadele üzerine

Ülkemizde sendikal hareketin ciddi bir kriz içinde olduğu, işçi sınıfının ezici bir kesiminin örgütsüz olduğu konusunda herkes hemfikirdir. Bu krizin ve sistem yanlısı, statükocu, uzlaşmacı, yandaş, sarı sendikal vb. niteliklere sahip sendikal yaklaşımın mevcut krizin yeniden üretimini de sağladığı, bu nedenle sınıf içindeki çalışmalarımızda sendikal bürokrasiye ve gerici sendikal çizgiye karşı mücadeleyi de ön plana çıkarmamız gerektiği açıktır. İlerici, demokrat, devrimci anlayışların yön vermeye çalıştığı az sayıda sendika genel merkezi ve şubelerinin mevcut sendikal bürokrasinin baskısı altında daha geniş bir alanda çalışmaları ve diğer sendikalarda yönetimin sınıf bilinçli işçilere geçmesi, bürokratik mekanizmaların parçalanması sınıfın ekonomik-demokratik hatta örgütlenmesinin önünün açılması için şarttır.

Sendikalara ve sendikal bürokrasiye yaklaşım konusundaki mücadelede sağ ve sol yaklaşımlara dikkat etmemiz gereklidir. Birincisi sendikaların çağrısıyla harekete geçen işçilerle ilişkide hükümeti veya sistemi eleştirirken sendikal çizgiye değinmemek, sendikal çizginin uzlaşmacı yaklaşımlarına eklenmek reformist kesimlerde sıkça görülürken, devrimci hareket içinde de şartlar ve sınıfla ilişki düzeyi hesaba katılmadan harekete geçen işçilere yalnızca sendikal bürokrasiye karşı çıkmaları için uyarıda bulunmak da yanlışır. Zaten içinde dinamik unsurların olduğu az sayıda sendikaların işçileri örgütlemeye çalıştığı, işten atılan işçiler için direniş çadırları kurup eylemler yaptığı bir dönemde işçilerin sendikalarını sahiplenmeleri ile sendikal anlayışa sorgulayıcı yaklaşım arasındaki ilişkiyi doğru ele almak gerekmektedir.

Sınıf üzerinde ciddi bir korku imparatorluğunun yaratıldığı, ekonomik-demokratik haklarını korumak için sendikada örgütlenmenin dahi ciddi bir emek istediği bir dönemde uzun bir çabanın ardından imza atan işçilerin ertesi gün kapı önüne konulmaları ve kendilerini direniş çadırında mücadele ederken bulmaları sıkça rastlanan olgulardır. Bu mücadele işçilerin sendikayı ve mücadeleyi anladıkları bir öğrenme süreci olarak yaşanmaktadır. İşçiler bu mücadeleyi sürdürürken yalnızca patron ve kolluk kuvvetleri ile değil gerici değer yargılarıyla da, yakınlarının baskılarıyla da karşılaşmakta ve çok sayıda çelişkiyi sendika temsilcilerinin yönlendirmesiyle aşmaya çalışmaktadır. Bu gerçeklik göz ardı edilerek direnişi sürdürmeye çalışan ve çoğu ilk kez sendika ile tanışan işçilere sendikayı, örgütlülüğü sahiplenmek yerine sendikacıların satabileceğini, onlara güvenmemek gerektiğini vb söylemek sendikal bürokrasiye karşı mücadele ve sınıfın bilinçlendirilmesi anlamına gelmemektedir.

Sınıf içindeki çalışmalarımızda uzun vadeli ve sabırlı bir mücadele şarttır. İşçilerin güvenini kazanmak, gerici değer yargıları karşısında onları bilinçlendirmek uzun vadeli ve sabırlı bir mücadeleyi şart koşmaktadır. Bunu gerçekleştirmek için en uygun araçlar sendikalardır. Sendikalar bir yandan işçilerin çalışma koşullarında somut kazanımlar ve güvenceler sağlarken öte yandan işçilerle bire bir ilişki kurmaya, bir okul işlevi ile bilinçlendirmeyi sağlamaktadır. Bu devrimciler açısından olduğu kadar sistem açısından da geçerlidir. Bu nedenle sendikaları boş bırakmamak, sendikal bürokrasiye karşı tabandan örgütlenmeler yaratmak, uzun süreli mücadeleleri göze almak, alanların gerçekliğini göz önüne almak gereklidir. Kısa süreli başarılarla devasa bir bürokrasiyi yıkmanın mümkün olmadığı, sınıfın önünün açılması için bir kopuşun gerçekleşmesini şart olduğu açıktır ancak ne örgütlülüğü savunmak adına sendikal bürokrasinin peşine düşmek ne de işçilerin bir araya geldiği sendikalardan çekilmek ve kitlelerle bağımızı göz önüne almadan erken mücadelelere atılmak doğrudur. Bununla beraber ilerici, dinamik unsurların yer aldığı ve işçileri mücadeleye sevk etmeye çalıştığı alanlarda da en geniş demokratik kesimin birliği gereklidir. Bu anlamda ilerici, devrimci, duyarlı sendikaların ve sendikal anlayışların sendikal bürokrasiye karşı ortak hareket etmeleri için çaba gösterilmelidir.

DESA patronu mobbinge sarıldı!

DESA patronu fabrikayı işçiler için yaşanmaz bir yere dönüştürme politikasına ağırlık verdi. Böylece sendikayı, "kavgasız, gürültüsüz; ağrısız, sızısız" fabrikadan silmeyi hedefliyor.

Düzce'de kurulu bulunan DESA deri fabrikasında işçilerin sendikalaşma mücadelesi tüm engellemelere karşın, patronu "derin üzüntülere" boğarak yoluna devam ediyor.

Deri-İş Sendikası'nın 2008 yılında sendikalaşma çalışması başlattığı DESA'da patron, sendika düşmanı tavrını "büyük bir kararlılıkla" bugünlere kadar taşıdı. DESA patronu, kamuoyuna sendika düşmanı olmadığını sık sık ilan etse de, Düzce ve Sefaköy'de bulunan fabrikalarında sendikaya üye olan işçileri kapı önüne koymaktan çekinmedi. Böylece sendikadan kurtulabileceğini ve işçilerin gözünü korkutabileceğini hesaplamıştı. Ne var ki evdeki hesap fabrikaya uymadı. Düzce'de 42 işçi, direniş ateşini fabrikanın önünde yakarken; Sefaköy'de ise Emine Arslan daha sonraları uluslararası kamuoyunda dahi ses getirecek direnişine başladı. DESA patronunun bu hamlesi adeta bir bumerang etkisi yaratmış ve kendisini vurmuştu.

Sendikaların işçiler üzerindeki etkisinin artması ve yeni üyelikler alması DESA patronunun sendika düşmanı histerisini yeniden ayağa kaldırmaya yetti. Patron, Düzce'den 2, Sefaköy'den 12 işçiyi işten çıkardı. Bununla sendikayı fabrikalarından uzaklaştırabileceğini düşünen patron, yine yanıldı.

Düzce'de 28 Ocak'ta işten çıkarılan 2 işçinin fabrika önündeki direnişi, içerdeki işçiler tarafından sahiplenildi. İşçilerin, sendikadan uzaklaşacağını düşünen patronun aksine işçilerin sendikaya ilgisi arttı ve birçok işçi bu süre içinde sendikaya üye oldu.

Direnişçi işçilerin de yoğun çabası ile üye sayısını hızla artıran Deri-İş Sendikası Mart ayında Düzce'de temsilcilerini açtı. Patron, bu duruma epeyce üzülmiş olmalı! Çünkü işçilerin artık açıktan bir araya gelerek, sohbet edebilecekleri bir evleri olmuş oldu. Bu süre içinde sendikaların ve yurtdışında ATİK gibi kitle örgütlerinin yoğun çabası ile yürütülen kampanyanın sonucunda birçok uluslararası firma DESA'dan siparişini kesti. Şu anda DESA, yalnızca Prada'ya üretim yapıyor.

DESA patronu, sendikaya karşı

ne zaman bir hamle yapmaya kalksa daha geri bir noktaya savruluyor. Sendikası ile bütünleşmiş işçi sınıfının kudreti böyle bir şey olmalı!

Tüm bunların yanı sıra Deri-İş sendikası, "faili meçhuller bölgesi, örgütlenmek çok zor" denilen Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde bir direniş başlatarak yolu açmış, korkuları da yıkmış oldu. Deri-İş'in ardından bölgede Birleşik-Metal ve Teksif Sendikası da örgütlenme çalışması başlattı.

DESA işçilerinin yaktığı kıvılcım sonucunda ısınan atmosferin de etkisi ile uzun yıllardan sonra ilk defa Düzce'de bölge için kitlesele sayılabilecek bir 1 Mayıs örgütlendi. Oldukça coşkulu geçen 1 Mayıs, havzadaki işçilerin moral ve motivasyonuna da önemli bir katkı sundu. Sendikaların önderliğinde, işçilerin kararlı ve ısrarlı mücadelesinin sonucu olarak patron, arabulucu vasıtası ile sendikayı masaya çağırdı ve bazı taleplerini kabul edeceğini açıkladı.

İşçilerin oldukça coşkulu olduğu fabrikada tüm bu gelişmelere karşın baskılar da arttı. Patron, kamuoyunda ve üye olmayan işçiler gözünde ciddi oranda teşhir olmasının da etkisi ile artık sendikal işçileri işten çıkarmak yerine, fabrikayı işçiler için yaşanmaz bir yere dönüştürme politikasına ağırlık verdi. Böylece sendikayı, "kavgasız, gürültüsüz; ağrısız, sızısız" fabrikadan silmeyi hedefliyor.

DESA'nın yeni taktiği; Caydır, yıldır, kaçır

DESA patronunun bu yeni politikası; işçilerin bezdirilmesi, psikolojik baskı altına alınması, işten ve sendikadan istifa etmeleri üzerine kurulu... Bu kapsamda idare amirinin tüm "yaratıcılığı" ortaya çıktı. Patron, özellikle de kadın işçileri işyerinde taciz, psikolojik olarak her daim rahatsız ederek, onları çalışamaz hale getirmeyi hedefliyor. İşçilerden Pınar Üstünel'in; "Sendikaya üye olduktan sonra beni makineden aldılar. Biri geldi fabrikanın bizim yüzümüzden kapıyı gideceğini söyledi. Bu toplantıda bir kadın 'senin ümüğünü sıkıyım' diyerek üzerime yürüdü. Usta, bir metre ötemde durup,

gözlerini üzerime dikip, saatlerce bana bakıyor. Tepki versem, beni kapı önüne koyacaklar. Panik atak oldum" sözleri patronun bu politikasını çok iyi özetliyor.

İşçilerin kulağına eğilerek ağza alınmayacak küfürler edilmesi, kadının işçilere ağır iş verilmesi, her fırsatta işçilere bağırılıp çağırılması, hakaret-aşağılama... patronun başvurduğu yöntemlerden yalnızca birkaçı. 4 işçi uğradıkları bu psikolojik taciz hakkında suç duyurusunda bulunurken 2 işçi de psikiyatristten rapor almış durumda.

Bu işçilerin birçoğu şu an anti-depresan ilaçlar kullanıyor. Patronun tüm bu yaklaşımları aslında ülkemizde henüz çok yeni olan **mobbing** kapsamı içinde bir suç teşkil ediyor.

Deri-İş Sendikası da işçilere yönelik tüm bu saldırılarla hukuki mücadele vermek için **8 Mayıs Pazar** günü Düzce Temsilciliğinde bir söyleşi organize etti. Mobbing Mağdurları Destek Merkezi'nden **Metin İriz** ve Açılım Hukuk Bürosu'ndan Avukat **Gül Altay**'ın katıldığı söyleşi oldukça sıcak bir atmosferde gerçekleşti.

İriz, konuşmasında, mobbingin mağdurlar üzerinde intihara kadar sürükleyen etkileri olduğunu; bezdirmeyi, kişiyi kaçırmayı ve yıldırma hedeflediğini, bu kavramın ülkemizde çok yeni olduğunu ve hukuki altyapısının yeterince oluşturulmadığını vurguladı.

Altay da mobbingde önemli olanın belge toplayarak, yaşanan psikolojik tacizin ispatlanması olduğunu altını çizerek, bu duruma maruz kalan kişinin elden geldiğince çok kişinin, yaşanan olaya tanıklık etmesini sağlamanın önemi olduğunu belirtti.

İşçilerin de sık sık yaşadıklarından örnekler vererek dahil oldukları söyleşi, oldukça canlı geçti. Söyleşide, mobbinge karşı nasıl bir tutum alınacağı üzerinde de bir tartışma yürütülerek somut öneriler ortaya kondu.

İşçilerin bu söyleşide ortaya çıkan öfkesi ve direnişçi işçilerin karahlıkları DESA patronunun, yeni bir hüsrana doğru son hızla yol aldığı düşünülüyor.

Sorumsuzluk bir işçinin daha canına mal oldu

Ankara: 28 Nisan günü Ankara Mamak'ta bir inşaatın kanalizasyonu döşeyen iki işçi, açılan çukurda toprak dolmasıyla göçük altında kaldı. Göçük altında kalan bir işçi yaşamını yitirdi diğer işçi ise ağır yaralı olarak göçük altından çıkarıldı.

İşçilerin göçük altında kaldığını mahalle sakinleri fark ediyor ve yardım çağırıyor. Ashında ölüm bariz bir şekilde kapılarını çalacağını gösteriyor.

Bu tür göçük olaylarının yaşana bileceği göz önünde tutularak çalış-

ma yapılması gerekirken işçilerin hayatı hiçe sayılarak ölüme gönderiliyorlar. Bu tür acı örnekler çoğaltılabilir. Tersanelerde, fabrikalarda iş kazası adı altında birçok cinayet yaşanıyor. Ankara'da yaşanan olayın bunlardan hiç farkı yok.

"Çocuklarımız ve onurlu bir gelecek için direniş!"

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Kocaeli Alikahya'da faaliyet gösteren ve 400 işçinin çalıştığı Sabancı'ya bağlı BEKAERT Fabrikası'nda 9 işçi, "performans düşüklüğü", "sürekli istirahat" gibi bahaneler ile 4 Mayıs günü işten çıkarıldı. Arkadaşlarının işten çıkartıldığını öğrenen diğer işçiler kendilerini fabrikaya kapatarak direnişe geçti. Sendika, işten atılma gerekçelerini gerçeği yansıtmadığını ifade ederek 21 yıl aradan sonra metal sektöründe yaşanan grev sonucu Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası'ndan (MESS) bağımsız yapılan toplu sözleşmenin rövansı olarak görüyor. Grevin ardından Kocaeli'nde bulunan Standart Depo ve Raf Fabrikası'nda 4 işçi işten atıldı. Son işten atılmalar beraber işten atılan işçi sayısı 13'ü buldu. Fabrikanın yemekhanesine kendilerini kapatan işçiler, işten atılan arkadaşlarının işe geri alınmasını istedi.

İşten atılmaları protesto etmek amacıyla sendika yöneticileri ile aileler tarafından 7 Mayıs günü bir protesto eylemi yapıldı. Fabrika önüne gelen ailelere, Birleşik Metal İş Sendikası Genel Sekreteri Selçuk Göktaş ile yöneticilerin yanı sıra çok sayıda demokratik kurum temsilcisi destek verdi.

Aileler, çocuklarıyla birlikte eyleme destek olmaya geldiklerini ifade ederken, çocuklar, babalarını görmek için saatlerce ayakta bekledi. Çocuklarını ve eşlerini tel örgülerin ardından görebilen işçiler, çocuklarının ağladığını görünce onları teselli etmeye çalıştı. Burada bir açıklama yapan Sendika Genel Sekreteri Selçuk Göktaş, günlerdir süren direnişlerinin sonuç alınmaya kadar devam edeceğini söyledi. İşçiler, ailelerini gördükten sonra yine sloganlar ile fabrikaya dönerek direnişlerini sürdüreceklerini belirtti.

HUKUK KÖŞESİ

Evde çalışma, taşeronlaşma, toplumsal cinsiyet

Kapitalist üretim biçimlerinde yaşanan değişime paralel olarak sadece üretimin değil, istihdamın da esnekleştiği, kayıt dışı, sendikasız, sigortasız çalışmanın yaygınlaştığı bir süreçten söz edebiliriz. Bu süreç işin yapıldığı mekanları çeşitlendirirken üretimin parçalanması, devasa alt-sözleşme ilişkilerinin oluşmasının yanı sıra görünmeyen, gözlerden uzak kalan evde çalışmayı da gündeme getirdi.

Ev eksenli çalışanların belirgin ortak özelliği formel şartlarda çalışmayanlardan oluşmasıdır. Kayıtsızlığın ve güvencesizliğin alabildiğince yaygın enformel sektörde "hak" tabirini kullanmak çoğu zaman mümkün bile olmamaktadır. Enformel sektörün bir parçası olan **ev eksenli çalışma** da aynı durumla yüz yüzedir.

Evde çalışma, esasen endüstri devrimi yıllarından bu yana eşlerin geliri yetersiz olan evli ve çocuklu kadınların tercih ettiği bir çalışma biçimi olmuştur. Günümüzde işsizliğin artması, formel istihdam fırsatlarının sınırlanması, ücret artışlarının baskı altına alınması, sendikasıztırma nedeniyle pazarlık gücünün zayıflatılması ve refah yardımlarında kesintiye gidil-

mesi evde çalışmayı bir seçenek haline getirmiştir. Evde çalışanlardan bir kısmı, işletmelerin esneklik gerekçesiyle istihdamı dışsallaştırarak parça başına çalışma sistemine geçmesi sonucu sürekli işlerini yitiren veya çocuk sahibi olduğu için işlerinden çıkarılan kadınlardır. Bu nedenle, evde çalışma salt kadınların evde çalışmayı değil, aynı zamanda işverenlerin de maliyetleri azaltıcı bir strateji olarak taşeronlar aracılığıyla evde çalıştırmayı tercih etmesi nedeniyle artmaktadır.

Ev eksenli çalışmayı diğer enformel sektör bileşenlerinden ayıran özelliği büyük oranda **kadınlar tarafından** yürütülüyor olmasıdır. Toplumsal cinsiyet bakımından evde çalışma, kadınların yoğun olduğu, ev içinde ücretsiz çalıştığı, iş bölümünün toplumsal cinsiyete göre belirlendiği ve evin kadın tarafından ekonomik faaliyet alanına dönüştürüldüğü bir çalışma biçimi olarak tanımlanabilir. Evde çalışmanın diğer ev işlerinden farkı ücretli olmasıdır. Bununla birlikte, evde çalışanların çoğunun **istihdam statüsü** belirsizdir. Uygulamada evde çalışanların işçi statüsünde yer aldığı kabul edilme-

mektedir. Evde çalışanların bir kısmının yasal anlamda kendi hesabına iş gördükleri kabul edilmesine rağmen, esasen büyük çoğunluğu **kayıt dışı ve enformel** olarak çalışmaktadır. Evde çalışmanın enformelliği, yasal düzenlemelerin dışında kalmasına ve çalışanların daha fazla sömürüye açık hale gelmesine yol açmaktadır. İstihdam statüsü tartışmalarında ise cinsiyet boyutu göz ardı edilmektedir.

Kadınların çalışarak toplumsal konumlarını güçlendirmeleri, yaptıkları işin toplumsal yaşama katılımlarını sağlaması, elde ettikleri gelirin görece yüksek ve düzenli olmasına bağlıdır. Dışarıda çalışmayla kıyaslandığında evde çalışmada bu olanak oldukça sınırlıdır. Çünkü evde çalışan kadının statüsü daha çok ücretsiz ev çalışanına yakındır, bu nedenle de ataerkil toplumsal cinsiyet ilişkilerini dönüştürme potansiyeli de tartışmalıdır. Evde çalışma kadınların "kadın işleri" olarak tanımlanan işlerde, çalışma koşulları üzerinde kontrolü olmaksızın çalıştırılması, toplumsal yaşamdan dışlanması ve toplumsal cinsiyete dayalı eşitsizliğin yeniden üretilmesi ile sonuçlanmaktadır.

Yaşasın 1 Mayıs - Bijî Yek Gulan!

Sivas-1 Mayıs KIZIL KARANFİL

Elimde kızıl bir karanfil
Yüreğimde umut, seveda
Düşler peşinde gözlerimiz
Elimde bir mavzer sıcaklığı
Dilim de bir türkü
Ayaklarım Anadolu toprağında
Elimde gelecek dizgisi
İçimde sen ve kokun olan mendilin
Tohum olup filizlenen günüm
Elimde bahar sıcaklığı
Yüreğimde bir sızı, eksik olan yanım
Kızıl nehirleri taşır, kardelen çiçeğim
Ellerim de bir dünya
Yüreğimde sevgin ve alınteri kokan bedenim
Ellerin ellerim de, kavgam da
Seveda çiçeğim 5 kızıl karanfile

1 Mayıs öncesi biz Partizanlar olarak Cumhuriyet Üniversitesi'nde ve semtlerde kitle çalışmasına

bildiri ve birebir ilişkiler ile çağrılarımızı yaptık. Partizan 1 Mayıs afişini düşman tacizi altında yaptık. Afiş yaptığımız gün düşman bir yoldaşımızı ve halktan ismini öğrenemediğimiz iki kişiyi gözaltına almış ve sabah bırakmıştır. 1 Mayıs günü bizler "Emperyalizme -Taşeronlaşmaya-Şifreli Eğitime-Kadına Şiddete Karşı Yaşasın 1 Mayıs Bijî Yek Gulan" pankartıyla alana çıktık. TGB-CHP-ADD faşist kurumların alana girmesiyle kitlenin "Faşizme karşı omuz omuza" ve "Kahrolsun faşist-Kemalist diktatörlük" sloganları alanı hareketlendirdi. Eylem konuşmaların ardından halaylar ile sona erdi. (Sivas Partizan)

Erzincan-1 Mayıs

Erzincan'da uzun bir sürenin ardından işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs, bu yıl yapılan miting ile coşkuyla kutlandı. Miting saat 11.00'de Erzincan Belediyesi önünden Cumhuriyet Meydanı'na yapılan yürüyüş ile başladı. Yürüyüşte yerini alan Partizan "Yaşasın 1 Mayıs, Bijî 1 Gulan" pankartını açtı ve "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Dersim şehitleri ölümsüzdür", "İşçi-köylü el ele demokratik devrime" vb. sloganlar attı. Miting halaylar çekilerek sonlandı.

Erzincan'da uzun bir sürenin ardından işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs, bu yıl yapılan miting ile coşkuyla kutlandı. Miting saat 11.00'de Erzincan Belediyesi önünden Cumhuriyet Meydanı'na yapılan yürüyüş ile başladı. Yürüyüşte yerini alan Partizan "Yaşasın 1 Mayıs, Bijî 1 Gulan" pankartını açtı ve "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Dersim şehitleri ölümsüzdür", "İşçi-köylü el ele demokratik devrime" vb. sloganlar attı. Miting halaylar çekilerek sonlandı.

Ontex işçileri, Türk-İş'i işgal etti!

H. Merkezi: Ontex işçisinin mücadelesi tüm kararlılığı ile devam ediyor.

Hemen her platformda seslerini duyurmaya çalışan işçiler, konfederasyonları olan Türk-İş binasını işgal etti. Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliğini işgal eden işçiler "Zafer direnen işçilerin olacak" ve "Sendikalar işçilerindir. İsimizi geri istiyoruz. Taşeron çalıştırma yasaklansın. Sendikalar direnişlere sahip çıksın. Demokratik seçim, demokratik sendika" pankartlarını açtılar. "Sendikalar bizimidir, bürokratlar dışarı", "Kahrolsun sendika ağaları" ve "Onteks işçisi yalnız değildir" sloganlarını atan işçilere PTT işçileri de destek verdi.

Deri'de toplu sözleşme

Dünya genelinde derinin moda olmasına ve deri firmalarının yoğun iş yüküne karşın deri işverenlerinin düşük ücret ve sosyal haklarda kesintiye gitme dayatmasına ve taşeronu yaygınlaştırma çabasına karşın Deri-İş Sendikası öncülüğünde hareket eden deri işçileri toplu iş sözleşme dönemini bir mücadele süreci olarak ele aldı ve taleplerini kabul ettirdi.

Deri patronlarının bazı sosyal hakları kaldırma önerisini reddeden deri işçileri, patronların günlük yevmiyeye 2.5 TL'lik önerisini ise eylemlerle protesto etti. 27 Nisan akşamı işverenlerin önerdiği düşük zama karşı eylem kararı alan Deri-İş Sendikası, 28 Nisan sabahı 07.00'den itibaren OSB'nin iki çıkışında servislerden indiler ve iki koldan yürüyüşe geçtiler. Sanayinin içinde birleşen 1500'e yakın işçi coşkulu sloganlarda direnişteki Kampana işçilerinin çadırına kadar yürüdü. 2 saat iş bırakan işçilere genel başkan Musa Servi ve şube başkanı Binalı Tay konuşmalar yaparak dayatmalara karşı duracaklarını ve mücadele edeceklerini dile getirdiler. 2 saat sonra işbaşı yapan deri işçileri eylemlerini mesaiye kalmama ve iş yavaşlatma ile sürdürdüler. Kampana direnişi sebebiyle Tuzla'da deri işçi-

lerinin her gün direniş yerini ziyaret etmeleriyle beraber mücadele azminin gelişmesi, işçiler arasında birlik ve dayanışmanın gelişmesi işverenleri rahatsız etmiş ve 5 Mayıs akşamı sendikamın taleplerini genel olarak karşılayan önerisini kabul etmiştir. Buna göre en az günlük 24 TL'lik ücret 29 TL'ye çıkarılmış ve tüm ücretlere günlük yevmiye başına 5 TL zam yapılmıştır. Bunun sonucunda en az yevmiye alanın günlük yevmiyesi 34 TL'ye çıkmıştır.

Mevcut zamlarla beraber deri işçilerinin ücretlerine ortalama % 12.20 zam yapılmıştır. Sosyal haklardan taviz verilmemiş ve sosyal haklara da % 16,53 zam yapılmıştır. Bu haliyle Türkiye'de imzalanan toplu sözleşmelere nazaran başarılı bir toplu sözleşme imzalanmıştır. Daha önemlisi Tuzla'da uzun yıllar sonra Kampana direnişiyle beraber hareketlenen deri işçileri toplu sözleşme sürecini de mücadele azmini ve birliklerini pekiştirerek değerlendirmişlerdir. Bizler açısından asıl kazanım ise budur. (Tuzla DDSB)

Halkların suyu, kapitalizmin can suyu olmayacak

1970'li yıllardan itibaren çevre ve su kaynakları yönetimi emperyalizmin en önemli gündemlerinden biri olmuştur. Bu konuda emperyalist tekellerin çıkarları için uluslararası toplantılar, forumlar yapılmış ve anlaşmalar imzalanmıştır. Avrupa Birliği'nin su konusuna yaklaşımını en somut ortaya koyan belge, **AB Su Çerçeve Direktifi**'dir. Direktif, Avrupa Birliği'nin su ve su kaynakları yönetiminin çerçevesini çizerek resmi su politikasının temelini oluşturmaktadır.

AB Parlamentosu'nda Ekim 2000'de kabul edilen SÇD ile Avrupa ülkeleri ortak su politikasını belirledi. Karar gereği "sınırlı ve kıt bir kaynak olan su, ekonomik bir kaynak/meta olarak kabul edilecek ve bu çerçevede suyla ilgili çevresel sorunlar ancak suyun bir meta olması ve etkin/verimli bir biçimde kullanıma uygun olarak ücretlendirilmesi ile çözülecek."

SÇD içinde alınan ve su kaynaklarının kaderini önemli derecede etkileyen Havza bazında yönetim esas alındı. Havza bazında yönetim, su havzalarının yönetimi demektir. Havzaları yönetenler elbette su kaynaklarının yönetimini de ele geçirmiş olacaklardır. AB'nin Türkiye'nin toplam su kaynağının % 28,5'ini oluşturan Fırat ve Dicle nehirlerinin sularını için "uluslararası su yönetimi" alanına dâhil etme çabası da bundandır.

Suyun ticarileştirilmesine bir İstanbul bakışı

"21. yüzyılda bir enerji kaynağı olan suyun sorunlarını tartışıyoruz" adıyla 16-22 Mart 2009 tarihleri arasında gerçekleştirilen 5. Dünya Su Forumu'nda Türkiye'nin bölgesel su kaynaklarına sahip bir ülke olması göz önünde bulundurularak her 3 yılda bir bu rant forumunun İstanbul'da gerçekleştirilmesi kararı alınmıştı. Bu kapsamda suyun ranta dönüştürülmesinde iş bölümü yapmak isteyen doğa düşmanı egemenler, Ortadoğu ve Kuzey Afrika, Orta Asya ve Doğu Avrupa bölgelerinin de katılımı ile 3-5 Mayıs

tarihlerinde 2. Uluslararası Su Forumunu Haliç Kongre ve Kültür Merkezi'nde gerçekleştirdiler.

Birçok basın kuruluşlarında yer edinen bu istişarede tartışılanları anlamak için 1. Su Forumu'ndan sonra başta Karadeniz olmak üzere yaşananları gözden geçirmek yeterli olacaktır: 2009'da yapılan Dünya Su Forumu'nun hemen ardından ortaya çıkan ve yapım aşamasına gelen HES'lerin sayısı bugün 2.000'i bulmuş durumda. Şu an lisanlanan sayı 4.000 civarında ve hedeflenen 10.000 adettir.

Bunun anlamı ülkemizin her bölgesinde var olan dereleri HES adı altında boruların içine alıp suya erişimi tüm canlılar ve insanlar için kısıtlayarak, aynı petrolde olduğu gibi boru hatları ile tüm dünyada içme, kullanma ve özellikle tarımsal sulamalarda suyun ticari metaya dönüştürülmesi hedeflenmektedir.

Forumun hedefleri arasında şunlar da var:

* Ortadoğu, Orta Asya, Kuzey Afrika, Doğu Avrupa ve Kafkasya'da suların ticarileştirilmesi,

* "Sanal su" tanımı ile temel yaşam gereksinimi olan gıda üzerinde egemenlik kurma,

* Gıdayı su ve enerji birimi üzerinden tanımlayıp, gıda üretimi konusunda kendileri için tercih ve öncelik dengesini oluşturma,

* Mevcut tarım alanlarında halkın yaşamını sürdürdüğü çiftçilik ve hayvancılık yani geleneksel tarım yerine çiftçiyi yok eden, köleleştiren endüstriyel tarım işletmeleri kurma,

* "Tarımda su kullanımı yönetimi" yalanıyla ticarileştirecekleri suyu kirli üretimleri için sanayiye aktarma,

* Ülke sınırlarıyla bölünen dereleri, su havzalarını "sınır aşan havza yönetimi" ile kontrol etme.

"Bölgesel Su Sorunları ve Çözüm Arayışlarına Bir İstanbul Bakışı" adıyla 2.si gerçekleştirilen forumda da aynı hava hâkim olup, projelerin tümü talan kapılarını sonuna kadar aralamayı hedefliyor. Forumda sunular Su Konusunda Bölgesel Teknik İşbirliği, Enerji için Su, Tarımsal Su Yönetimi, Küresel İklim Değişikliği ve Su, Kentsel Su Yönetimi, Su Kaynakları Yönetimi ve Su Kültürü başlıkları altında yapıldı. Bu başlıkların tümünde tartışılan konular genellikle suyun çeşitli alanlarda kullanımı ve biçimleri oldu. Bunların da ötesinde bu biçim ve kullanım ekonomik büyümenin en önemli kaynakları olarak belirlendi. Bu belirlenimin bölgesel yapılanması Balkanlar, Gürcistan, Irak, Mısır ve Libya'ya kadar uzanan coğrafyada hayata geçirilecek.

Bericap direnişi kararlılıkla devam ediyor

Kartal: Bericap direnişi 100. günü geride bıraktı. Tüm baskılara karşı direniş kararlılıkla devam ediyor. Direnişteki 92 işçiyi 104. gününde ziyaret eden Petrol-İş Gebze Şube Başkanı **Süleyman Akyüz**, şube yönetimi ve iş yeri temsilcileri direniş hakkında açıklama yaptılar. Akyüz açıklamada; "Tüm sıkıntılara rağmen mücadeleye devam ediyorlar. Telefonlar ediliyor direnişten çekilin ve buralarda görünmeyin diye. 92 arkadaş bugüne kadar nasıl geldiyse bundan sonra da bu direniş, başarıya ulaşmaya kadar devam edecektir. 100. gününde pastamızı kestik, bu pasta bizim birliğimizin pastasıdır."

STHP: "Suyun ticarileşmesine geçit yok!"

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu, 2. Uluslararası Su Forumu'nun başladığı gün yani 3 Mayıs'ta Sütlüce'de bir araya gelerek, forumu protesto etti.

3 gün süren forumun ardından 5

Mayıs günü de bileşenleri ile bir toplantı yapan platform, su forumunun sonuçlarını değerlendirerek bir çalıştay gerçekleştirdi. Aynı gün Galatasaray Lisesi önünde de bir basın açıklaması yapan platform, çalıştayın sonuç bildirgesini açıkladı. Forumun amacının, "metalaştırdıkları doğal varlıkları bölgesel olarak paylaşmak ve yönetmek, yönetecekleri alanı büyütme" olduğunu söyleyen platform, "Ülkemizin ve Ortadoğu halklarının suyunu yönetemeyeceksiniz! İzin vermeyeceğiz!" dedi.

Kütahya'da taşeron işçiler eylemde

Mersin: Kütahya'nın Seyitömer beldesinde faaliyet gösteren, Elektrik Üretim A.Ş. (EÜAŞ) Termik Santrali ve Kömür İşletmelerinde çalışan taşeron işçiler, ücretsiz izinlerle işten çıkarıldıkları için eylem yaptılar. Seyitömer beldesinde biraraya gelen işçiler adına konuşma yapan **Halil İbrahim Ada**, haklarının iyileştirilmesi ve özlük haklarını istedi. Ada ayrıca, taşeronlaştırma ve özelleştirmeler sonucu yaşadıkları sıkıntıları sıralayarak bölgedeki toprağı ellerinden alınan herkesin işe alınmasını dile getirdi.

Fethiyeliler sularına sahip çıkmakta kararlı

H. Merkezi: Fethiye-Yanıklar'da **Fethiye Saklıkent Koruma Platformu** tarafından 4 Mayıs günü düzenlenen toplantıda katılan köylüler adına muhtarlar birer konuşma yaparak sorunlarını anlattılar. Köylüler başlıca sorunlarının **Kargı Çayı** üstündeki 3 tane balık çiftliğinin suyu kullanılmaz hale getirmesi, balık yemleri, balık dışkısı, ilaçlar ve çeşitli kimyasallarla kirlenen suyun bitkileri sararttığı için tarlada kullanılmaması olduğunu söylediler. Ayrıca bu suyu hayvanlar içmediği gibi, el ve ayaklarda mantar hastalığına yol açıyor. Yıllardır balık çiftliklerinin yol açtığı bu tür sorunlarla uğraşan köylüler şimdi bir de HES sorunuyla karşılaşınca isyan ediyorlar. Köylüler Kargı Çayı üstüne Erikoğlu Holding tarafından kurulmak istenen 5 HES projesine karşı da mücadele ediyor.

Toplantı sonunda TMMOB Fethiye Temsilciliği ve Fethiye Saklıkent Koruma Platformu birlikte hareket ederek söz konusu HES'ler hakkında yöredeki herkesi bilgilendirdi. Muhtarlar plana gerekli itirazları yaptılar. Ardından projeleri protesto etmek için Kargı Çayının şehirlerarası yolla bulunduğu noktadaki Yanıklar Köprüsü yakınında bir basın açıklaması yaptılar. Dere nin kıyısında toplanan köylüler birilerinin gelip sularını ellerinden alamayacağını belirterek buradan ayrıldılar.

Çok şükür Mısır gibi olmadık!

Elhamdülillah uşaktık yine uşak olduk!

ortaya attı. Orta-doğu'da ve Kuzey Afrika'da herkesçe bilindiği üzere ABD karşıtlığı önemli oranlarda bulunuyor. Özellikle de İslam'ı kaynak alan radikal örgütlerde bu

Ancak bu kesimler de ABD emperyalizminin çıkarları örtüşmeyeceğinden kaynaklı İslami referansı olan ve ABD emperyalizmiyle yakın ilişkiler kurabilecek kesimlere ihtiyacı vardı. Projede ılımlı İslamcılar olarak anılan bu kesim ABD emperyalizmi tarafından parlatılacak, öne çıkarılacak diğer ülke ve çeşitli gruplara örnek olarak sunulabilecek grubu oluşturuyordu. Bu anlamda da projenin başarısı için ilk adım, örnek ülkelerin açığa çıkarılmasıydı.

Türkiye ve AKP tam da ılımlı İslamcılarla örtüşen bir konumda bulunuyor.

Hedef ülkeden model ülkeye

Başta içinde Türkiye'nin de bulunduğu 23 ülke, projenin hedef tahtasında yani dönüştürülmesi gereken ülkeler sınıfındaydı. Ancak Türkiye

manın Devlet, günümüzün İçişleri Bakanı Beşir Atalay Arap-İsrail sorununun çözümü ve Irak'taki ABD işgalinden kaynaklı normal olmayan görüntünün normalleştirilmesinin bölgedeki reformları etkileyeceğini vurguluyordu.

Bu tarihlerden itibaren bölgenin en gaddar devletlerinden birisi olan Türkiye, bütün söylemlerinde demokrasi ve özgürlük fikrini ortaya atarak bölge ülkelerine sürekli bir şekilde demokratik değerlerin yerleşmesi tavsiyesinde bulundu. Her ne kadar Türkiye'nin bütün söylemlerinin Ortadoğu ve Kuzey Afrika halkları açısından boşa çıkaracak, ülke içindeki pratik uygulamaları varsa da (ki Kürt sorununu değil ama PKK'yi demokratikleşiyoruz masallarıyla tasfiye etmek istemesinin en önemli nedeni de budur) bölge ülkelerine sürekli demokrasi ve insan hakları dersi vermesinin altında böylesi nedenler vardır.

Obama'nın stratejisiyle atağa kalkan Türkiye

Özellikle Obama'nın ABD Başkanı olması ve Büyük Ortadoğu Projesi'nde "soft power" in devreye sokulmasıyla birlikte Türkiye, bölgedeki ülkelerinde çeşitli muhalifleri birinci dereceden örgütleyen, bu kuruluşlarla çeşitli toplantılar alan ve ABD emperyalizminin çıkarları dahilinde bölgenin yeniden düzenlenmesinde önemli rol alan bir ülke konumuna geldi.

Ülkemizin demokratikleşiyoruz masallarının arkasından böyle bir tarihsel ve politik plan vardır. O anlamda Ahmet Davutoğlu televizyon programında "gerekli reformları yapmasaydık Mısır gibi olurduk" diyor.

Bu yüzden Davutoğlu, görüştüğü bölge ülkelerin yöneticilerine üç seçeneqli bir formül sunuyor:

- Ya değişimi siz yöneteceksiniz (ABD emperyalizminin politikalarıyla uyumlu olacaksınız).

- Veya değişimi zamana yaymaya ve ömrünüzü uzatmaya çalışacaksınız ama bu yetmez (zamanla ya ABD'nin hedefi olacaksınız ya da politikalarıyla uyumlu olacaksınız).

- Ya da değişimin karşısında duracaksınız (hedef olacaksınız).

Davutoğlu'nun söylemlerinin altındaki uşaklık zihniyetini göstermesi bakımından Mayıs başında Kanal 7'deki programda söyledikleri bu anlamda önemlidir.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, seçim çalışmaları için bulunduğu Konya'da, Mayıs ayı başında Kanal 7'nin Başkent Kulisi adlı programa katıldı. Programda Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki güncel gelişmeler üzerine şöyle bir cümle kurdu: "Tarih akıyor. Eğer 2002'den bugüne kadar gerekli büyük reformları yapmamış olsaydı bugün böyle bir dönüşüm dalgası ve benzer sorunlarla Türkiye de karşı karşıya kalabilirdi." (Milliyet)

Davutoğlu'nun böyle açıklama yapmasının birkaç nedeni var. **Birincisi;** Türkiye halkının Ortadoğu'daki gelişmeleri örnek olarak daha iyi bir yaşam ve özgürlük vb. taleplerini dilendirmelerini engellemek. Bariz bir şekilde Davutoğlu Ortadoğu ve Kuzey Afrika halklarının değişim taleplerinin karşılığının Türkiye'deki düzen olduğu yanılması yaymak istiyor. Türkiye reformları yaptığı için hoşnutsuzluklar karşısında çok fazla ses çıkarmayın mesajını veriyor halka Davutoğlu. Davutoğlu ve Türk egemen sınıfları her ne kadar bu tarz düşünceleri halka salık verse de Türkiye halkı eninde sonunda daha geniş özgürlükler temelinde demokratik devrim yolunda ilerleyecektir.

İkincisi; Büyük Ortadoğu Projesi'nde önceden adım atmalarının ne kadar yerinde olduğunu vurguluyor. Ülkemiz egemenleri ve sözcüleri dünyadaki her gelişmeden nasıl yararlanabilir mantığıyla hareket ediyorlar. Deyim yerindeyse "krizi nasıl fırsata çeviririm" düşüncesini uyguluyorlar. Emperyalizme bağlılığın özeldede ABD emperyalizminin politikalarıyla uyum içinde kendini konumlandırma çabalarının ifadeleridir bu sözler.

BOP: Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da ABD çıkarlarının projesi

Bilindiği gibi ABD, Ortadoğu'daki çıkarlarını korumak için 2000'lerin başlarında Büyük Ortadoğu Projesi'ni

karşıtlık oldukça yükseliyor. Bu coğrafyanın yer altı ve enerji kaynakları açısından dünyanın can damarlarından olması bu bölge üzerinde ABD'nin ilgisini her zaman var etmiştir.

Kontrolü dışında olan silahlı radikal örgütleri nasıl kontrol altına alırım kaygısıyla yola çıkan ABD, bu

Mısır

T. Kürdistanı

örgütlerin yeşerdiği ortamı kurutmadan tüm çabalarının karşılıksız kalacağını gördü. Bu anlamıyla BOP'u ortaya attı.

BOP'ta İslami örgütlerin emperyalist burjuvazinin değerlerini kabul edebilecek ve emperyalist sistemle uyumlu olacak bir noktaya çekilmesinin önemi ortaya kondu. 23 ülkeyi kapsayan projede bölge halkı ve bölgedeki eğilimler köktendinciler, gelenekçiler, modernistler ya da ılımlı İslam, laikler olmak üzere 4 kategoride değerlendirildi.

Köktendinciler olarak ifade edilen radikal İslami örgütler ABD emperyalizmine karşı olduklarından projede bölgeden tasfiye edilecek kesimlerin başında yer alıyordu.

Gelenekçiler olarak adlandırılanlar ise radikal İslami örgütler olmamakla birlikte ABD emperyalizmine soğuk bakan, onun politikalarının bir parçası olmayı reddeden kesimi oluşturuyordu. ABD emperyalizmi bu kesimlere karşı radikal silahlı örgütlere davrandığı gibi davranmayı kendi yanında tutmaya çalışacaktı.

ABD emperyalizminin isteği doğrultusunda gerekli reformları yaparak "demokratik ve ılımlı İslam ülkesi" olduğu iddiasıyla hedef ülkeden "model ülke" sınıfına terfi ettirildi.

Bu konuda başlangıç hamleleri 2004 yılının Haziran ayında ABD'de gerçekleştirilen G-8 zirvesinde atıldı. Zirve sonrası Erdoğan BOP'u sahiplenerek, hedeflerini paylaştığını vurguluyordu. O tarihten itibaren bir dönem Erdoğan hem söylemlerinde hem de katıldığı televizyon programlarında BOP'u savunduğunu tekrarladı. Hatta bu konuda Diyarbakır'ı BOP'un yıldızı yapacağını söyledi. Ancak gidişata bakılırsa Diyarbakır'ın en azından şimdilik yıldız olacağı yok.

ABD'nin politikalarına uyum sağlamayan ülkelerin ve bölge coğrafyasının ortak özelliği demokratik haklardan yoksun olması ve bölge halkının örgütlenme özgürlüğünün bulunmamasıydı. İşte örnek model olan Türkiye "demokrasi" her yerde övülerek AKP öne çıkartılıyordu. 10-11 Aralık 2004 tarihinde Fas'ta "Gelecek İçin Forum" adlı konferansta konuşma yapan za-

AKP'den seçim yatırımı: Gözaltı ve tutuklama furyası!

2011 Newroz'undan bu yana "sivil itaatsizlik" eylemlerine; yüzde 10 seçim barajının kaldırılması, anadilde eğitim, askeri ve siyasi operasyonların durdurulması, siyasi tutsakların serbest bırakılması olmak üzere 4 ana taleple başlayan BDP, süreci "Demokratik Çözüm Çadırları" kurarak devam ettiriyor. Newroz'la birlikte seçim çalışmalarının da start aldığı süreç, canlılık kazanırken BDP'nin desteklediği 7 bağımsız milletvekili adayının, adaylıklarının YSK tarafından veto edilmesiyle coşkunun yerini zaten diri olan öfke aldı bu kez.

Kürt ulusal sorununda "açılımlarla" yoluna devam eden AKP'nin Kürt illerinden bu kez toplayamayacağı oyların önceden öcünü alarak saldırıya geçmesi karşılıksız kalmadı elbette. Türkiye Kürdistanı başta olmak üzere yüz binler sokaklara çıkarak AKP ve MGK karşıtı sloganlarıyla hükümetin hesap vermesini istedi. Kürt ulusal sorunu karşısında yüzünü buruşturan kesimler dahi "bu kadar da olmaz" diyerek kararın geri çekilmesini istedi. Eylemlerin tamamına yakınında gaz bombası, tazyikli su ve coplara karşı; taşlarla, havai fişeklerle karşılık veren Kürt halkı hükümetin geri adım atmasını sağlayarak YSK'nın kararını geri aldırttı. Yanlış hesap yaparak halkın öfkesini 'istemeden' açığa çıkaran TC, hazmedemediği iradenin karşısında çareyi yine silahlara sarılmakta buldu. Gençyaşlı, kadın-çocuk demeden insanların yerlerde dövülerek sürüklendiği, AKP bürolarında işkencelerden geçirildiği, polis kurşunlarıyla katledildiği ve Demokratik Çözüm

Çadırlarının parçalanarak kaldırıldığı bir süreç yaşandı, yaşanmaya devam ediyor.

Tüm engellemelere, baskılara, gözaltı ve tutuklamalara rağmen bugüne kadar olduğu gibi, ödediği bedellere sarılarak yürüyüşüne devam eden Kürt halkı, 12 Haziran'a yaklaşan her gün yeni bir saldırıyla karşı karşıya kalıyor. İHD İstanbul Şubesi'nin 29 Nisan 2011 tarihinde Galatasaray Lisesi önünde sürecin bilançosunu açıklamasıyla vahşetin boyutu net olarak ortaya çıktı.

"Kolluk Güçleri Cana Kastedi-yor" başlığı ile hazırlanan rapora göre;

* Yaşanan olaylarda, 831 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan 198'i çocuktu. Savcılığa sevk edilenlerden 34'ü çocuk olmak üzere 174 kişi tutuklandı.

* 308 kişi yaralandı. Yaralananlardan 299'unun gösterici, 9'unun kolluk güçleri olduğu belirlendi. 8 kişi polis-jandarma kurşunuyla yaralandı. 4 çocuk, polis tarafından kullanılan plastik mermi sonucu yaralandı. 251 kişi, polis tarafından kullanılan cop, tekme, yumruk, silah dipçığı sonucu darp edilerek yaralandı.

* Yaşanan olaylarda 2 kişi hayatını kaybetti. Bir kişinin polis tarafından ateşli silah kullanılması sonucu hayatını kaybettiği, bir kişinin de polisin aşırı gaz kullanması sonucu kalp krizi geçirecek hayatını kaybettiği belirlendi.

* Polis tarafından Demokratik Çözüm Çadırları'na 28 kez saldırı yapıldı.

Bir hafta sonra yani 5 Mayıs'ta bu kez İHD Ankara Şube'nin hazırladığı hak ihlalleri raporunun verilerine göre saldırıların aralıksız

devam ettiği şu rakamlardan ortaya çıkıyor. 56 Demokratik Çözüm çadırına polis saldırısı yaşandı, 872 kişi gözaltına alındı, gözaltına alınanlar işkencelerden geçirildi. 36 kişi tutuklandı. Bir kişi polis kurşunuyla olmak üzere iki kişi hayatını kaybetti, 63 kişi polis saldırılarında yaralandı.

İHD'nin hak ihlalleri bilançosunun seçimlere endeksli olarak artacağından hiç kuşumuz yok. Çünkü bu verilerde yer alan sayısal değerlerin önemli bir kısmı BDP'nin seçim çalışmalarında aktif olarak yer alan, süreci örgütleyen, örgütlenmesinde önemli emekleri ve fedakârlıkları olan insanlar. Özellikle Türkiye Kürdistanı'nda gözaltına alınan ve tutuklananların kimliklerine bakıldığında bu gerçeklik gözden kaçmıyor. BDP'yi seçim arenasından savuramayacağını çaresizce kabullenmek zorunda kalan AKP, bölge üzerindeki yatırımını bu kez BDP'nin seçim çalışmalarını olabildiğince engelleme derdine düşmüş durumda. YSK'nın kararıyla Kürt sorununda, kırmızı çizgileri hatırlatarak gözdağı vermeye çalışan TC'ye Kürt halkı, gereken cevabı ağır bedeller ödeyeceğinin farkında olarak çok net verdi. Seçtiği ve seçeceği vekillerine sahip çıkarak, seslerini sandığa atılacak bir oyda dahi engellemeye çalışanlara da aynı cevabı verecektir. Yoğunluklu bir saldırı, gözaltı ve tutuklama terörüne karşın gerek yıkılan çadırlarını yeniden kuran, gerekse her tutuklananın yerine 3, 5, 10... kişi geçerek saldırıların önünde güçlü setler kuran bir kitleyi hiçbir saldırı engelleyemeyecektir, durduramayacaktır.

Yüksekova'da Seyyar Karakol Uygulaması

Mersin: Hakkari'nin Yüksekova ilçesi Dostki bölgesindeki köyleri kontrol altına alabilmek için seyyar karakollar kurulduğu öğrenildi. Edinilen bilgiye göre, Bostancı (Golord), Opağaç (Serangıl), Gürkavak (Şagolord) köyleri arasında ve Ramho Dağı mevkiinde 25 Nisan'dan itibaren seyyar karakollar kuruldu. Kurulan karakollarda ise asker ve mühimmat sevkiyatı yapıldığı bildirildi.

Öte yandan baharın gelmesi ve gerillaya yönelik askeri operasyonların artmasıyla birlikte Yüksekova, Şemdinli ve Dağlıca arasında yoğun helikopter trafiği ve askeri sevkiyatlar yaşanmaya başladı.

Erciş'te bir çocuk yaşamını yitirdi

Erzincan: Daha Ceylan Önkol'un acısı dahi unutulmamışken TC'nin faşist ordusu Van'ın Erciş İlçesi, Yukarı Akçagedik Köyü'nde 17 yaşındaki **Murat Polat**'ı da katletti.

Sabah saatlerinde hayvanlarını otlatmak için köyün merasına götürülen Murat Polat merada bulunduğu bir cisim e ve ge-

tirip, evin bir odasında kurcalamaya başlamış. Kurcalama sonucu meydana gelen patlamada Polat yaşamını yitirmiştir. Polat'ın yaşamını yitirdiği bölgede 6 ay önce askerlerin havan topu atışı yaptığı, bunun üzerine köylülerin karakol yetkilileriyle atış yapmamaları konusunda görüşüldüğü ortaya çıktı. Yerel kaynaklardan karakol yetkililerinin ise köylülere "gidin ne zaman biri öldüyse o zaman gelin hesap sorun" dediği öğrenildi.

20 ev 20 evsiz aile

H. Merkezi: İzmir Çeşme'nin Ovacık Mahallesi'nde 20 Kürt ailenin yaşadığı evler, Belediye Meclisi'nin yıkım kararı ile talan edildi. Tarım arazisi olduğu iddiası ile yıkılan evlerin tapularının bulunması dikkat çekiciyken aileler yıkıma sert tepki gösterdi. Evlerin yıkılmasının ardından jandarma evlerin etrafını ateşe verdi. Olayın duyulmasının hemen ardından BDP İzmir İl Örgütü, Çeşme'ye bir heyet gönderdi. Heyette yer alan İzmir 2'nci bölge bağımsız milletvekili adayı Erdal Avcı, bir basın açıklaması yaparak yaşananları kınadı.

Tedip ve Tenkil Harekâtı yıldönümünde protesto edildi

Katliamda sınır tanımayanlar iş başında!

H. Merkezi: Amed Bismil'de 20 Nisan günü, YSK'nın veto kararını protesto etmek için sokaklara dökülen kitleye yönelik saldırısı sırasında lise öğrencisi Halil İbrahim Oruç, polis tarafından katledilmişti. Bu olayın protesto edildiği gün, yine bir kişi katledildi.

Eylem sırasında İlçe Kaymakamlığı'na yürümek isteyen kitleye polis tazyikli su ve gaz bombası saldırması sonucu, 60 yaşındaki Kazım Şeker kalp krizi geçirdi ve yaşamını yitirdi.

İstanbul: 1937 yılında Bakanlar Kurulu'nun karar altına aldığı "Tedip ve Tenkil Harekâtı"nın karar altına alınışının yıldönümü DEDEF tarafından yapılan bir yürüyüş ile protesto edildi. Munzur Çevre Derneği ve Munzur Kültür Derneği'nin de destek verdiği eylem 4 Mayıs günü Taksim Tünel'de başladı. **"Tertelê Sêrsimi, 38 de hard sur vi, asmên diri vi, 38 ho viro nêkeme, asla unutmayacağız"** ve **"Dersim '37-38 katliamdır, hesabını soracağız"** yazılı pankart açan kitle, tramvay durağına kadar yürüdü. Seyit Rıza'nın fotoğraflarının taşındığı yürüyüşte "Dersim onurdur, onuruna sahip çık", "Dersim '38 katliamdır" sloganları atıldı.

Gerilla annesi: “Acım büyük...”; Acımız büyük!

Dersim: PKK'nin ateşkes kararı almasına rağmen, baharın gelmesiyle birlikte operasyonların hızlandırılan faşist TC ordusu, yaklaşık bir aydır Dersim'de aralıksız bir şekilde operasyona çıkıyor. Daha önce çeşitli illerden profesyonel komandoları Dersim'e getirdiği söylenen TC, özellikle Pülümür kırsalında operasyonlarını sürdürüyor.

Bu operasyonlar sonucu önce Hatay'da 7, ardından Maraş Pazarcık'ta 3, Mardin kırsalında 2 gerillayı katleden TC, 25 Nisan günü Pülümür kırsalında başlattığı operasyonla da 7 HPG gerillasını öldürdü. Faşizm çaresizliğinin ve korkusunun bir ürünü olarak da gerillaların cenazelerine işkence ederek, cenazeleri tanınmaz hale getiriyor.

Dersim'de çıkan çatışmada yaşamını yitiren 7 HPG'linin cenazeleri Diyarbakır, Hakkari ve Bingöl'de toprağa verildi.

Dersim kırsalında çıkan çatışmada yaşamını yitiren 7 HPG'li'den 4'ünün cenazesi Diyarbakır'da toprağa verildi.

HPG'li Uğur Utanç (**Munzur Amed**), Hakan Gem (**Tekoşer Amed**), Şeyh-muz Akak (**Rızgar Amed**) ve Rojvan Serhat Başalak'ın (**Canfeda Soro**) cenazeleri on binlerce kişi tarafından yürüyüş ile Yeniköy Mezarlığı'na

götürüldü. Yürüyüş boyunca sloganlar ile Abdullah Öcalan ve yaşamını yitiren 7 HPG'linin posterleri ön saflarda taşındı. Oryal Petrol Kavşağı'na gelen kitle Koşuyolu Caddesi'nden Ofis Semti'ne çıkan yol üzerinde barikat kuran polise tepki gösterdi. Dörtöl güzergahından devam eden yürüyüşe evlerinin balkon, cam ve damlarından yurttaşlar, alkış, zılgıt ve zafer işaretleri ile destek verdi.

Emek ve Özgürlük Bloğu Van Bağımsız Milletvekili Adayı **Aysel Tuğluk**, “Amed'in şehitleri çoktur” dedi. Amed'in birçok evladını toprağa verdiğini belirten Tuğluk, “Çünkü Amed'in gençleri halkın onuru ve özgürlüğü için dağa gitti. Karşılığı işkence, kurşun ve ölüm oldu. Toprağa değil yüreklerimize, bilinçlerimize gömüldüler” dedi.

7 HPG'li'den Hakkari nüfusuna kayıtlı olan Kenan Taş'ın (Zinar Hakkari) cenazesi, Hakkari'de 10 binlerce kişi tarafından karşılandı. Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Van Milletvekili adayları **Özdal Üçer**, **Nazmi Gür**, BDP İl Örgütü yöneticileri, Barış Anneleri İnişiyatifi üyelerinin eşliğinde yola çıkan ve öğlen saatlerinde Hakkari'ye varan Taş'ın cenazesini 10 binlerce Hakkari sloganlarla karşıladı. Esnafın ke-

penk kapattığı, ev ve işyerlerine siyah bezlerin asıldığı, öğrencilerin okulu ve dershaneleri boykot ettiği kentte, Çukurca, Yüksekova, Şemdinli ilçeleri ve Esendere belde belediye başkanları, BDP yöneticileri ve çok sayıda kişi de kente geldi.

Dersim'in Pülümür ilçesi kırsalında 26 Nisan'da başlatılan operasyon sonucu çıkan çatışmada yaşamını yitiren 7 HPG'li'den Şerfettin Can'ın (**Zerdeşt Çeleng**) cenazesi ise, Erzurum Adli Tıp Kurumu morgundan alındıktan sonra Bingöl'ün Solhan ilçesine getirildi. Boglan Mezarlığı'nda defnedilen Çeleng'in cenaze töreni sırasında polis yoğun “önlem” aldı.

Ercan Veske (Roni Sozdar), Mardin'in Göllük (Goliye) köyünde binlerce kişi tarafından son yolculuğuna uğurlandı. Çiçeklerle süslenen Veske'nin mezarı başında ağtırlar yakan anne Yıldız Veske, “Acım çok büyük, umuyorum ki aynı acı evlatlarımı katleden Erdoğan'ın kapısında da yaşansın” diye feryat etti. Ercan Veske'nin (Roni Sozdar) cenazesi Mardin'e doğru yola çıkarıldığında geçtiği her yerleşim yerinde “Şehit namirin” sloganlarıyla karşılandı. Diyarbakır'ın Çınar ilçesinde onlarca araçlık

konvoyla karşılanan ve uğurlanan cenaze, Mardin'in Mazıdağı ilçesinde sloganlarla karşılanarak yüzlerce kişi tarafından uğurlandı.

Her bir gerilla cenazesi bir kenti anlık öfkeli sessizliklere boğuyor. Ardından anaların feryadını, gençlerin intikam dolu nefesleri taşıyor. Ve her gerilla cenazesi isyanımıza isyan katıyor.

Ali Ekber Yürek'in mezarı açıldı

Dersim: 12 Eylül darbesi döneminde işkence sonucu öldürülen Ali Ekber Yürek'in Ovacık ilçesine bağlı Güney-

konak köyünde bulunan mezarı savcılık kararıyla açıldı. Yürek'in cenazesi işkence izlerinin tespiti için Adli Tıp Kurumu'na gönderildi.

Afşin'de, 1981 yılında polis ve asker tarafından gözaltına alındıktan sonra işkence sonucu öldürülen öğretmen Ali Ekber Yürek ile ilgili başlatılan soruşturma kapsamında Savcı Mehmet Kuş, mezarın açılmasına karar vermişti. İşkencenin tespiti için otopsi yapılması yönünde savcılık kararıyla Yürek'in Ovacık ilçesine bağlı Güneykonak köyünde bulunan mezarı açıldı. Cumhuriyet savcısı ve adli tıp uzmanları mezarın açılması için çok sayıda zırhlı araç eşliğinde köy mezarlığına geldi. Mezarlığa ayrıca Yürek'in ağabeyi **Mehmet Yürek**, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu adayı **Ferhat Tunç**, Dersim Belediye Başkanı **Edibe Şahin**'in de aralarında bulunduğu çok sayıda sivil toplum örgütü ve siyasi parti temsilcisi de geldi.

Her bir gencin isyanında yeşeriyor üç fidan...

6 Mayıs 1972 tarihinde soldurdular üç fidanı dar ağacında... Ama solduramadılar halkın yüreğinde, engelleyemediler filiz filiz açmasını, tomurcuklanmasını... Çünkü halkın toprağında yetişen bu üç fidanın kökü hala duruyordu ve gençliğin isyankar gözlerine yerleşmişti her birinin adı... Ve her 6 Mayıs'ta alanları dolduruyordu onlar. Yüzlerce ve binlerce Deniz oluyordu, Hüseyin, Yusuf oluyordu sokaktaki isyancı her bir genç...

İstanbul: 6 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde buluşan ve aralarında **YDG**, Ekim Gençliği, **DGH**, **SGD**, **LÖB**, **Tüm-İGD**, **Dev-Genç**, Dev-Lis'in bulunduğu gençlik örgütleri, Dolmabahçe'ye yaptıkları yürüyüş ile üç fidanı andılar ve Denizlerin yaşadığını haykırdılar. Dolmabahçe'de devrim şehitleri için düzenlenen saygı duruşunun ardından basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada, “Bağrından Denizleri, Mahirleri, İbrahimleri, Mazlumları çı-

karmış olan bu mücadelede, yine bedeller ödenerek yürümeye devam edecektir. Gün, devrim ve sosyalizm yolunda düşen ve dövüşenlerin kavga bayrağını dalgalandırma günüdür. Yolumuz, Denizlerin yoludur” denildi.

Eylem, Grup Adahılar'ın çaldığı ezgiler ve marşlarla sona erdi.

Bursa: BDP gençliği, Dev-Genç, Dev-Genç Birliği, Dev-Lis, DGH, EDP Gençliği, Ekim Gençliği, Genç-Sen, SGPH Gençliği, ÖGD ve YDG tarafından örgütlenen anmalardan ilki Uludağ Üniversitesi kampüsünde gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından yapılan ortak açıklamada “Bizler, Deniz, Yusuf, Hüseyin'in önderlerinden olduğu ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini, halkların özgürlüğü ve sosyalizm ideallerini yarına taşıma görev ve sorumluluk bilinciyle buradayız” denildi.

Aynı gençlik örgütleri tarafından ikinci açıklama saat 18.30'da Fomara meydanında yapıldı. Eyleme BDSP,

DHF, Partizan, SDP, TÖP, BATIS, SODAP ve Sosyalist Parti de destek verdi.

İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi'nde de bir anma gerçekleştirildi. Saat 12.30'da Denge Kafe önünde toplanan kitle buradan Hazırlık binası önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdi. “Deniz-Yusuf-Hüseyin Unutmadık unutmayacağız, Hesap Soracağız/Devrimci-Demokrat Öğrenciler” pankartının açıldığı eylemde çeşitli sloganlar atıldı. Basın açıklamasında da her türlü baskı-soruşturma ve saldırılara karşı onlardan devraldığımız mirasın sürdürücüleri olacağımıza değinildi. Basın açıklamasının okunmasından sonra önceden hazırladığımız dar ağacını ateşe verdik.

(Dokuz Eylül Üniversitesi YDG)

Pertek ve Hozat'ta seçim büroları açıldı

Dersim: Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu Dersim Bağımsız Milletvekili Adayı **Ferhat Tunç**, seçim bürosu açılışlarına **Pertek** ve **Hozat**'ta devam etti. Daha önce 4 ilçede yapılan seçim bürosu açılışlarının ardından Hozat ve Pertek'teki açılışlara Ferhat Tunç'un yanı sıra, Dersim Belediye Başkanı **Edibe Şahin**, Pertek Belediye Başkanı **Kenan Çetin** ile birçok siyasi parti ve demokratik kurum temsilcisi

katıldı. Dersim katliamında katledilenleri anarak konuşmasına başlayan Tunç, Dersim halkına uygulanan katliam ve sürgün politikalarının hesabını sormak için parlamentoda olacağını ifade etti.

Dersim katliamının 73. yıldönümüne girdiklerini ve bu soykırımın en acımasızca yaşanan yerleşim yerlerinden birinin Hozat olduğunu dile getiren Tunç, “Biz Dersimliler olarak soykırım ferma-

nını verenlerden hesap sormak için bu yola çıkmış bulunmaktayız. Çünkü biz haklıyız, bizim haklılığımız Seyit Rıza ve yoldaşların haklılığıdır” diyerek seçim bürolarının açılışını gerçekleştirdi.

Diğer yandan, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu Dersim Seçim Bürolarına (Hozat, Ovacık) asılan Partizan flamları kolluk kuvvetleri tarafından engellenmek istendi. İbrahim Kaypakaya korkusunu bir kez daha gösteren devlet, suçu ve suçluyu övme gerekçesiyle soruşturma açtı.

Sosyal Destek Projesi; AKP örgütlenmesi

2010 yılını Avrupa Komisyonu, Yoksullukla Mücadele ve Sosyal Yardımlaşma Yılı ilan etmişti. 17 Aralık 2010'da Ankara Dedeman Oteli'nde "Grundtvig Günü" başlıklı bir toplantı yapıldı. Grundtvig "**Hayat Boyu Öğrenme Programı**" (LLP) içerikli bir sosyal destek projesi olarak bilinmektedir. Bu projeden son 7 yılda 170.000 kişi yararlanmış, proje sayısı 8300'ü aşmıştır. Bunun 120 bini Avrupa ülkelerinden projeye başvuru yaparken, faaliyet alanı olarak yaklaşık 100.000 kişi Türkiye ve T. Kürdistanı'nı seçmiştir. Her ne kadar Grundtvig ülkemizde çok bilinen bir program olmasa da Başbakanlık tarafından uygulamaya konan "**Sosyal Destek Programı (SODES)**" T. Kürdistanı illerinde öğrencilerin, gençlerin ve kadınların ilgi duyduğu bir programdır. SODES olarak bilinen, resmi adıyla "**Sosyal Destek Programı**", tam da bu noktada ele alınması gereken bir programdır ve T. Kürdistanı'nda uygulanmakta olup çok geniş kapsamlıdır.

SODES; T. Kürdistanı'nda bulunan illerde valilik bünyelerinde, özellikle il içi koordinatörleri il milli eğitim müdürlüklerinin içerisinden bir üst düzey yetkili olmak kaydıyla yürütülmektedir. Başvurusu yapılan SODES projeleri Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) tarafından kabul ediliyor. DPT doğrudan başbakanlık emrinde çalışan bir kurumdur. SODES için şöyle denilmektedir;

"SODES, 2008-2012 yılları arasında bölgesel kalkınma projelerinin büyük ölçüde tamamlanması amacıyla hazırlanan GAP Eylem Planının Sosyal Gelişiminin Sağlanması bileşeni altında oluşturulmuştur. 2008 ve 2009 yıllarında GAP bölgesinde uygulanan SODES'in kapsamı 2010 yılında DAP illerini içerecek şekilde genişletilmiştir."

GAP'tan ne zaman bahsedilse kuşkusuz aklı Kürt Ulusal Hareketine ve devrimci dinamiklere duyarlı bölge halkının ekonomik vaatlerle kandırılmaya çalışılması gelmektedir. Nitekim AKP, CHP ve MHP'den tutun da birçok düzen partisine kadar geniş yelpazede GAP için birçok söylem geliştirmeye çalışmışlardır.

Sosyal destek değil imha ve inkâr!

SODES'in içeriğindeki şu cümleye bir bakalım: "**SODES'in en önemli amacı bölgenin beşeri sermayesini güçlendirmek ve toplumsal bütünleşme sürecine destek olmaktır.**"

Bu söylem TC'nin ilk yıllarından itibaren Kürt halkını uyutmak için kullanılan klasik söylemin çeşitli şekillerinden biridir. Bütün söylemlerin ortak noktası olarak ifade edilen "**toplumsal bütünleşme**" imha ve inkârdan başka bir şey değildir. Komprador patron-ağa devleti her daim bölge halkını din yoluyla uyutmak ve sindirmek vesilesiyle içli dışlı olduğu gerici odaklara devamlı kucak açmıştır. Bitlis'te Bitlis Bilişim Dershanesi'nin SODES projesi ve Bilgi Evleri (Etüt Merkezi) adlı projesinin amacı gençleri, sisteme entegre etmektir. Proje kapsamında etüt için dershaneye giden gençler, derslerden daha çok dini içerikli sohbetlere, zorla namaz kılma seanslarına maruz bırakılmaktadır. Yine Gaziantep'te Gaziantep Valiliği koordinasyonunda SODES "**Şiirle Buluşmak Projesi**" kapsamında, Türkiye Yazarlar Birliği Gaziantep Şubesi, Gazikent Üniversitesi (dini-gerici gruplara yakınlığıyla bilinir) işbirliğiyle 25-26 Mart günü gerçekleştirilen "**Mehmet Akif Ersoy**" konulu paneller gençlere seslenen konuşmacılar; Kurtuluş Savaşı'ndan, Türk milliyetçiliğinden, faşizan ve yobaz düşüncelerden dem vurarak halk çocuklarının zihnini zehirlemeye katkı sunmuşlardır. Erzurum'un Pazar yolu ilçesinde uygulanan "**Pazaryolu Dershaneye gidiyor**" adlı SODES projesi ile yine halk gençliğinin bilinci zehirlenmeye çalışılmaktadır.

Komprador patron ağa devleti halk gençliğini hedef alırken kadınlarımızı da unutmuyor. Bitlis Tatvan'da bulunan "**Yeni Ufuk Hanımlar Derneği**" kadınları hedef gözeterek "**Artık Benim de Mesleğim Var**" adlı SODES projesiyle kadınları, iş sahibi olacakları vadiyle kandırmaktadır. Bu proje, kadınları kapitalizmin sahte umut dünyasına yolculuğa çıkarmak isteyen ve halkın ilerici dinamiklerini söndürmede amacı taşıyan bir projedir. "**İnci Hanımlar Derneği**"nin Bitlis merkezdeki "**Kadın Hakları**" adlı projesi de aynı amaçla hizmet etmektedir.

Sosyal destek "emniyette"!

SODES kapsamındaki projede birçok özel ve kamu kuruluşu yer aldığı gibi Emniyet Müdürlükleri de yer almaktadır. Örneğin, Bitlis Emniyet Müdürlüğü SODES kapsamında "**Tek Yürek Tek Ülke, Gençlik ve Güvenli Gelecek, İyi Günde Kötü Günde Beraberiz, Onu Korkutan tek şey Var: Diyalog**" adlı 4 projeyi uygulamıştır. 30 Mart 2011 tarihinde Bitlis

Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ve Milli Eğitim Müdürlüğü'nün koordineli olarak hazırladığı SODES kapsamında, Adilcevaz'daki öğrencilere sözde eğitici filmler izletildi. Öğrencilere yönelik programlarda, "**Çanakale Geçilemez**", "**İstanbul'un Fethi**", "**1914 Rus taarruzuna karşı, Sarıkamış Harbini**" konu alan "**120**" gibi tarihi konuları içeren filmler gösterime sunuldu. Bu projelerin amacı ne halk gençliğinin sorunlarını çözmek ne de var olan işsizliği azaltmaktır. Bu projelerle doğrudan halkın içinde barındırdığı ulusal devrimci dinamikler yok edilmeye çalışılmaktadır.

İğdır'da 26 proje 1 milyon 261 bin 458 TL bütçe ile Devlet Planlama Teşkilatı tarafından kabul ediliyor. "**SODES ile Artan Başarılı Öğrenciler**" adlı altında yürütülen proje kapsamında İğdır Merkez, Halfeli beldesi, Karakoyunlu ve Tuzluca ilçelerindeki 7 ve 8. sınıflara yönelik ücretsiz SBS kurslarında dini içerikli sohbetlere katılmak zorunlu kılınmaktadır. Ders çalıştırıyoruz bahanesi ile ailelerinden izin alınan çocuklar, tarikat-cemaat-gerici unsurların bulunduğu evlere götürülmektedir.

8-9 Mart 2011 tarihlerinde Ankara Kızılcahamam'da yapılan SODES değerlendirme toplantısı ile SODES programı yaklaşan 12 Haziran seçimleri için uygun hale getirilmeye çalışılmıştır. 8,5 yıla yakın süredir hükümette bulunan ve devlet içinde örgütlenme konusunda önemli mesafe kat eden AKP, SODES'e önem vermektedir. Bu program vesile-

siyle aynı zamanda yandaşlarını hazineden ayrılan karşılıksız SODES ödenekleriyle beslemekte ve yandaşlarının halktan zorla alınan vergiler yoluyla nemalanmasını sağlamaktadır. Ki zaten SODES projelerinin bir kısmı da tamamen kağıt üstünde kalmakta sırf ödenek almak için yapılmaktadır. SODES projeleri için Amed'e ayrılan ödeneği inceleyerek bu program için büyük meblağların ayrıldığından şüphemiz olmaz.

Yine komprador patron-ağa devleti tarafından SODES için şu ifadeler kullanılmaktadır: "**... SODES, başta yerel basın olmak üzere, yazılı, işitsel ve görsel basında önemli yankılar uyandırmaktadır. SODES projeleri ile ilgili haberler internet sitelerinde ve günlük gazetelerde yoğun bir şekilde yer bulmakta ve SODES zaman zaman televizyon ve radyo programlarına konu olmaktadır**" ifadesi de yalandır. Yoğun bir şekilde diye yer aldığı bahsedilen yerler Zaman Gazetesi ve STV'nin içinde bulunduğu medya gruplarından başka bir yer değildir. Bununla kendilerine bağımlı olan gazetelerden başka gazete yokmuş gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Ancak biz biliyoruz ki, halkımız gerçekleri açıkça yazacak Özgür Gelecek gibi gazeteleri bağrımdan çıkarmaktadır.

Son söz olarak; SODES projeleri Gümüşhane'den Gaziantep'e, Malatya'dan Kars'a kadar bölgede olabildiğine son hızla uygulanmaktadır. T. Kürdistanı'nda yaşayan Özgür Gelecek okurları ve devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici insanlar SODES ve buna benzer komprador patron-ağa devleti projelerine karşı uyanık olmalıyız. Bu projelerin içeriğini etrafımızdaki gençlere, kadınlara anlatmalı-bilinçlendirmeliyiz. Yaklaşan 12 Haziran seçimlerini vesilesi ile bu projeler üzerinden, projelere katılan insanlarımızın faşist-gerici güçler tarafından oy almak için boş vaatlerle kandırılmasına izin vermemeli, devletin gerçek yüzünün teşhiri için her türlü fedakârlıktan kaçınmamalıyız. (Kaynak: www.sodes.gov.tr)

(İğdır'dan bir ÖG okuru)

TABLO 1: SODES DİYARBAKIR BÜTÇE Kaynak: www.diyarbakirproje.gov.tr

Yıl	Desteklenen proje sayısı	Desteklenen proje tutarı
2008	398	42.000.000 TL
2009	778	91.864.000 TL
2010	1.187	150.000.000 TL
GENEL TOPLAM	2.363	283.864.300 TL

Proje adı	Onaylanan proje sayısı	Bütçesi
Proje Koordinasyon Merkezi	9	3.610.000 TL
Resmi Kurumlar	11	1.253.280 TL
Kaymakamlıklar	18	807.190 TL
Dicle Üniversitesi	8	380.000 TL
Yerel Yönetimler	1	47.500 TL
Sivil Toplum Kuruluşları	12	996.780 TL
GENEL TOPLAM	53	7.094.750 TL

TABLO 1: GENEL İSTATİSTİK

Kaynak: www.sodes.gov.tr

Göğün yarısı

**İbrahim Kaypakkaya emekçi kadınların önderidir!
Ve ona çok şey borçluyuz!**

Emekçi kadınların sorunlarını yazmak, tartışmak, üzerinde kafa yorup bunları dile getirmek çok önemlidir ve çokça da yapmakta olduğumuz işidir. Ancak bu, deyim yerindeyse madalyonun sadece bir ve en görünen yüzüdür. Bunu çok az bir kesim dışında hemen herkes ve her kurum, örgüt vb. yapmaktadır.

Ancak bu işin bir ve aynı zamanda belki de en kolay yanındır. Asıl mesele ise her sorunda olduğu gibi **çözüm** noktasında düğümlenmekte, sorunu ortaya koyarken ortaya çıkan renk cümbüşü dağılmakta ve gerçek renkler görünür olmaktadır.

Bizler, emekçi kadın sorununun sınıfsal bir sorun olduğunu, var olan sistemin bin yılların deneyimi ve birikimiyle emekçi kadınları ezilenin de ezileni olarak hem sınıfsal ve hem de cinsel olarak sömürdüğünü, baskı altında tuttuğunu ve de en önemlisi varlığının devamı ve yeniden üretimi için "onu" **temel dayanak** olarak kullandığını söylüyoruz. Dolayısıyla da çözüm noktasındaki temel argümanımız bu sistemin varlığının sona erdirilmesinde odaklanıyor ve tüm diğer renklerden de bu kavşakta ayrılıyor.

Bu genel belirlememizi burada tekrar etmemizin nedeni, coğrafyamızda kadının kurtuluşu anlamına gelen bu çözümü yaşama geçirmenin adı olan ve umudumuzu temsil eden yapılanmanın kurucusu, önderi, ilk genel sekreteri **İbrahim Kaypakkaya**'nın ölüm yıldönümünde olmamızdır.

Yukarıda yaptığımız çözümleme ve bu çözümlemeye kaynaklık eden düşüncelerin yaratıcısı, kadınların özgürlük mücadelesinde önemli bir yere sahiptir ve emekçi kadınlar ona çok şey borçludur.

Clara Zetkin, 25 Mart 1903 tarihli "Kadınlar Karl Marks'a ne borçludur?" isimli makalesinde şunları söyler: "Şüphesiz Marks hiçbir zaman 'başlı başına' ve bir 'sorun olarak' kadın sorununuyla uğraşmamıştır. Buna rağmen o, yeri doldurulamaz bir şey, kadının tam hakka sahip olma mücadelesinde en önemli olan şeyi yapmıştır. Materyalist tarih anlayışıyla o bize kadın sorunu hakkında hazır reçeteler değil ama çok daha iyi bir şeyi, onu incelemek ve kavramak için doğru, emin yöntemi verdi. Kadın sorununu genel tarihsel gelişmenin akışı içinde, genel toplumsal bağtılar ışığında onun tarihsel olarak koşullanmışlığını ve haklılığını açıkça kavramayı, onun harekete geçirici ve taşıyıcı güçlerini bilmeyi, onun yöneldiği hedefleri, ortaya çıkan sorunların çözümün ancak hangi koşullar altında bulunabileceğini bilmeyi ancak materyalist tarih görüşü olanaklı kılmıştır."

Bu, doğruluğu şüphe götürmez bakış açısını aynı şekilde İbrahim yoldaş için de uyarlamak mümkündür. İbrahim Kaypakkaya da 'başlı başına' kadın sorununuyla uğraşmamıştır. Ancak kadın sorununun temeli olan sistemi ortadan kaldırmak üzere coğrafyamızda kurduğu örgütle kadınların kurtuluşunun yolunu açmış, onlara çok değerli bir miras bırakmıştır. İbrahim bir kurtarıcı ya da Mesih değil, ezilenlere ve bunun içinde ezilenin de ezileni emekçi kadınlara yol gösteren bir meşaledir. Emekçi kadınlara özgürlük bu meşalenin saçtığı ışıkla yolunu bulan kadınların öncülüğünde gelecektir.

Bu ışığı önüne alarak yol alan kadınlar her daim olmuştur ve bayrak Meral Yakar'dan son Dersim şehitlerimize kadar kadınların yaratan ve üreten ellerinde hep daha yükseltilmişlerdir. İbrahim'in düşüncelerini ve mirasını benimseyen ve sahiplenilen kadınların nasıl da önderleştiklerini, komutanlaştıklarını göstermiştir bizlere Sefagül, Nurşen, Gülizar, Fatma ve Derya yoldaşlar. Hepimiz gibi onların da bu "insanlaşma serüveninde" Kaypakkaya'ya borçlu olduğu çok şey vardır.

Onlar İbrahim Kaypakkaya'nın görüşleriyle **yoğrulmuşlar**, Partinin değiştiren ve yeniden yaratan pratiği içinde **önderleşmişler** ve sıraları geldiğinde leke sürmedikleri bayrağı bizlere devretmişlerdir.

Sadece anılarını değil, yaşamlarını feda ettikleri tüm değerlerin takipçisi olacağız!

Kavganın direnç yürekli, bahar gülüşlü komutanı Sefagül ve kızıl karanfillerimize

İnsanlığı temsil eden, güzelliklere sahip olan, üstlenilen görevin zorluğu, çapı ve koşulluna bakmaksızın yüreği ve beyniyle hareket eden sen güneş gülüşlü kız, kucak dolusu sevgiler sunuyorum sana... Bulduğun diyara... Bu toplumun onurunu, kişiliğini, haklarını korumak ve insanlık ailesine daha güzel değerleri miras bırakmak için kendi yaşamını tereddütsüzce feda eden güzel insanlara sonsuz özelemlerimizi sunuyorum.

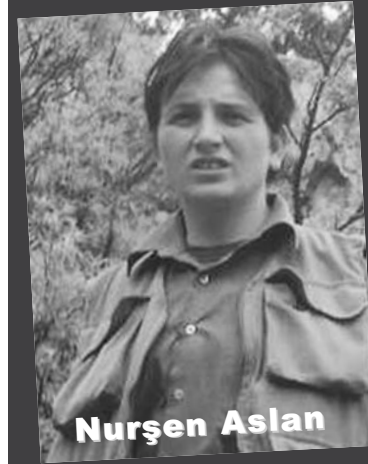
Yıldızlar gecenin koynuna düşerken düşler kurulur. Herkes kendi düşünü kurar. Ve alacakaranlıklara inat yapı ustalarının düşleri hep **aydınlıktır**. Umut bu düşlerin en bildik türküsüdür. Direnç yarenlik eder umutsal türkülere, belli ki umudun diğer adı dirençtir belleğimizde, coğrafyamızda. Umut direnci besler, yeşertir çünkü. Biri topraksa, diğeri tohumdur, biri fidansa, diğeri yağmur damlasıdır. Birbirlerinin denizlerinde, derin dehlizlerinde kaynarlar (ya da kaybolurlar)...

Peki umut ve direnç nerede gizlidir? Yoksulların mahzun bakışlarında, işçilerin nasırlı elleriyle tuttukları çekiçte, köylülerin nacağında, tırpanında, gençliğin asi ve coşkulu halaylarında ve nice destanlara mesken olmuş başı dik asi yürekli dağlardadır şimdi... Ve elbette bir gün doludizgin akacaktır kırlardan şehirlere ve sizlerle özdeşleşecek bütün gülüşler, düşler, her gülüş bir çiçek olup demet demet açacak. Koyup kendini bir karınca gibi en olunmaz yüklerin altına yürüdüler o nihai hedefe, baharı indirmek için yeryüzüne... Yüreğimize...

Özgür bir gelecek yaratmanın inancıyla düştün/üz kavga yollarına. Zorlu, çetin ve güç zamanlardan geçtik, geçiyoruz. Hep birlikte, ölümü, acıyı, direnci, sevinci, coşkuyu yaşadık, yaşıyoruz. Yaşayarak öğrendik, güçlü dirençli ve kararlı olmayı. Hiçbir zaman da özgür gelecek düşünden tereddüt etmediniz. Her neresi olursa olsun gidilen yolun haklı ve dövüşenlerin yolu olduğunu elden bırakmadınız, zorluklara aldırmaksızın yürüdünüz, yüzünüz güneşe dönük. Bugüne kadar bu topraklar

Sefagül Keskin

Nurşen Aslan

Gülizar Özkan

Fatma Acar

Derya Aras

sayısız direnişlere tanıklık etmiştir. Hepimiz de biliyoruz ki erdemli yanlarınızla, fedakarlık ve özverinizle ve özgür geleceğin düşlerine olan inancınızla, nice değerlere adınızı yazdırarak bugüne ve yarınlara ışık olmanın bilincine vararak kavganın yollarında gücümüze güç kattınız. Bu bilinçli nice güzelliklere kapılar açacağımızı biliyorum.

Dünden bugüne insanlığa dayatılan zulmü, acıyı, sefaleti biliyor ve hep birlikte yaşıyoruz. Ezilen dünya halklarına "özgürlük", "demokrasi" adına dayatılan ve yaşatılanları bilimin süzgecinden geçirerek zulüm çarklarının dönmelerini engellemek için devrim savaşçıları tüm benlikleriyle yükleniyorlar, savaşıyorlar. Yüklendikçe de bilinçlerinde şavkıyan ışıkla gelecek umutlarını yeşertmeye devam ediyorlar, güçlü yarınları kazanmanın inancı ise, ege-menlerin kabusu olmaya devam ediyor. Bu yüzdendir ki kitlelerin sesini boğmaya çalışıyor, devrimci iradeyi yok saymaya çalışıyorlar. Ama nafile! Ölümü ta başından yenen irade en görkemli direniş ateşlerini her ne koşulda olursa olsun harlamasını bildi. Düşüncelerimizle, yaralı yüreklerimizle boşalan mevzileri doldurmayı bildi.

Yüreğimiz bu cengin içinde kodlandı geleceğin düşlerine. Bizlere sunulan bu kirli suya karşı ta başından bilincimiz ve yüreğimizle set olmasını bildik. Bunun için kendi köklerimizle tutunarak en pervasız saldırıları göğüsledik. Tam da burada Sefagül yoldaş şahsında tüm yüreklerde somutlanan değerlerimizi sahiplenmenin, yaşatmanın ve geleceğe taşınmasının bir örneğini daha sergilemektedirler. Beşler geleceğe uzanan ellerdir. Bu elleri tutmanın zamanıdır şimdi. Yüreklerimizde yanan isyan ateşiyle yaşama can veren su oldu Beşler. Boyun eğmediler hiçbir vakit. Yeniden bilenmesini acılarından öğrendiler. Ne güzel ki bu duygu ve düşüncelerle düşlerimizin sofrasına bağdaş kurduklar, yarınlara umut olmak için.

Umudu büyütmenin zamanıdır şimdi...

(Ankara'dan bir ÖG okuru)

Devlettir; dalga da geçer, "koca"na da yollar

İnsan Hakları İzleme Örgütü (Human Rights Watch-HRW) 4 Mayıs günü, İstanbul'da bulunan Cezayir toplantı salonunda bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıda; kadına yönelik şiddet üzerine Van, İstanbul, Trabzon, Ankara, İzmir ve Diyarbakır'da şiddet mağduru kadınlarla yapılan görüşmeler ve incelenen dava dosyalarıyla toplam 40 kadının öyküsü ile avukatlar, kadın örgütleri, sosyal hizmet çalışanları, hükümet yetkilileri ve diğer uzmanlarla yapılan onlarca görüşmeye dayanarak hazırlanan rapor sunuldu.

HRW tarafından hazırlanan ve Türkçesi 63 sayfalık olan bu raporda, özellikle şiddet mağduru kadınların anlatımları üzerinden en çarpıcı biçimde şu nokta öne çıktı: Devlet, şiddeti önlemiyor!

Daha önce bunu anlatan onlarca yazı yazıldı, yüzlerce eylem yapıldı. Hatta devletin yalnızca şiddeti önleme görevini yerine getirmemekle kalmadığını, kadına bizzat şiddet uyguladığı ve şiddeti yeniden ve yeniden ürettiği sayısız örnek anlatıldı. Keza en son 24 Nisan günü İzmir'de bulunan "Demokratik Çözüm Çadırı"na yapılan gece baskınından nasibini alan Kurdi-Der'in de basılarak, bu sırada dernekte bulunan 2 kadının, devletin kolluk kuvvetleri tarafından alçakça taciz edilmesi bunun son örneği olmuştur.

Kaldığımız yerden devam edersek, toplantıda HRW'nin devletin şiddete yaklaşım biçimini özetleyen "Kocandır, Döner De Sever De": Türkiye'de Aile İçi Şiddet ve Korumaya Erişim" başlıklı bu raporunu anlatan raporun yazarı **Gauri van Gulik**, görüşmeler sonucu kadınların erkeklerden gördüğü şiddet biçimlerinden örnekler verdi. Gulik; "Yaşları 14-65 arasında değişen kadın ve kız çocuklarına uygulanan şiddet biçimleri arasında; te-

cavüz, bıçaklama, hamileyken karın bölgesine tekme, kemikleri kırılmaya ya da kafatası çatlayıncaya kadar çekiç, sopa, dal ve hortumla dayak, köpek ve başka hayvanlarla bir odaya kapatma, aç bırakma, şok verme, zehirli iğne, çatıdan atma ve ağır psikolojik şiddet gibi farklı şiddet türleriyle kadınlar şiddete maruz kalıyor" dedi.

"Polis dalga geçer, sığınma evi yetersiz; o zaman kocana dön!"

Şiddetin son 7 yıl içerisinde % 1400 arttığı ülkemizde devletin, kadına yönelik şiddeti önlediğini iddia etmesinin oldukça gülünç bir durum olduğu açıktır. Bu iddiayı ortaya atanlar, kanıt olarak da 1998 yılında 4320 sayılı Ailenin Korunması Hakkında Kanunu ve 2007'de aynı kanunda değişikliği (yani aynı hanede yaşayan, kadın veya erkek, aile bireylerinden şiddet gören kişinin doğrudan ya da savcı aracılığıyla aile mahkemesinden koruma tedbiri kararı almasını sağlayan maddenin eklenmesi) öne sürüyorlar.

Oysa bu yasanın direkt kendisi boşanmış ve evli olmayan kadınları dışarıda bırakarak, "olumlu" görülen bu durumdan kadınları evli olmadığı takdirde mahrum bırakıyor. Sanki kadın yalnızca eşinden şiddet görüyormuş gibi... Kaldı ki evli olan

kadınlar için bu "olumlu" durum, şiddetin önlenmesi adına pek bir işe yaramıyor. Gulik, bu duruma değinerek, "Birçok durumda polisler, savcılar ve hakimler görevlerini ihmal ediyorlar. Birçok kadın, polis memurlarının kendileriyle dalga geçtiğini ve koruma kararı almalarına yardımcı olmak yerine onları eve, şiddet uygulayan kişiye geri gönderdiğini ve savcı ve hakimlerin koruma kararı çıkarmak için yavaş davrandığını ya da yasa da gerekmede de kanıt talep ettiklerini dile getirdiler" dedi.

Gulik, şiddetin önlenmesi meselesinde diğer önemli bir noktanın da sığınma evleri olduğuna işaret etti.

Polisin, savcının ve hatta sığınma evlerinin kadını evine, şiddet gördüğü yere ve kişiye geri dönmesi için ikna etmeye çalıştığına dikkat çeken Gulik, "Kadın yardım istemeye gittiğinde şiddet artıyor. Şiddet uygulayan erkek bunu öğrendiğinde daha da saldırganlaşıyor. Polis kadını şiddet ortamına geri gönderirse, hem şiddete maruz kalan kadın için risk artıyor hem de diğer kadınlar yardım istemekten vazgeçiyor. Kadının korunması için düşünülmüş bir sistem aslında kimi kez hiçbir sistemin olmamasından daha kötü sonuçlar verebiliyor" dedi. Bu "kötü sonuçlar"ın kadın açısından Ayşe Paşalı, Necla Yıldız gibi öldürülmek/katledilmek olduğunu biliyoruz.

Kadına yönelik şiddet ile ilgili yapılan araştırmalar içerisinde önemli bir yeri olan bu raporu incelerken, aslında bir de "Devlettir, dalga da geçer, 'koca'na da gönderir, taciz de eder" başlıklı bir rapor hazırlamamız gerekiyor, değil mi!

Her olayın bir de kadın yüzü var...

* Galatasaray Üniversitesi öğrencisi genç bir kadın, Yıldız Teknik Üniversitesi'ne girerken kimliğinin yanı sıra "gerekli" denilerek telefon numarası da alındı. Ardından genç kadın numarasını alan ÖGB tarafından telefonla aranarak, taciz edilmeye ve başka başka numaralardan aranmaya başladı. Bu durumu YTÜ rektörüne şikayet eden genç kadına, rektörlükten "Ben seni anladım. Sen o kavgacılardan arkadaşısın. Hadi güle güle!" denildi.

Bunun üzerine öğrenci kadınlar, üniversite önünde "Taciz ve şiddeti normalleştiren eril zihniyetin artık hayatlarımıza ve alanlarımıza müdahalesine izin vermiyoruz. Taciz ve tecavüz söz konusu olduğunda kadının beyanı esastır diyoruz" diyerek eylem yaptı.

* Birleşmiş Milletler'in (BM) tespitlerine göre Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi'ye bağlı güçlere cinsel gücü artırıcı ilaçlar dağıtılıyor ve "savaşmaları" için muhaliflerin yoğun olduğu bölgelere gönderiliyorlardı. İşte savaşın çok nadiren gündeme getirilen ve de bir insanın bir insana yapabileceği en korkunç şeylerden biri olan tecavüz, bizzat devlet eliyle kadın bedeni üzerinden halka karşı bir silah olarak kullanılıyor.

* Antep'te yaşayan **Gül Aksoy** isimli kadın, evinde üç kız çocuğu ile kurşunlanarak öldürülmüş halde bulundu. Aksoy ve çocuklarının, eşinin alacaklısı olan **Cuma Ayhan** tarafından öldürüldüğü ortaya çıktı. İntikam için öldürülen Aksoy'un evin geçimini sağlamak için ev temizliğine gittiği, eşinden sürekli şiddet gördüğü ve bu yüzden defalarca karakola başvurduğu da ortaya çıkan diğer yönlerden... Kim bilir, belki Aksoy başkalarının eşinden intikam aracı olarak öldürülecekti! Yani her koşulda kadın için ölüm, yakın bir tehlike/ihtimal!

Mersin Kadın Platformu'ndan açıklama

Mersin: Kadın Platformu üyeleri, 19 Nisan tarihinde kocası Y.T. tarafından boğazı kesilerek öldürülen Aysel Taş'ın evinin önünde basın açıklaması yaparak, kadına yönelik uygulanan şiddeti protesto etti. Ellerinde, öldürülen Aysel Taş'ın fotoğrafları ve "Kadın Cinayetlerini Durduracağız" yazılı pankartla Halkkent Mahallesi'ndeki cinayetin işlendiği evin bulunduğu sokağa gelen kadınlar, attıkları sloganlarla cinayeti protesto etti. Burada Mersin Kadın Platformu adına açıklama yapan **Besime Gülhan Yağ**, Mahkemele-

rin, cinayet işleyen erkekleri korumak için ne kadar titizlikle çalıştıkları dava sonuçlarıyla ortadadır diyerek her gün ortalama 5 kadının, sevdikleri ve güvendikleri erkekler tarafından öldürüldüğünü söyledi.

Kadın cinayetlerine karşı sessiz protesto

H. Merkezi: 27 Nisan günü, İzmir Konak'ta toplanan İzmir Kadın Platformu artan kadın cinayetlerini ve son olarak İzmir'in Karabağlar ilçesinde eşi tarafından 18 yerinden bıçaklanarak öldürülen **Şah Nur Akay** cinayetini protesto etti.

Siyah pankart arkasında, tek sıra halinde yürüyüş yapan kadınlar, bu kez yürüyüş boyunca slogan atmayarak, "sessiz protesto" yaptılar. Eski Sümerbank önünde oturma eylemi yapan kadınlar, yaptıkları basın açıklamasında bu cinayetlerin sistematik olduğuna ve kıskançlık, namus bahaneleri ile münferit cinayetler haline dönüştürülmeye çalışıldığına dikkat çektiler.

"Kirli ellerinizi üzerimizden çekin!"

H. Merkezi: Devlette çadır fobisi yaratan "demokratik çözüm çadırlarına" yönelik 24 Nisan itibarıyla başlayan gece baskınları sırasında, İzmir'de 2 Kürt kadını kolluk kuvvetleri tarafından cinsel işkenceye maruz kalmıştır. Çadıra düzenlenen baskın sırasında Kurdi-Der'e de giren ve ortalığı dağıtan polis, bu esnada

dernekte bulunan 2 kadını arama bahanesiyle cırtlıplak soyarak alçakça taciz etmiştir. Kürt halkına kadın bedeni üzerinden böylece hakaret ettiğini düşünen bu zavallı/adi zihniyet, 28 Nisan günü, İzmir'de DÖKH ve Kurdi-Der tarafından yapılan basın açıklaması ile kınanmıştır. Kitle adına açıklama yapan **Cemile De-**

mir, bu onur kırıcı davranışı şiddetle kınadıklarını ifade ederek, bu tür davranışlarda bulunanlardan hesap soracaklarını söyledi.

Yazılı bir açıklama yapan TZP-Kurdi Kadın Meclisi de tacizi kınayarak, "AKP'ye soruyoruz, senin polis gücün güvenlik gücü mü yoksa taciz ve talan gücü mü? Kirli ellerinizi kadın ve çocuklarımızın üstünden çekin, aksi takdirde o eller kesilir ve bir daha kullanılmaz" dedi.

birey... O sizin malınız değil... O sizin namusunuz değil..." diyoruz.

Kadın cinsinin horlanması, yok sayılması, ikinci cinsleştirilmesi, kadınların kimliksizleştirilmesi sistematik bir biçimde devam ediyor. Bu süreçte Kadın sorunu üzerine yazılmaya, mücadele edilmeye de devam ediliyor. Kadınlar mücadeleyi yükseltmeye çalışırken, kadın cinayetlerinin her gün katlanarak arttığı haberlerini alıyoruz. Küçük bedenlerin intihara sürükleniş haberlerini alıyoruz.

İlköğretim okulu öğrencisi 13 yaşındaki bir çocuğa bekâret testi yaptırmak nasıl bir akıl tutulmasının ürünüdür? Nasıl bir mantığın sonucudur? Nasıl bir düzenin ürünüdür? Bunu çok iyi biliyoruz, biz erkek egemen düzeni de onun sahiplerini de çok iyi tanıyoruz. Birincisi; kadınlar yaşamda bir meta olmaya yani birinin kızı, birinin genini, birinin eşi, birinin annesi, birinin kardeşi ama asla kendisi olmayan, birey olamayan, kadın olamayan bir yaşam sürmeye mahkum ediliyor. İkincisi ise toplumsal yaşam içerisinde yozlaşmış bir yaşamın parçası olmaya ve silik bir yaşam sürmeye zorlanıyorlar. Bu kadınlardan birisi oluyorsan sistem için bir tehditsindir artık ve sistem bir şekilde ekarte etmenin yolunu bulup sana saldırır.

İşte son örnekte de olduğu gibi 13 yaşındaki bir çocuğun ne düşündüğü, ne hissettiği hiç önemsenmeden, onun bir birey olduğu umursanmadan okul müdürü, milli eğitim müdürü, babası, bu çocuk hakkında karar veriyor. O küçük beden kime ait olduğunu ispatlamaya çalışıyorlar ve o beden babasının vb. namusu olduğunu daha kadınlığa adım atmadan çok çirkin bir şekilde gösteriyorlar. Cinsiyetçi eğitim sisteminin bir

sonucu olan bu uygulamaları bu gün okullarımızda kampüslerimizde bire bir görüyoruz/yaşıyoruz. Öğrenci kadınların çok ciddi cinsel saldırıya uğramakta olduklarını, ayrımcılığa uğradıklarını okullardan gelen skandal haberlerden öğreniyoruz. Kadınlar olarak bizim bu saldırı cenderesinden kurtulmamızın yolu birimize yapılan saldırının hepimize yapıldığını kavramamızla başlayacaktır. İşte o andan sonra fütursuzca/azgınca bize yönelen bu duruma karşı çıkmaya, ses çıkarmaya, çığlık olmaya başlayacağız. Biz kadınlar olarak yalnız olmadığımızın farkına varmalıyız. Saldırıya uğrayan, tecavüze uğrayan, öldürülen, birilerinin namusu olan milyonlarca kadından birisiyiz. 13 yaşındaki E.K da onlardan sadece birisi... Bu saydıklarımızdan birisi olmak için buz kırılmıştır. Yolu açmaksa her birimize düşmektedir. Bu biçimiyle örgütlenmek mücadele etmek tek çıkar yoldur. (Ankara'dan bir YDK'lı)

Cinsiyetçilik: Cinsiyetçi eğitim sistemi! Namus bekçisi okul müdürleri! Müdürünü kollayan milli eğitim müdürleri! Erkek egemen toplum ve onun sahipleri! Kimliksizleştirilmeye çalışılan kadınlar! Kendine ölümü yakıştırdığını söyleyen daha çocuk "kadınlar"...

Büyükçekmece Güzelce Cevdet Zebure Kotan İlköğretim Okulu'nda 13 yaşındaki bir kız çocuğu, kendisine dayatılan bekâret kontrolü uygulaması nedeniyle kendine ölümü yakıştırdığını söyledi. 7. sınıf öğrencisi olan E.K'ya okul müdürü **Yılmaz Kurt**'un emri ile Türkçe dersinden çıkarılıp okulun hademesi tarafından tuvalete götürülüp zorla darp edilerek hamilelik testi yaptırıldı. Olayın arkasından büyük bir travma yaşayan kız çocuğu, eve gidip annesine ağlayarak durumu anlatınca bu kez de ailesi çocuğu hastaneye götürüp bekâret kontrolü yaptırdı. Baba Ş.K., Büyükçekmece Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunduğu dilekçede, "Rehberlik öğretmeninin karşı çıkma-

sına rağmen müdür kızımı fahişlikle suçlamıştır. Tüm öğretmenler de şahittir" dedi. Dilekçenin devamında, "Bu yapılanların ardından kızım intihara teşebbüs etmiştir. O günden beri de okula gitmemektedir. Çocuğumun psikolojik ve fiziksel olarak hayata tutunması zora sokulmuş olup sorumluların yargı önüne çıkartılarak cezalandırılmasını istiyorum" dedi. Dilekçe yazarak suç duyurusunda bulunan babaya İlçe Milli Eğitim Müdürü Hüseyin Avni Sandıkçı'nın verdiği cevap: "Müfettişler görevlendirildi. Bu tür iddiaların olmadığı tespit edilmiştir. Böyle olunca da dosya kapatılmıştır. Çocuğum yalan söylediği kanaatine varıldı. Ailenin bu dedikoduyla neden çıkardığına anlam veremedik. Derhal soruşturma başlatacağız. Olayın en ince ayrıntısına kadar soruşturacağız" şeklinde oldu. Bu olayı anlatırken insanın sinirlerine hakim olması mümkün olamıyor ve dişlerimizi sıkımdan duramıyoruz. Çılgık çılgına bağırıp "O bir çocuk... O bir insan... O bir

Polis değil kadınlar yargılanıyor!

Ankara: Hatırlanacağı üzere egemenler her konuda yeni açılımlar sunarken R.T. Erdoğan son dönemde yaşanan kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddeti de gündemine almıştı. "Kadınlara şiddet göstermek, kim dövüyorsa, kim insanlık dışı muamele ediyorsa çağdaş anlayışın dışındadır" şeklindeki özlü söyleyle konuya yönelik bakış açısını sunan R.T.E.'nin sahtekarlığını geçtiğimiz yıl 25 Kasım Uluslararası Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü'nde Urfa'dan Ankara'ya yürüyüşe geçen ve polis azgınca saldırısına maruz kalan kadınlara dava açılması ile bir kez daha görmüş olduk.

Geçtiğimiz yıl kadın cinayetlerine, taciz ve tecavüzlere, çocuklara yönelik istismara dikkat çekmek ve önlemek amacıyla KESK ve bazı kitle örgütlerinin, birçok ilden Ankara'ya başlattığı yürüyüşe Urfa'da polis azgınca saldırmış ve 38 kadın tartaklanarak gözaltına alınmıştı. Gözaltına alınan 32'si KESK'li 38 kadın hakkında "2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet etmek"ten Urfa 4. Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan davanın ilk duruşması görüldü. Mahkeme heyeti gelmeyen sanıkların kimlik tespiti için mahkemede hazır edilmesine karar vererek duruşmayı 7 Temmuz'a erteledi. Kadına yönelik şiddeti önleyebilmek amacıyla mücadele eden kadınlara dava açılırken kadınlara şiddet uygulayan polisler hakkında ise hiçbir işlem yapılmadı.

"Tecavüzcü devlet hesap verecek!"

Dersim: Geçtiğimiz yıl Dersim'in Ovacık ilçesinde 14 yaşındaki **zihinsel engelli bir çocuğa cinsel saldırıda bulunan Rıza Çolak, çıkarıldığı mahkemede serbest bırakıldı.** Çıkarıldığı ilk mahkemede, devlet adına çalıştığını itiraf eden Rıza Çolak, hakim ideolojinin "adaletli mahkemesinde" serbest bırakıldı.

AKP Ovacık eski ilçe başkanı Rıza Çolak, yıllarca bölgede asker ve polislerle koordineli çalıştığını da itiraf etmişti. Tecavüz girişiminde bulunduğu A.K.'nin babasının da kendisinin denetiminde istihbarat çalışması yaptığını iddia eden Çolak, vatani ve devleti için

çalıştığını ve kendisine komplo kurulduğunu iddia etti. Tecavüz zanlısının serbest bırakılmasına tepki gösteren A.K.'nin avukatı **Reyhan Helin Kuloğlu**; "Tecavüz ile yargılanan Rıza Çolak adlı şahıs ilk mahkemeden serbest bırakıldığı duruşmaya kadar tüm

savunmalarında devlet görevlisi ve istihbaratçı olduğunu belirtmişti. Bugün itibariyle tahliyesine karar verildi. Tahliye gerekçesi ise tutuklulukta geçen sürede delillerin toplanması, artı delillerin karartılmadığı istinaden tahliyesine karar verdi. Tekrar bir trajedi ve travmaya neden oldu. Dolayısıyla infiale neden olacak olaylar en azından bu gibi taciz ve tecavüz olaylarından hâkimler mağdurların durumu göz önünde bulundurması gerekirken, sanık durumdaki kişi resmen koruma altına alınmıştır" şeklinde konuştu. Tecavüzcünün serbest bırakıldığı haberi gelir gelmez, Ovacık ve Dersim merkezde yürüyüşler ve basın açıklamaları yapıldı. Dersim'de Yeraltı çarşısı üzerinde toplanan kitle sık sık "**Dersim onurdur, onuruna sahip çık**", "**Tecavüzcü devlet hesap verecek**" sloganları atarak oturma eylemi yaptı.

Antep'te protesto

Antep Demokratik Kadın Platformu tarafından son yıllarda artan kadına yönelik şiddeti protesto etmek için bir açıklama gerçekleştirdi. Yeşilsu Parkı'nda gerçekleştirilen açıklamayı yapan SES Antep Şubesi Hukuk Sekreteri **Ayten Karışık** "AKP iktidarı

kadın mücadelesinin gelişip serpilmesinden duyduğu rahatsızlığı her defasında ya polis saldırısıyla ya da bizzat kendi açıklamalarıyla hedef göstermektedir" dedi. "Ulusal, cinsel, sınıfsal, sömürüye son" pankartının açıldığı açıklamada sık sık "Yaşasın kadın dayanışması", "Baskılar bizi yıldıramaz", "Jin jyan azadi" sloganları atıldı.

Bu isyan denizinde SEHVEN boğulacaksınız!

Egemenler eşit, parasız eğitimin önüne set çekmek maksadıyla uygulamaları "sınavlı eğitim sistemlerini" bile beceremiyor, ellerine yüzlerine bulaştırıyorlar. Hali hazırda bir hak olması icap eden eğitimi at yarışı misali koşturduğu gençlere maratonu "alınları ak bir şekilde" karşılamaları sonucu verilecek bir "armağan" olarak anlandıran egemenlerin ar damarları çatlamış halleri son YGS sınavı ile doruğa ulaştı. Sınavdan hemen sonra belli soru şıkları arasında yapılan karşılaştırma, bu karşılaştırma neticesinde ortaya çıkan birbirinden ilginç "tesadüfler", bu tesadüflerin "sehven" birileri tarafından zaten biliniyor olması gibi durumlar ayan beyan bir şifreleme olduğu gerçekliğini su yüzüne çıkarmıştı. ÖSYM Başkanı'nın kısa bir suskunluğun ardından yaptığı ve ezberimizi tazeleme noktasında bundan öncekilere taş çıkarabilecek kadar bilindik olan açıklamalar ve bu açıklamalar neticesinde başta Cumhurbaşkanı Gül ve devlet şürekasının tatmin oluşu arsızlıklarını, çevirdikleri dolapları, geleceğimize ipotek koymak adına geliştirdikleri şifreleri saklamaya yetmedi. Tepkiler alanlara sel olup akmışken, onlar zaten eşitsizliğin dibine vurma yöntemi olarak geliştirdikleri

"elemeli eğitim sistemlerinin" göçtü-günü kabullenmek yerine önce yasadışı örgütlerin ve dış mihrakların eylemleri yönettiği gibi bir aciziyetin arkasına sığınıp daha sonra da kaç bin ak kurtun kaç bin bozkurtu ısırabileceğini meydanlardan hesaplamaya kalkıştılar. Hal-i ahval böyle sürerken, gecikmeli bir şekilde de olsa ÖSYM, YGS sonuçlarını açıkladı.

YGS'de 1 milyon 648 bin adayın sınavı geçerli sayıldı. Şifre skandalı ile tüm gözlerin çevrildiği matematik testinde 40 sorunun tamamını yanıtlayan aday sayısının 1805 olduğu belirlendi. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, YGS'deki şifre skandalıyla ilgili incelemesini tamamladı. 1 milyon 700 bin adaya ait cevap anahtarlarının incelendiğini belirten Savcılık, sınav sonuçlarının açıklanabileceğine karar verdi.

Başsavcılık tarafından yapılan açıklamada sınav sonuçlarının değerlendirilmesi ve açıklanması hususunun idari işlem olduğu ve bu durumun ÖSYM Başkanlığının tasarrufunda bulunduğu, daha önceki basın açıklamalarında yer aldığı hatırlatılarak, "Cumhuriyet Başsavcılığımız tarafından açıklamada belirtildiği üzere soruşturma tamamlandığında karar kamuoyuna açıklanacaktır" denildi.

Yapılan bu "hukuki" açıklamalar tepkileri dindirmek yerine aksine öfkenin daha da büyümesini sağladı. Birçok adayın beklediği sıralamanın çok altında kalması, Matematik test bölümündeki soruların bundan önceki yıllarda hiç rastlanmadık bir şekilde 2000'e yakın aday tarafından bütünlüğüne doğru cevaplandırılmış olması, sınavda derece yapan adayların birçoğunun hükümete yakınlığıyla nam salmış dershanelerin öğrencileri olmaları aslında şifre iddialarının tam olarak gerçekliğe tekabül ettiğini gösterir niteliktedir. Bu skandalla birlikte bundan önce yapılan birçok sınavda da bu tarz gelişmelerin yaşandığı da ortaya çıktı. Bir bütün güvenimizi

çoktan kaybetmiş sistemin bir kurumu olarak ÖSYM de bu hakkaniyetsizliğiyle, yandaşlığıyla bizi şaşkına çevirmedi. Tüm kurumlarıyla birlikte teşhir edilmesi gereken devlet için birçok sebebi-miz daha var. ÖSYM sonuçları açıklandığında intihar ederek hayatlarının daha başında 'yaşamayı tercih eden' bir sürü gencin anısı aklımızda. Devletin arsızlığı bu denli büyümüşken bu sistemden adalet ummak niye? Gerçek adalet arşınlanmayı bekleyen sokaklarda, öfke dolu sloganlarda can buluyor. Başta öğrenci gençlik olmak üzere tüm halkımıza da o adaletin peşinden gidecek yolu yöntemi bulmak düşüyor.

(Ankara YDG)

YGS daha kaç can alır?

YGS yüzünden Kars'ın Kağızman ilçesinde lise öğrencisi olan Hayrettin A. Tabanca ile kendisini vurarak, Mersin'in Erdemli İlçesinde Sıdıka S. ve Iğdır'ın Tuzluca ilçesinde Cansu C. ise kendilerini asarak intihar ettiler. Bu durum eğitim sisteminin insanları nasıl bir çıkmaza sürüklediğinin çok açık bir göstergesidir. (Ankara YDG)

Sivas'ta - Mersin'de - İstanbul'da - Çanakkale'de provokasyon

SİVAS

23 Nisan akşamı Sivas'ta bir Kürt öğrencinin evi, 4 kişi tarafından basılmış "örgüt müsünüz siz?" denmiş ve kurusıkı tabancanın dipçığıyle kişinin kafasına vurulmuş, bayılına kadar darp edilmiş ve son olarak da karın boşluğuna iki el ateş edilmiştir. Haberi alır almaz bütün devrimci ve demokrat öğrenciler hastaneye akın etti. Eve gelen 4 kişi içinde birisinin polis yelegeyi giymiş olması ve hepsinin yüzlerinin kar maskeleriyle kapalı olması saldırının devlet eliyle olduğunu göstermektedir.

2008 Mayıs ayında da adliyenin arkasında demokrat bir arkadaşlarımıza saldırı olduğunda Kerim Karasu adlı faşistin düşürdüğü cüzdanının içinde bir kâğıt parçasında Özgür Gelecek ve Halkın Günlüğü okuru arkadaşlarımızın bölümlerinden ev adreslerine kadar bütün bilgilerinin yer alması Sivas'ta bu saldırıların ne kadar sistematik yapıldığının da ispatıdır. 24 Nisan günü saat 16.00'da bütün devrimci ve demokrat öğrencilerin ve kurumların katıldığı kitlesel bir basın açıklaması yaptık.

Ancak saldırılar devam etti. 5 Mayıs'ta Cumhuriyet Üniversitesi Fen Fakültesi kantininde Gençlik Muhalefeti üyesi bir öğrenciye faşistler saldırdı.

Sivas'ta devrimci bir öğrenci tüm öğrencilerin tanıdığı faşist bir grup tarafından kantinde saldırıya uğradı. Saldırının yaşandığı sırada kantine gelen ÖGB'nin olaya müdahale etmesinin ardından faşist grup saldırıya tehditleriyle devam etti. Saldırıda bulunan bir faşist, "Benim adım Onur. Bu ismi hiç

unutma, seni 18 yerinden şişleyeceğim" diyerek açıktan tehdit etti. Daha önce de bir Kürt arkadaşı yurtların önünde tokatlamış ve "evini basacağım" diye tehdit etmiş bunun üzerine arkadaşının evinde toplanıp faşistler beklendiği sırada polisin gelip "biz Onur'u aldık kulağımızı çekeriz, siz dağılın" demesi de bu konudaki ciddiyetlerinin bir ispatıdır.

6 Mayıs'ta bizlerin de katıldığı bütün devrimci demokrat gençlik örgütlerinin ve Sivas Eğitim-Sen Şube Başkanının da destek verdiği bir basın açıklaması yapıldı. Üniversitenin merkezi kafeteryasında toplanıp masalara vurularak sloganlar eşliğinde kafeteryanın önüne inilip basın açıklaması yapıldı. Ardından üç temsilci arkadaşımızla birlikte Sivas Eğitim-Sen Şube Başkanı rektörle görüşmüştür. Rektörün "olaylardan haberim yok, gerekeni yapacağız, siz yanlış yapmayın, akıllı çocuklarsınız" diye iyi rektörü oynarken diğer tarafında aba altından sopa göstermiştir. (Sivas YDG)

MERSİN

3 Mayıs Türkçülük Günü'nü kutlama bahanesiyle biraraya gelen ve büyük çoğunluğunu öğrenci olmayanların oluşturduğu 300 kişilik faşist grup, Mersin Üniversitesi Çiftlikköy Kampüsü'nün pek çok farklı noktasında devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldırdı. Geçtiğimiz senelerde bu "kutlamaları" sessiz sakin, kendi halinde yapıyorlarken bu sene provokatif bir tarzda kutlamaya başlamış olmaları ve zaten saldırıya hazırlıklı gelmiş olmaları bu saldırının planlı bir

şekilde gerçekleştirildiğini gösterdi. Üniversite yönetimi ve çevik kuvvetin de desteklediği saldırıda birçok öğrenci yaralanırken 4 öğrenci ambulanslarla hastaneye kaldırıldı. Saldırıları karşısında direnen iki üniversiteli de gözaltına alındı.

Diğer kampüslerden gelen öğrencilerin içeri girmesi engellenirken, satırlarla içeri girebilen sivil faşist grup saldırılarını sürdürdü. Saldırı üzerine kampüse gelen anti-faşist öğrenciler ÖGB'nin barikatını aşip okula girdiklerinde faşist grup tarafından yeni bir saldırıyla karşılaştılar.

Saldırıların ardından Fen-Edebiyat Fakültesi'nde buluşan üniversiteliler, üniversite kapısına doğru yürüyüşe geçti. Gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılması için oturma eylemine başlayan öğrenciler, her sabah yapılan sıkı kimlik ve güvenlik kontrolüne karşın satırlı insanların nasıl rahatça girebildiğini sordular. Herhangi bir yanıt alamayan üniversiteliler, yerleşke girişinin iki tarafındaki karth geçiş sistemlerini kırdı. Oturma eylemi saat 16.30'da sonlandırıldı. (Mersin YDG)

İSTANBUL

İzmir, Denizli ve Balıkesir'de YDG, DGH, SGD ve Köz'lü öğrencilere yönelik gözaltı terörünün ardından bu kez de İstanbul Üniversitesi'ndeki öğrenciler iki gün içerisinde polis destekli sivil faşistlerin 3 kez saldırısına uğradılar.

26 Nisan günü Beyazıt Kampüsü'nde 1 Mayıs'a çağrı yapan ilerici öğrenciler, ellerinde satır ve bıçak olan sivil faşistlerce tehdit ve taciz edildi. Er-

tesi gün de süren gerginlik, akşam saatlerinde yine sivil faşistlerin okula nasıl getirdikleri bir türlü anlaşılamayan (!) satırlarla devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldırmasıyla çatışma başladı. 1 öğrencinin yaralanmasıyla sonuçlanan çatışmaya "müdahale eden" polis, yine faşistleri değil ilerici öğrencileri gözaltına aldı.

Bunun üzerinde öğrenciler, gözaltına alınanların götürüldüğü Beyazıt Polis Karakolu önünde oturma eylemi yaptılar. Oturma eyleminin ardından Aksaray Tramvay Durağına toplu halde yürüyen öğrencilere, sivil faşistler yine saldırdı. Devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler faşistleri Laleli Tramvay Durağı'na kadar kovaladı. Bunun üzerine faşistler bu kez, kolluk kuvvetlerinin arkasına sığınarak öğrencilere saldırdı. Çıkan çatışmada 6 öğrenci yaralandı.

ÇANAKKALE

25 Nisan günü saat 19.30 sıralarında Çanakkale Genç-Sen'de faaliyet yürüten gençlerin, Genç-Sen'in 1 Mayıs çalışmalarından dolayı polis tarafından provoke edilip gözaltına alınmaya çalışıldığı öğrenildi.

Çanakkale Genç-Sen'den yapılan açıklamaya göre yapılan stickerları bahane ederek gözaltı yapmaya çalışan polis yapılan bundan bir sonuç alamayınca adli para cezası uygulayarak Genç-Sen faaliyetçilerini keyfi bir uyuşlama gerçekleştirerek yıldırımaya çalışmışlardır. (Çanakkale Genç-Sen)

HALKLARIN OKULUDUR İSYAN, DEVİRİME AKAN NEHİRDİR SERHILDAN!

Açıklama: Elimize e-posta kanalıyla geçen 12 Haziran seçimlerine dair Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist Merkez Komite-Siyasi Büro imzalı bildiriye güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından kaynaklı aynen yayımlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza,

Talan ve yağma düzeni sürsün, sömürü ve zulüm katmerleşsin diye başta şiddet olmak üzere her türlü yönetime başvuran egemen sınıfların, ezilen yığınlardan vize almak ve soluklanmak için başvurdukları seçim oyunlarının bir yenisi ile karşı karşıyayız. “Demokrasi” olarak yutturmaya çalıştıkları faşist diktatörlüğü meşrulaştırmanın basit ama en büyük yalanı seçimlerdir. Meşruiyeti sandıktan çıkarmak, kitleleri oyuna katmaktan geçmekte, bu göstermelik yarış sayesinde kendi aralarındaki rol paylaşımı belirlenmektedir.

Faşist düzen partilerinin cennet-ten arsa, yağmadan parsa vaat ve hesapları üzerinden gelişen seçim kampanyalarının ortaklaştığı zeminde, sistemi yıkacak olan devrimci sınıf ve güçlerin bertaraf edilmesi, bastırılması ve devre dışı bırakılması esas alınmaktadır. Amaç, çatlak seslerin olmadığı, sistemi sorgulayan ve oyunu bozan bir muhalefetin bulunmadığı koşullarda “demokrasi” mi-zanseninin sürmesidir. Kabul edilebilirliğin sınırları böyle belirlenmektedir. Gelişen dünya ve ülke koşullarına bağlı tasarruflar, değişim ve reform adı altında, ana sistemin kumandasındaki efendilerin ihtiyaçları doğrultusunda şekillenecek, adımlar ona göre atılacaktır. İster yeni Anayasa formunda, isterse de “çılgn” etiketleriyle, bütün proje, program ve planların döküldüğü havuzda bu gerçeklik vardır.

Sınıf mücadelesi toplumun bütün kesimlerini içine çeken bir boyut almaktadır. Hakkını sokakta aramaya çalışan emekçi, ezilen, mağdur hiçbir halk topluluğu kalmamıştır. Öfkesini dışa vurmakta cesur davranan kitlelerin yarattığı etkin ve canlı hareket karşısında, doğrudan hedef pozisyonundaki AKP'nin tepkisi giderek sertleşmekte, “muhalefetteki” CHP ise fırsatı değerlendirerek oya tahvil etmeye çalışmaktadır. Bu konuda diğer düzen partilerinin kendi meşreplerince “farklılık” arz eden tutumları da aynı merkezdedir.

Atmosferdeki ısınmanın bizatihi seçimlerle ilgisi vardır ama dört yıllık aranın da yetmediğini gösteren ana neden, sistemdeki çözülmenin yarattığı sarsıntılardır.

Emperyalist-kapitalist sistem, üç yıl önce zirve yapan krizin üstesinden gelememiş, çıkış yolu olarak her zamanki gibi emekçi halklara çıkarılan faturanın sonucu sahne yeniden canlılık kazanmıştır. Kuzey Afrika ve Ortadoğu halklarının isyan dalgasına damga vuran temel gerçeklik; açlık, yoksulluk ve işsizliktir. Mutsuz, umutsuz ve geleceksiz yığınları devrimci bir kalkışmaya seferber eden, azgın ve dizginsiz bir sömürü ile harmanlanmış tiranlıklar, faşist diktatörlüklerdir.

“Dünya” isimli kasabadaki komşu mahallemizde yaşanan isyanlara zemin oluşturan koşullar, ülkemizden farklı ve bağımsız değildir. Benzer içerikte ve biçimdeki eylemlerin henüz tüm ülkeleri sarmamasının gerek tarihsel gerekse de özgün nedenleri vardır. Sınıf mücadelesi her ülke düzleminde ileriye doğru akış sürecine yön verecek dinamikleri ortaya çıkartmakta gecikmez, gecikmemektedir. Nerede baskı ve zulüm varsa orada isyan ve devrimin mayalanacağı gerçeği, buna önderlik etmeye çalışacak unsurlar da dâhil olmak üzere ezilen sınıfları tarih sahnesine çıkarmaktadır.

Kitle hareketleri ve ayaklanmaları sistemden kopuş sağlayan bir aşamaya ulaştıracak olan işçi sınıfı önderliğidir. İşçi sınıfı bu görevini bütün ezilenleri kucaklayan bir devrim seferberliği sağlamadan yerine getiremez. İttifaklara, eylem ve güç birliklerine duyulan ihtiyaç, birleşik cephelerin vazgeçilmezliği bundandır. Kendiliğinden ya da belli bir örgütlenmeye bağlı ancak komünist ideolojinin yön vermediği kitle hareketleri, nihai olarak varacağı noktadan bağımsız olarak, her durum ve koşulda egemenlerin iktidarı için büyük ve ciddi bir tehdit oluşturmaktadır.

Karşı devrimi sarsan ve bozgun koşullarını oluşturan hareketleri sosyal devrimle buluşturan karakter budur. Eskinin yıkılması için devreye giren isyan dinamiklerinin devrim potasında eritilmesi için bu buluşmaya olgun bir nitelik kazandırmak gerekir. Tarih bunu başarabilenlerin elde ettiği zaferlerle yazılmaktadır. Devrimci durumu devrimci dönüşüme çevirme yeteneği olan işçi sınıfı

fının müdahale gücü, süreci şekillendiren çelişkileri doğru biçimde çözümlenmeden ortaya konulamaz. Devrimden çıkarı olan bütün ezilen ve sömürülen sınıfların iktidar talebinde ortaklaşması bu sayede sağlanabilecektir.

Kürt halkının ulusal demokratik haklar temelinde yükselen ve sistemi derinden sarsan boyutlara ulaşan kavgasının, Türkiye'deki demokratik halk devrimi mücadelesinin esaslı unsurlarından birisi haline gelmesini bu çerçevede algılamak gerekir. Egemen sınıfların “öncelikli” olarak tanımlamaktan kaçınmadığı sorunun içinden geçtiğimiz sürece damgasını vuran boyutlar kazanmasını gerici cepheden okuduğumuzda, karşıımıza çıkan ilk olgu, imha ve inkar politikasının büyük bir mutabakatla sürgit devam etmesi, büyük çaplı proje ve hesaplara konu edilmesidir. Bunun en bariz kanıtı, “açılım” vs. adı altında çeşitli oyalama ve aldatma taktiklerine başvurmaları, diğer yandan faşist terörü dizginsizce uygulamalarıdır. Yalnızca iki sene içerisinde binlerce kişi gözaltına alınmış 3 bini aşkın tutuklanmıştır. Direniş ve protesto eylemlerine vahşi biçimde saldırmakta, yaşlı çocuk demeden katliam yapılmaktadır.

Faşist diktatörlük şiddetle, imhayla başaramadığını, aynı yöntem üzerinden “uzlaş”, “barış” ve “çözüm” soslu tasfiye süreci örgütleyerek gerçekleştirme hesabındadır. Reformizmin tav olması için uygun bir zemine sahip tasfiye planı, silahlı mücadeleyle yaratılmış potansiyelin harcanması ve sisteme entegrasyon amacıyla işletilmektedir. Bunun sonuç elde etmesi halinde ortaya çıkacak zararın asıl boyutları, Kürt halkının direniş ve mücadelesinin sakatlanması ya da kesintiye uğratılması bağlamında demokratik devrimle ilgilidir. Bu nedenle, Kürt “isyanı”nın bastırılması ancak faşizmin işine yarayacaktır.

Emperyalizmin uşağı yerli gericiliğe karşı mücadele yürüten ezilen ulus hareketi, ister ayrılma isterse “özerklik” talep etsin, faşist rejimi karakterize eden bir yapının bozulması ve değişime uğratılmasını hedeflemekle, iktidarı açıkta ve güçsüz bırakan bir kapı açmaya çalışmaktadır. Buna direnilmemesi beklenemez ama şimdiye kadar vermek zorunda kaldıkları tavizler ve atılan geri adımlar, faşist düzenin duvara yaslandığını göstermektedir. Savaş ve

direniş, sorunu askeri alan konseptinden aşırılmış, önce politize olmuş kesimlere sonra da bütün halka taşımıştır.

Faşizmin soruna yönelik klasik ve kaba refleksini bozguna uğratan süreç, geniş bir kesim üzerinde sonuçlar doğurmaktadır. Kitlesele ve kurumsal gelişim, tarafsızlaştırılabilen kesimlerdeki artışla beraber, kamuoyundaki yanlış algılar üzerinde etkili olmaya başlamıştır. Kürt sorununun ekonomiden, toplumsal yaşama bütün alanları sarmalayan bir düzeye taşınmasında, silahlı mücadelenin kazanımları üzerinden yaratılan legal mevzi ve güçlerin yürüttüğü demokratik mücadelenin ciddi bir payı olduğunu tespit etmek gerekir. Demokratik mücadelenin beşiğini oluşturan serhildanlar, kitlelerin isyan okulu olmuş, sokaklar ve alanlar politik tavrın odağı haline gelmiştir.

Sınıf mücadelesinin özel bir çatışma alanı olarak gündeme gelen seçimlerde izlenecek taktik politikanın önemi, hesaplama neticesinde elde edilecek sonuçların karşı mevzilere yönelik hamle şansı yaratması ve sa-vaştaki inisiyatifli güçlendirme olanaklarını barındırmasındandır. Faşizme karşı somut, etkili ve anlam taşıyan tavrın, Kürt ulusal mücadelesini temsil eden demokratik güçlerle birlikte saf tutmak suretiyle ifade edilebileceği gerçeğini koşullayan, bu atmosferde daha belirgin çizgilerle kendini gösteren cepheleşme olgusudur. Dayanışmadan öte destek ve güç birliğini gerektiren nesnel koşullar, yalnızca egemenlere karşı tutum açısından değil, Kürt halkının ulusal mücadelesiyle doğru ve etkili biçimde ilişkilendirme bakımından da anlam taşımaktadır.

Reformizm, parlamentarizm ve tasfiyecilikle mücadelede, sorunun üzerinde yükseldiği çatışma zeminine kayıtsız ve yabancı kalma halinin yaratacağı “hariçten” pozisyonunda, gazel okumaktan gayri yapılacak bir şey yoktur. Devrim, somut gerçekler ve olgular üzerinden yol alacaktır. Kendi hayalimiz ürünü değil sınıf mücadelesinin olgunlaştırdığı şartlara bağlı olarak geliştirilecek politikaların üretici, dönüştürücü ve nihayet yıkıcı olma şansı vardır. Hareket ve eylem biçimlerinin yaratıcısı, toplumsal çelişkilerin çatışma alanında şekillenen güçlerin durumu ve konumlanışdır.

Kürt ulusal mücadelesinin, “de-

mokratik özerklik” temelinde sistem içi çözüme tabi bir yönelim tutturması, sınıfsal karakteriyle uyumludur. Bu durum, yürüttüğü mücadele kapsamında esas olarak demokratik içerikli talepleri barındırmasından ve sistemin ana parametrelerini bozan hedefler taşımasından dolayı, desteklenmesi gereken özelliklere sahip olduğu gerçeğini karartmaz. Kaldı ki Türk komprador-bürokrat burjuvazisinin faşist devletiyle yürütülen savaşla eğitilen ve şekillenen güçlü bir kitle potansiyelini temsil etmektedir. Devrimin temel gücü olan köylülüğün en ileri ve diri kesimi üzerindeki bu inisiyatifin önemi ortadadır.

Karşı-devrimin seçim sürecine doğru her türlü yöntemi devreye sokarak geliştirdiği saldırı, yasaklama ve engellerin bariz biçimde ortaya serdiği korku hali, paranoya ürünü değildir. Sorunun 3-5 koltuk hesabı

kırıklığına uğramıştır. Filistin’de El Fetih ile Hamas’ın “sürpriz” uzlaşısı, sürecin daha çok su kaldıracığını göstermekte ve daha sarsıcı gelişmelerin henüz yaşanmadığına işaret etmektedir. Usame Bin Ladin’e yönelik operasyon, Afganistan bataklığında çarpınan ve bölgedeki inisiyatifini ağır yaralar alan ABD emperyalizminin çıkış hamlesi olarak, intikamdan öte anlam ve ağırlıklar taşımaktadır...

Tarihin çarkları daha hızlı dönmektedir. İvmeyi yükselten, sistem krizlerinin azdırdığı sınıf ve hegemonya mücadelesidir. Bütün emperyalist güçler ve onların etrafında kümelenen gerici ve faşist rejimlerin, hızla akan gelişmeler karşısında izleyeceği politikalar birbirlerini doğrudan etkiler hale gelmiştir. Bu yüzden özellikle sıcak ve stratejik bölgelerde yer alan ülkelerin iç dengeleri üzerinde daha hassas hesaplar yapılmaktadır. İktidarı ve güç dengelerini

Ulusal hareket güçlerinin çeşitli reformist güçlerle oluşturduğu ittifak, esas rengi bozan bir nitelik taşımamaktadır. Bu yüzden adaylar içerisinde diğer yapı ve çevrelerden isimlere yer verilmesinin aykırı bir yanı yoktur. Adayların bir bütün olarak temsil ettiği ve oy tabanı olarak da asıl dayanacakları kitleyi Kürt ulusu oluşturmaktadır. Kaldı ki onlardan parlamentoda proletarya ve devrimin çıkarlarını temsil etmelerini bekleyen de yoktur. Onları böyle bir misyonun temsilcisi olarak değerlendirmedığımız için profillerinin kendi ölçülerimizle analize tabi tutulması da anlamsızdır.

Seçimlere kendi partimiz ve/veya adaylarımız üzerinden katılmayı gerekli gördüğümüz koşullarda, boykot ettiğimiz ya da şimdiki örnekte olduğu gibi bazı güçlerin adaylarını desteklediğimiz durumlarda biricik kıstasımız, devrimci mücadelenin

görülmektedir ki Türkiye Kürdistanı’na sıkışmayan boyutlarıyla Kürt sorunu, diğer bütün çatışma alanlarını etkileyen sonuçlar doğurmaktadır. Bunun doğrudan ya da dolaylı etkilerinin yarattığı sarmalda daha net ve berrak bir tutum takınmanın gereği doğmuştur ve seçimlerdeki tutumun açık biçimde destek içermesinin gereği ve önemini tayin eden gerçeklik böyle açıklanmalıdır.

Seçim kampanyamıza temel oluşturulan ulusal sorundaki süreç, Kürt halkına yönelik saldırıların yoğunlaştığı bir mecrada akmaktadır. YSK’nın veto kararından toplu gözaltı ve tutuklamalara, barışçıl gösteri ve direniş eylemlerine yönelik kanlı ve şiddetli saldırılardan askeri operasyonlara uzanan bir cenderede, başta AKP olmak üzere faşist partiler tarafından yürütülen propaganda faaliyetindeki inkârcı ve asimilasyoncu dilin vurgusu koyulaşmaktadır. Bunlara yönelik protesto eylemleri, direniş ve mücadeleye verilecek destek, sandıktaki destekten daha önemlidir ve bunun seçimlerle sınırlı bir kampanyaya hapsedilemeyeceği açıktır.

Yine bu sürecin ulusal sorun kapsamındaki demokratik talepleri, yurtsever güçlerin yürüteceği kampanyayla birlikte veya bağımsız olarak dile getirilip yaygın bir propaganda konusu yapılmalıdır. Tavrımızın içeriğini oluşturan mücadelenin yükseldiği zeminin demokratik içerikli ve can alıcı taleplerinin savunulması üzerinden anlam kazanacak olan destek tavrının, bağımsız adaylara oy verilmesi çağrısıyla bütünleşmesi gerekir. Tavrımızı sembolik değil işlevli kılacak ve bizi süreci taşıyan dinamiklerle buluşturacak olan budur.

Kuzey Afrika ve Ortadoğu halklarının tutuşturduğu isyan meşalesi bütün halklara ilham vermekte, moral aşılacaktır. Kürt Ulusal Hareketi önderliğindeki halk kitlelerinin kesintisiz biçimde estirdiği isyan ve direniş rüzgârlarıyla buluşan ateşin daha farklı coğrafyalara sıçraması kaçınılmazdır. Yangının bütün dünyayı saracağı günler için geriye sayma zamanı gelmiştir. Gerek dünya gerekse de ülkemizdeki 1 Mayıs’lara yansıyan geleceğin coşkulu sureti, aydınlıktır. Proletaryanın kızıl bayrağı, isyan ateşlerinin, ayaklanma ve serhıldanların bağrında yükselecektir. Dersim’de güneşe yürüyen Sefagül, Nurşen, Gülizar, Dilek ve Derya yoldaşların yücelttiği komünizm davası; onların çağrısına yanıt olmakla, onlar gibi savaşa atılmak, onlar gibi dövüşmekle zafere taşınacaktır!

TKP/ML MK SB

Mayıs 2011

olmadığı, AKP’nin buna yakıcı ihtiyaç duyacak bir konumda bulunmadığı da anlaşılabilir. Aynı oranda çeşitli tema ve alanlar çerçevesinde CHP, MHP vd. partilerle de çekişilmekte ancak hiçbirisine yönelik yaklaşım bu merkezde gelişmektedir. Hâkim sınıf partisi olma esprisi, düzenle çelişkilerin temelli olması ve ezen-ezilen kamplaşmasındaki saf tutuşla görüngü kazanmaktadır.

12 Haziran seçimlerinin Türkiye’yi aşan boyutlarını bölgede patlak veren gelişmelerden bağımsız olarak değerlendirmemek gerekir. Taşlar ilk etabın yaşandığı Tunus ve Mısır’da yerine oturmamış, Libya’daki süreç emperyalistlerin doğrudan müdahalesiyle bambaşka bir aşamaya evrilmiştir. Suriye’deki ayaklanmanın katliamlarla kısa sürede bastırılacağına düşünenler büyük bir hayal

etkileyen safhaların dönüm noktası oluşturma karakteri artık çok daha güçlüdür.

Egemen sistemin kriz, çatışma ve kaos koşulları, halk yığınlarına yönelik daha fazla baskı ve sömürü şartlarıyla birlikte aynı zamanda etkili hamlelerde bulunabilmenin fırsatlarını yaratmaktadır. Böyle bir safhanın eşliğindeki 12 Haziran seçimlerinde, ortaya çıkacak meclis aritmetiğinden öte toplumsal güç ve dinamiklerin sergileyeceği tavrın oluşturacağı ağırlık önem kazanmaktadır. Sonraki aşamada daha da çetin biçimde yaşanacak olan çarpışmada başarılı olabilmenin ön koşulu, ilk çatışma ve hesaplaşmadan kazanımla çıkabilmektir. Egemen sınıfların daha fazla güce ihtiyaç duymaları, düşmanlarını alabildiğine hırpalama ve zayıflatmaya çalışmalarının nedeni budur.

geliştirilmesi ve kitlelerin devrime kazandırılmasıdır. Konjonktürde hangi politika bize bunun kanallarını açacak, bunun olanaklarını yaratacak ise tercihimiz ona göre belirlenmektedir. Egemen sınıflarla çatışmanın en yoğun ve şiddetli olduğu, sistemin en çok sarsıldığı ve yarılmaların gerçekleştiği zemin hangisiyse orada mevzilenmek, o dinamizmden beslenmek gerekir. Devrimin, halk savaşının mayası nerede tutacaksa örgütümüz oraya, o alanlara, o kitlelere seferber olmak durumundadır.

Bunun o momentteki öncelik ve ağırlık bakımından bir değeri olduğu unutulmamalıdır. Taktik olma esprisi de buradan gelir. Yine bu tavır, çelişki, çatışma ve mücadelenin sürdüğü diğer tüm alanların ihmal edilmesini de koşullamamaktadır. Aksine bugün çok net bir biçimde

"Lipste Bziğe Lipste Yezeon, Lipste Yezeon, Lipste kultur"*

"Dil insanın en büyük keşfidir. Keşifler ise insanlığın olmazsa olmazı. Dokunmayın dilimize ve bırakın her alanda özgürce haykırılm" diyen Çerkeslerin anadil mücadelesi devam ediyor.

Çerkeslerin anadil mücadelesini son zamanlarda yaptıkları eylemlerle daha bir duyar olduk. Özgür gelecek gazetesi olarak Çerkeslerin demokratik mücadelesini gazetemize taşıdık. **Kafkas Dernekleri**

Federasyonu Delegatesi ve Demokratik Çerkes Platformu sözcüsü Sezai Babakuş ile bir röportaj gerçekleştirdik. **- Öncelikle bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkürler. Son dönemlerde Çerkeslerin Anadil talepli mücadeleleri yazılı ve görsel basında oldukça yer edindi. Bu mücadeleye kayıtsız kalmak imkânsızdır bir bakıma. Çerkesler bu topraklarda köklü bir milliyet. Bu bakımdan Çerkeslerin anadil mücadelesi ne zaman başladı?**

Sezai Babakuş: Bu yeni bir şey değil aslında. 1800'lerin son çeyreğinde Osmanlı topraklarına sürgün edilme-mizle başladı mücadelemiz. O dönemlerde sürgün edilenlerin büyük bir çoğunluğu Adige ve Abhaz'dı. -Özellikle şunu vurgulamak istiyorum. Sürgün edilenlerin çoğunluğu Osmanlıdaki İslami motifi benimsemişlerdi; 2. Meşrutiyet ile birlikte Çerkes Teavun Cemiyeti, Çerkes Kadınları Teavun Cemiyeti ve Beşiktaş Akaretler'de Çerkes Örnek okulu kuruldu. Ancak bu kuruluşların hayatı 7 yıl

sürdü. Bu kuruluşlarda Çerkes kültürünün yaşatılması için tüm olanaklar zorlanıyordu. Ancak Çerkes Ethem meselesinden kaynaklı Çerkesler üzerindeki baskı politikaları arttı. O dönem "Vatandaş Türkçe Konuş" kampanyası başlatıldı. Radyo ve televizyonların yaygınlaştığı süreçlerde ise bu süreç daha bir hız kazandı.

- Tüm bunları neye yorumluyorsunuz?

-Tüm bunlar bir entegrasyondan ibarettir bence. Asimilasyon politikalarının tümü mevcut devlet siteminin varlığını güvence altına alması için. Bunu bugün AKP iktidarında da görüyoruz. AKP ne zaman koltuğunu garantiye aldı. Eski söylemlerini örtterek otoriter bir rejim yaratma çabasına girdi. Asimilasyon politikasının amacı aslında özünde resmi ideolojinin güçlenmesi ve koruma altına alınmasıdır. Bunlar için ciddi imha ve inkâr politikaları izlendi. Farklı bir dilin hayat bulması halen bölücülük olarak yorumlanıyor. Ve süreç bu şekilde ilerletiyor; hayat buluyor. 90'larda bu durum daha bir keskindi. Ancak şimdi bir değişimden bahsedebiliriz. Bir törpülenme söz konusu.

- Bu törpülenmenin ana dinamikleri neler?

- Bunun iç ve dış dinamikleri var. Ecevit döneminde bu konular yavaş yavaş dinlendirilmeye başlandı. Nedeni ise Avrupa Birliği görüşmeleri ve Helsinki'de imzalanan protokoldü. Ancak bu tali bir dinamik. Esas olan içtedir. Bu ise Kürt

hareketinin dişe dişe verdiği bir mücadele ile oldu. Ödenen bedeller ile bu süreç gelindi. Bu açıdan bu sürece sahip çıkmak ve devamını sağlamak onurdur. Anadile sahip çıkmamak onursuzluktur. Biz Çerkesler Türkiye'de azınlıkların tüm mücadelelerini ve taleplerini destekliyoruz. Federasyon olarak bazı konferanslara katılıyoruz. Orada bulunan Kürt arkadaşlarımız bize "Biz o kadar bedel ödedik o zaman neredeydiniz?" diyorlar. Valla verilecek cevap onlara şudur. Biz Afrika'nın lalesiyiz. Burada misafiriz. Ancak siz bu topraklarda söz hakkına sahipsiniz. Bu açıdan karşılıklı mücadele biçimleri farklı.

- Yeterli bir açıklama mı bu sizce?

- Elbette yeterli değil. Ancak Kürtleri bu sürece getiren dinamiklerinin görülmesi gerekiyor. Ancak Çerkeslerde böyle bir şey yok. Hatta ciddi bölünmüşlük var. Asimilasyon bizim içimizde artık işlenmiş bir nakış. Süreç bize bunları dayatıyor. Bizler de bu işe bir yerden başlanması gerektiğini düşünüyoruz.

- Son olarak yakın süreçte bir projeniz var mı?

- 21 Mayıs'ta yaşadığımız sürgünü protesto edeceğiz. Yine üniversitelerde bu konu hakkında konferans taleplerimiz oluyor. Kimi üniversiteler kabul etmiyor ama biz yine de tüm sınırları zorluyoruz. Miting ve basın açıklamaları ile bu süreci gündemleştirmeye de çalışacağız.

* "Benim dilim benim kavgam, benim kavgam benim kültürüm"

Cumartesi Anneleri

318. Hafta

İstanbul: Adalet arayışlarını sürdüren Cumartesi Anneleri, eylemlerine aynı yer ve aynı saatte devam etti. 318. haftada 17 yıl önce Uzunçeçit Jandarma Karakolu'na bağlı askerler tarafından gözaltına alındıktan sonra bir daha haber alınmayan 12 yaşındaki Zeki ve 6 yaşındaki kuzeni İlyas Diril'in hikayesi anlatıldı. Çocukların kaybedildiği bir ülkede demokrasi bilincini geliştirmek isteyenlerin önce kanlı tarihiyle hesaplaşmasının gerekli olduğuna dikkat çekilen eylem oturma eylemiyle devam etti.

319. Hafta

7 Mayıs Cumartesi günü Cumartesi Anneleri 8 Mayıs'ın Anneler Günü olduğunu dile getirerek, evlatlarının akıbeti açıklanmadığı için bugünü kutlamayacaklarını ve bu hafta konuşmayacaklarını söylediler. Bu haftaki eylemde Diyarbakır Haniye bağlı Akçayurt köyünden 18 Ağustos 1994'te gözaltına alınan Mehmet Günkan'ın öyküsünü oğlu Mehmet Ali Günkan anlattı.

Derbent halkı, "kentsel dönüşüm" istemiyor

H. Merkezi: İstanbul Sarıyer'e bağlı Derbent Mahallesi'nde "Kentsel Dönüşüm Projesi" kapsamında evleri yıkılacak olan mahalle halkı, yıkımın durdurulması için bir eylem gerçekleştirdi. Yüzlerce kişi Derbent Muhtarlığı önünde biraraya gelerek buradan evlerini yıkıp yerine yeni binalar yapmak isteyen Cemre İnşaat Şirketi'nin bulunduğu Maslak Noramin İş Merkezi önüne yürüdü.

"Onurumuz, evlerimiz satılık değil! Cemre inşaat elini çek" pankartının açıldığı yürüyüşte, "Derbent'in gücünü herkes görecek", "Sabahları panzer görmek istemiyoruz", "Adaletsizliğe boyun eğmeyeceğiz", "Bizleri rahat bırakın, yeter artık"

dövizlerinin taşındığı yürüyüşte mahalle halkı adına açıklamayı okuyan Derbent Güzelleştirme Derneği Başkanı **Rıza Coşkun**, mahallelerinde her gün insanların yaşamını yitirdiğini ifade ederek, mahalle sakinleri olarak insanca yaşamak istediklerini kaydetti. Mahalle halkından **Zeynep Uysal** da, Derbent halkı olarak evlerini yıkarak sokağa atmak isteyenlere karşı yürüdüklerini belirterek, evlerini hiç kimseye vermeyeceklerini, bunun için mücadele etmeye devam edeceklerini söyledi.

mücadele ile püskürtülebileceği belirtildi. Açıklamanın ardından Erbay'ın kızı **Zeynep Ergün** söz alarak düşüncelerini belirtti. Annesinin anmasının yapılmasından gurur duyduğunu belirten Ergün kitleye teşekkür etti. Ergün'ün ardından konuşan Proletarya Partisi şehidi Özgür

Silikozis hastaları kazandı

H. Merkezi: Kaçak kot kumlama atölyelerinde kararan hayatlara mücadele ile ışık doğdu. Talepleri ekseninde mücadelelerini sürdüren silikozis hastalarının ilk zaferi 26 Mayıs günü gerçekleşti.

Zonguldak'ın Çaycuma ilçesinde oturan silikozis hastası Yılmaz Dımbır'ın açtığı dava Bakırköy 2. İş Mahkemesi tarafından sonuçlandı. Verilen karar sonrasında silikozis hastalarına SGK tarafından maaş bağlanması kararı verildi. Kararın hemen ardından SGK tarafından yapılan açıklama ile karar onandı. Yapılan açıklamada 6111 sayılı kanununun 67. maddesi ile 2022 sayılı kanuna eklenen geçici madde ile SGK'dan aylık veya gelir almayan Silikozis hastalarına aylık maaş hakkı getirildiği belirtildi.

Kararın geçici olmasını eleştiren işçiler bu kararı bu yasa haline getirinceye kadar mücadele etmeye devam edeceklerini belirttiler.

Kemal Karabulut'un annesi **Sultan Karabulut** "O kurşunlar Menekşe'yi öldürmedi, o kurşunları sıkanlar öldü, her gün bu yükü bir kez daha ölüyorlar" dedi.

Lise önündeki anmanın ardından mahallede bulunan ve bir kontrgerilla katilin adının verildiği parkın adı boya ile **1 Mayıs Menekşe Erbay Parkı** olarak değiştirildi. Ardından halka hitap edilerek Tuzluca'yı'n bir katilin ismini değil onurlu bir emekçinin ismini hak ettiği belirtilerek parkın gerçek adına sahip çıkma çağrısı yapıldı.

1 Mayıs şehidi Menekşe Erbay anıldı

Ankara: 1980 1 Mayıs'ı tüm illerde bütün emekçi semtlerinde fiili-meşru bir şekilde kutlanmıştır.

Bu eylemlerden birisi de Ankara-Tuzluca'yı'da gerçekleşmiştir. Tuzluca'yı Lisesi önünde yapılan kutlamayı devlet güçleri hazmedememiş kitleye ateş açmıştı. Devrimcilere ateş açıldığı sırada **Menekşe Erbay** isimli emekçi katledilmiştir.

30 Nisan günü Erbay, katledildiği yerde anıldı. Süleyman Nazif İlköğretim

Okulu önünde toplanan **Partizan, AKADER, ESP ve EHP** "Katil devlet hesap verecek", "Menekşe Erbay onurumuzdur", "1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür" sloganları ile Erbay'ın katledildiği yer olan Tuzluca'yı Lisesi önüne yürüdü. Lise önünde saygı duruşunun ardından basın metni okundu. Basın metninde dün Menekşe Erbay'ı kurşunlayanların bugün mahalleye uyuşturucuyu, yozlaşmayı sokanların aynı olduğu; bütün bu saldırıları ancak değerlere daha fazla sarılarak ve örgütlü

ARTIK YETER

EDİ BES E

HERİK E PAVAGAN E!

Ermeni ulusu üç bin yıldır yaşadığı topraklardan **tehcir** edilerek **kan ve zorla** yok edildi. **24 Nisan 1915**'te bir gece ansızın hukukçu, gazeteci, din adamı, siyasetçi, doktor ve öğretmenler gözaltına alındı. Toplumun en ileri kesimini oluşturan 250'ye yakın Ermeni aydını götürüldükleri değişik yerlerde infaz edildi.

96. yılında 24 Nisan Anma Etkinliği dünyanın her yerinde devam ederken, Hristiyanlar için kutsal sayılan Paskalya Bayramı aynı güne denk geldi. O gün aynı zamanda tüm Ermenileri yasa boğan acılı bir haber daha ana ocağına ulaştı.

Batman'da askerlik yapan **Sevag Şahin Bıçakçı** terhisine 23 gün kala "yanlışlıkla arkadaşının silahından çıkan kurşunla hayatını kaybetti" haberiyle bu. Olay tarihi **24 Nisan**... **Sevag Şahin Bıçakçı** Paskalya Bayramı'nı ana ocağından uzak askeri birliğinde "çok samimi" olduğu arkadaşları ile beraber geçiriyordu. Ama **Sevag**'a "çok samimi" arkadaşı tarafından "yanlışlıkla" kurşun sıkkıldı. Ve hayata veda etti. Sıkılan bu kurşun acaba "tesadüf" müdür yoksa bir anlam ifade ediyor mu? Ordudan yapılan çelişkili açıklamalar, basında çıkan haberler, ailenin anlatımı bir senaryonun ustaca işlenmiş biçimini gösteriyor sanki.

Ülkemizde insanlar zorla askere alınıyor. Zenginlerin çocuklarının askere gitmediğini; paşaların, generalerin çocuklarının askerlikle alakalarının olmadığını; "kutsal" askerlik görevlerini yapmadıklarını biliyoruz. Askere gidenler yoksul halk çocukları. Bu arada askere gitmeyen kaçak olanların sayısı da oldukça fazla. Bu sayının 300 bine yakın olduğu tahmin edilmekte.

Türk Silahlı Kuvvetleri savaşın bütün kirli yollarına bugüne kadar başvurdu. Vahşet düzeyine varan infazlar, katliamlar konusunda TSK'nın sicili bozuk ve kirli. AİHM'in bu konuda aldığı kararlar emsal teşkil etmektedir. TSK'nın kendi beyanlarına göre bugüne kadar 450 kişi "belirsizlik" içerisinde "kaza" ile "yanlışlıkla" ya nöbette vurularak ya da arkadan vurularak öldürülmüştür. **Sevag Şahin Bıçakçı**'nın annesi **Ani Bi-**

çakçı feryadında şöyle diyordu "TSK oğlum askere gittiğinde 'oğlunuz bize emanet' diye mektup göndermişti. Emanet böyle mi korunur, üstelik o özel bir emanetti. Az sayıda kalan Ermenilerin özel emanetiydi. TSK bir açıklama yapmak zorunda..."

Başka bir ana, bir Kürt anası olan **Fatma Solgun**'un başına gelenlere bakacak olursak;

"... Şırnak'ta önceki gün görev yaptığı karakolda silahın kazayla ateş alması sonucu hayatını kaybettiği açıklanan 24 yaşındaki uzman çavuş **Ahmet Solgun** doğum yeri olan Adana'da düzenlenen törenin ardından toprağa verildi. Ölen askerin annesi **Fatma Solgun** ile babaannesi **Hatice Solgun** camideki törene gelen askerlere 'oğlumuzu iki ayda yediniz gelmeyin' diye tepki gösterdi." Olayın gelişimini anlatan annesinin anlatımları oldukça dikkat çekici;

"...Telefon açtık 'beni sıkıştırıyorlar, beni kurtarın' dedi. İki ay bile doğuda duramadan gitti yavrum. Oğlum çatışmada ölseydi başım gözüm üstüne derdim. Kaza süsü verdiler. Gerçekler ortaya çıksın..." (2.10.2009 Radikal)

Bu örnekler bir, iki veya üç olur ama 450 olamaz. O zaman bunda kasıt aranır. Nitekim de öyledir. Öldürülenlerin hepsi Kürt kimliğine sahiptir. Çok yakın bir tarihte generalin yerleştiği mayın neticesinde yedi askerin "şehit" olduğu haberi yine acılı analara verildi. Suç PKK'nin üstüne atılarak olay karartılmaya çalışıldı. Ama gerçek çok geçmeden ortaya çıktı. Bizzat generalin yerleştiği mayın askerlerin ölümüne sebep olmuştu...

Tüm bu olayların ışığında **Sevag Şahin Bıçakçı**'nın "yanlışlıkla", "arkadaşının silahından çıkan kurşun" neticesinde öldüğü doğru değildir. Kamuoyu ve ailesi aldatılmak isteniyor. Ama nişanlısının anlatımı her şeyi doğruluyor. Ordu malı olan uzman çavuşların Bıçakçı'yı sıkıştırdıkları, rahatsız ettikleri, hatta dövdükleri ortaya çıktı. Bunu bir dilekçeyle şikayet eden Bıçakçı'ya zorla ve baskıyla dilekçesini geri aldirttiler. "Yoksa seni yakarız" tehdidinde bulundular.

Hrant Dink cinayeti, Zirve yayinevi

katliamı, Rahip Santora cinayeti, BDP temsilcilerine, insan hakları savunucularına, aydınlara, yazarlara, demokratlara, onurlu insanlara yapılan saldırılar ve son olarak Bıçakçı'nın askerde öldürülmesi olayı sanki bir gizli "el" in yönlendirmesi olarak görülmektedir. **Bu gizli el DEVLET'TİR.** Olayları, psikopat kişiliklerin, 18 yaşından küçük çocukların canı sıkılıp silaha sarılması olarak göstererek siyasi sorumluların gizlenmesi gayesi içerisinde olduklarını gösteriyor.

Bugün Türkiye'de 70 bin civarında Ermeni kalmıştır. Peki bugün Rumlardan artık bahsediliyor mu? Okullar öğrenci bulunmadığı için resmen kapandı. Kiliseler artık bir tarihi eser olarak anılacak. Azınlıklar baskı altında yaşamaktadır. Sosyal ve iş hayatında insanlar kendi kimliklerini, isimlerini özgürce ifade edemez duruma gelmiştir. Acaba bir yerden bir şekilde saldırı gelecek mi kuşkusuyla yaşamaktadır. Okullara, kiliselere gelen tehditlerin haddi hesabı yoktur. Haç ve çan sesleri kiliselere baskı yapılarak kaldırılmak isteniyor.

Rehin alınmış durumda olan Ermeni cemaati temsilcileri hep iyi demeler verilmesi için zorlanıyor. Nitekim **Sevag**'ın cenazesinde de bu olay yaşandı. "Biz burada huzur ve güvenli ortamda yaşıyoruz. Bizim birliğimizi ve beraberliğimizi bozmak isteyenler var" türünden açıklamaları her olayın arkasından duymak mümkündür. Türkiye'de Ermeni kimliği ile yaşamak ateşten gömlek giymek gibidir. Devletin İçişleri Bakanı, Abdullah Öcalan'a küfür ederken "Ermeni dölü" diyebiliyor ve hiçbir soruşturma yapılmıyor. Keza devletin savcısı soruşturmalarda Ermeni tutuklulara "Ermeni oğlu Ermeni" hakareti yapabiliyor. Rastgele, en basit bir olayda dahi karakola, polis nezarethanesine düşmek bir Ermeni için tasavvur edilemeyecek bir olay değildir. Hemen "bu ne biçim

isim ulan", "bu ne demek ulan", "gavur oğlu gavur" hakaretlerini duymamak mümkün değildir.

Sevag'a bir kurşun da cenazesinde sıkkıldı. Kemikleri sızladı. Türk bayrağına sarılı tabut ile kaldırıldı. Türk bayrağına sarılı tabut ile yapılmak istenen "görmekli" askeri cenaze törenidir. Yaşanan acı olaylar bizlere çok şey öğretmiştir. Devlet öldürdükten sonra "görmekli cenaze töreni" düzenlemede bir hayli ustadır. Adlarını, soyadlarını anmak için bulvarlara, parklara vermede ustadır. Gazeteci, yazar, bilim insanları öldürülüp cenazeleri kaldırılan askerler, aydınlar, insan hakları temsilcileri... Herkes yaşarken düşmandır, vatan hainidir, teröristtir. Ama öldürüldükten sonra "en değerli insan" yerine konur.

Çocuklarını, eşlerini, yakınlarını kaybeden, halen bugün nerede olduklarını bilmeyen Cumartesi Annelerinin feryadı; "vatani görev" için askerde meçhul bir şekilde öldürülen mazlum Kürt, Türk, Ermeni, Alevi canların haykırıları, Kasaplar Deresi'nde halen gömülü ama kimlikler belirsiz sayısız özgürlük savaşçısının; 1915'de bir gece evlerinden apar-topar alınıp belirsiz bir yolculukta öldürülüp atılan mezar taşları dahi belli olmayan Varujan, Hagop, Kırkor, Rupen, Sarkislerin feryadı; Berfo ananın çığılığı; SEVAG'ın annesi Ani Bıçakçı'nın çığılığı baskı ve şiddetten yaşam hakkı bulan zalimlerin korkulu rüyası olmaya devam edecektir. Sevag'a sıkılan kurşun hepimize sıkılmıştır. Gün bunların hesabını sorma, birlikte mücadele etme günüdür. Çünkü bu acı hepimizindir... (Bir ÖG Okuru)

İki iddia bir gerçek: Sevak katledildi!

İstanbul: Sevak Şahin'in katledilmesi ile ilgili İHD İstanbul Şubesi İrkçılık ve Ayrımcılığa Karşı Komisyon tarafından bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıya ayrıca **İrkçılığa ve Milliyetçiliğe Dur De Girişimi, ÖDP, Barış İçin Vicdani Ret Platformu** da konuşmacı olarak katıldı. Kurumlar adına ortak açıklamayı Komisyon üyesi

Meral Çıldır yaptı. Çıldır, Şahin'i kaza kurşunu ile öldürdüğü iddia edilen arkadaşının ülkücü olduğunu ve Ermeni ve Kürt halkına karşı faşist yaklaşımlarda bulunduğunu belirtti. Bölge komutanlığının ve TSK'nın yaptığı açıklamaların farklı olduğunu belirten Çıldır, bu sürecin takipçisi olacaklarını belirtti. Diğer kurumlar ise yaptıkları konuşmalarda ordunun bir katliam organı olduğunu ve toplumu bu konuda askerlikten soğutma çalışmalarına devam edeceklerini belirttiler.

Festus Okey davasında adalet nerede?

H. Merkezi: Nijeryalı göçmen Festus Okey'in Taksim Polis Merkezi'nde öldürülmesiyle ilgili açılan dava 3.5 yıllık bir zaman dilimini geride bırakmasına rağmen sonuçlanmadı. Beyoğlu 7. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmalarda, Okey'in kimlik tespitinin yapılabilmesi için Nijerya'dan getirilmesi gereken evraklar cinayetin üzerinden 3 buçuk yıl geçmesine rağmen getirilmedi.

Davanın 4 Kasım 2010 tarihinde görülen son duruşmasında davaya müdahil olma talebinde bulunan Göçmen Daya-

nışma Ağı üyesi 36 kişi hakkında "yargılamayı etkiledikleri" ve "mahkemeye hakaret ettikleri" gerekçesiyle soruşturma başlatılması kararı veren mahkeme, bu tutumunu 27 Nisan günü görülen duruşmada yine sergiledi. ÇHD ve Göçmen Dayanışması Ağı üyelerinin söz konusu davaya müdahillik taleplerinin reddedilmesinin ardından 77 kişi hakkında sunmuş oldukları dilekçelerde "Mahkemeye heyetine hakaret içeren tabirler bulunması" iddiasıyla suç duyurusunda bulundu.

Ermenek Hapishanesinde sürgün

Ermenek M Tipi Hapishane'de bulunan üç tutsak, 28 Nisan tarihinde saldırıya uğradı. Tutsak ailelerinin verdiği bilgilere göre tutsaklar saldırıdan bir gün sonra zorla başka hapishanelere sürgün edildi. 28 Nisan'da açık görüşleri engellenen ve ailelerin savcılığa başvurması üzerine kapalı görüş yaptırılan tutsaklardan Emrah Yayla, Arif Ersönmez ve Mehmet Sevik kaldıkları hücreye görüş sonrası yapılan baskınla saldırıya uğradı. 29 Nisan'da ise "idareyle görüşeceksiniz" denilerek hücreden çıkarılan tutsaklar hiçbir eşyalarını yanlarında götürmelerine izin verilmeden Emrah Yayla Kırıkkale F Tipi Hapishane'ye, Arif Ersönmez, Ankara 1 No'lu F Tipi Hapishane'ye, Mehmet Sevik ise Ankara 2 No'lu F Tipi Hapishane'ye sevk edildi.

Halkın Hukuk Bürosu'nun konuyla ilgili yaptığı açıklamada "3 kişinin kaldığı küçük bir alana onlarca askerle gelinerek vahşice şiddet uygulanmış, tutukluların üzerine tepelenerek, tekmelenmiş, Mehmet Sevik'in kolu kırılmaya çalışılmıştır" denilmektedir.

Ceyhan'da açık görüş engeli

H. Merkezi: Ceyhan M Tipi Kapalı Hapishane'de bulunan tutsakların aileleri açık görüş için gittiklerinde jandarma, hapishane yönetiminin "Bugün görüş yok" şeklindeki kararını gerekçe göstererek, görüşün yasak olduğunu söyledi. Karara tepki gösteren aileler, oturma eylemi yaptılar. Jandarmanın tüm uyarılarına rağmen kapının önünden ayrılmayarak, bu keyfi uygulamayı protesto eden aileler, yaklaşık 2 saatlik oturma eyleminin ardından hapishane yönetimini geri adım atmasıyla açık görüş haklarını yine elde ettiler.

Aras'ın durumu ciddiyetini koruyor

H. Merkezi: Erzurum H Tipi Hapishane'de kalan ve gırtlak kanseri olan **Mehmet Aras**'ın durumu ciddiyetini koruyor. Konu ile ilgili gazetemize mektup yoluyla bilgi veren Erzurum Hapishanesi'ndeki Tutsak Partizanlar, hastane ve Adli Tıp raporlarının Aras'ın tahliyesini gerekli gördüğünü, hapishane koşullarında tedavisinin, daha doğrusu bakımının gerçekleşemeyeceğini, Cumhurbaşkanı'nın yetkisini tahliye yönünde kullanabileceğini ancak kullanmadığını belirtiyorlar. Tutsaklar Aras'ın durumuna ilişkin "Mehmet Aras henüz hastanede. Yemek geçişini sağlamak için yemek borusuna stent takılmış ve bu sayede hastane koşullarında beslenebilmesi kısmen olanmış durumda" diyorlar.

Tutsaklara su ve şeker verilmiyor

H. Merkezi: Adana TUHAY-DER ve tutsak yakınları, Adana Karataş Kadın Hapishane ve Osmaniye T Tipi Kapalı Hapishane'de bulunan tutsakların maruz kaldığı uygulamalarla ilgili bir basın toplantısı düzenledi. TUHAY-DER Başkanı **Ahmet Doğan**, son günlerde başlatılan süresiz açlık grevi nedeniyle tutsaklara su ve şeker verilmemesini ve bu nedenle birçok tutsağın sağlık sorunları ile karşı karşıya gelmesinin muhtemel bir durum olduğunu belirtti.

Doğan, tutsakların bu durumu hapishane idaresiyle görüşmek istediğini, ancak idarenin görüşmeyi kabul etmediğini ifade etti.

Disiplin cezaları sınır tanımıyor

Tekirdağ Hapishanesi'nde özellikle ağırlaştırılmış müebbetlerin koşullarının iyileştirilmesi için başlatılan eylem süreci çeşitli boyutlarda sürüyor. Sürgün sevkler, fiili saldırılar, tüm tutsakların havalandırma kapılarının kapatılması, işkenceler ve tecritin daha da koyulaşmasını sağlayan ve tamamen iletişimi koparmaya dönük olan disiplin cezaları tüm hızıyla sürüyor. Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nde kalan Tutsak Partizanlar gazetemize gönderdikleri bir mektupta yaşadıkları hak ihlallerini bilançosunu çıkarmışlar. İşte sadece **Mart ayı içerisinde yaşanan hak ihlallerinden bazıları** şöyle:

* 2 Mart 2011 tarihinde A-33 nolu hücreden duvarda asılı olan Che posteri gardiyanlarca zorla alınmış, arkadaşlar sloganla bu durumu protesto edince Deniz Kabak'a "görevli memurlara hakaret ettiği" gerekçesiyle 2 gün hücre cezası verilmiştir. Ayrıca üç arkadaşına da "devrimci lider olarak benimsedikleri Che'nin posterini asmaktan" ve "suç

örgütlerine ait her türlü yayın, bez, afiş, pankart, sembol, işaret vb. eşyayı asmaktan" **11 gün hücre cezası** verilmiştir.

Coşkun Akdeniz'e kapılara vurduğu gerekçesiyle savunması alınmadan 1 gün hücre cezası verilmiştir. Havalandırma kapısı da kapatılmıştır.

* S. Yılmaz Buldurucu, Cihat Özdemir ve Murat Karayel'e "**İşkencilerden hesap sorduk soracağız**" şeklinde slogan atarak 2. Müdürü protesto ettikleri için 1'er gün **hücre cezası** verilmiştir. Savunmaları alınmadan 14 Mart 2011 tarihinde aynı nedenle savunmaları alınmadan Hidayet Sarı ve Aligül Alkaya'ya 1'er gün, Özgür Dinçer'e 11 gün hücre cezası verilmiştir.

* 15 Mart 2011 tarihinde de aynı nedenle Aligül Alkaya, Kemal Ayhan ve H. Tahsin Akgün'e savunmaları alınmadan 1'er gün hücre cezası verilmiş Cemil Erdem, Nihat Konak ve Ayhan Güngör'e de aynı nedenlerle soruşturma açılmış savunmaları alınmadan 1'er gün hücre cezası verilmiştir. Baskın aramaya karşı geldikleri gerekçesiyle de 1'er ay iletişim, 1'er gün hücre, 2'şer ay bazı etkinliklerden men cezası verilmiştir.

* 18 Mart 2011 tarihinde yapılan saldırıda **Erhan Özel'in kafası kırılmış dikiş atılmıştır**. Sayımdan

(sabah) sonra da Alaattin Öget'e kaldığı hücre basılarak işkence yapılmış ve hücredeki neversim-battaniye ıslak havalandırmaya atılarak çiğnenmiştir. Defter vb. diğer eşyalarına el konulmuş, kendisine hakaret edilmiştir. Öğleden sonra A. Öget, koli açımı sırasında koridorda Fehmi Karaman'la karşılaştığında kendisine işkence yapıldığını söylemiş, bunun üzerine ikinci müdür "**neden böğürtüyorsunuz o şerefsizi**" diyerek tutsaklara hakaret edince F. Karaman terbiyesizlik yapmamasını söylemiştir. Bu sefer de F. Karaman'a küfür etmiştir. Bu konuda savcı ve 1. Müdürle görüşme talepleri ise karşılıksız bırakılmıştır.

* 10 Mart 2011 tarihinde göz rahatsızlığı nedeniyle devlet hastanesine giden Veli Özdemir'in kelepçesi açılmamış, askerin "doktor açın derse açarım" demesi üzerine Özdemir, durumu doktora anlatmış, ancak Dr. Arzu Bayraktar "**Beni ilgilendirmeyen, gerekli görürsem açtırırım, benim güvenliğim ne olacak**" vb. diyerek doktorluk görevini unutmamıştır.

* 15 Mart 2011'de Hüseyin Uzunbaş'ın İsmail Yılmaz'a göndermek istediği iki adet deftere "örgütsel iletişim ve propaganda" gerekçesiyle el konuldu.

* 10 Mart'ta Gökhan Sarıtoprak'ın, Oral Çalışlar'a göndermek istediği mektubu "yalan yanlış beyanlarda bulunduğu" gerekçesiyle karalanarak yollandı.

İmralı Hapishanesi'ndeki tutsaklara görüş yok!

Özel bir tecrit uygulanan İmralı Hapishanesi'nde kalan 5 tutsak aileleriyle yaptıkları görüşmelerin kayıt altına alınmasını ve görüşmelerin baskıya dönüşmesini protesto etmek amacıyla görüşe çıkmama kararı aldı. Abdullah Öcalan'ın avukatları ve ailesi ile yaptığı görüşmeler olağanüstü önlemler altında yapılırken, aynı hapishanede kalan Hasbi Aydemir, Cumali Karsu, Bayram Kaymaz, Şehmuz Poyraz ve Hakkı Alphan'ın da 15 günde bir aileleri ve avukatlarıyla yapılan görüşmelerine de kısıtlayıcı uygulamalar getirildiği belirtildi. Ayrıca aile görüşlerinde baskı uygulandığı belirtildi. Uygulamaya tep-

ki gösteren hükümlüler ise görüşlere çıkmama kararı aldı.

Asrın Hukuk Bürosu konuyla ilgili yaptığı açıklamada; uygulamanın hukuki dayanağı olmadığını belirtirken, "Türkiye'de bugüne kadar tutsakların ailesiyle görüşmesinin kaydedilmediği ve böyle bir uygulamanın hiçbir yasa ya da yönetmelikte dayanağı bulunmadığı gerçeği göz önünde bulundurulduğunda; İmralı'da nasıl bir 'özel hukukun', daha doğrusu hukuksuzluğun uygulandığı daha iyi anlaşılacaktır. Tüm bu olumsuz gelişmeler sonucunda, kendilerine yönelik hayata geçirilen uygulamaları protesto eden tutsaklar

aileleri ile görüşe çıkmama kararı aldı. İmralı Cezaevinde koşulların düzeldiğini iddia eden hükümet çevrelerinin bu iddialarının ne kadar yalıtıcı ve gerekçesiz olduğu bu kararla bir kez daha açığa çıkmıştır" dedi.

Tutsaklardan protesto için açlık grevleri

Mardin E Tipi Kapalı Hapishane'de bulunan PKK'li 250 tutsak adına **Fuat Bor** ve **Devran Balkaş**, yaptıkları açıklamada, devletin Kürt halkının demokratik taleplerine karşı geliştirdiği siyasi ve askeri operasyonları kınamak amacıyla açlık grevi başlattıklarını duyurdu. Açıklamada, 7 Nisan'dan itibaren 5 kişilik gruplar halinde 5'er günlük dönüşümlü açlık grevi başlatıldığı belirtildi. Açıklamada, "**Halkımıza yönelik saldırılara**

karşı halkımızın yanında yer almak, saldırılara karşı gösterdiği haklı ve demokratik tepki ve direnişe destek vermek amacıyla açlık grevinde bulunuyoruz" denildi.

Mardin Midyat Hapishanesi'nde bulunan 160 tutsak da aynı nedenlerle 2 günlük açlık grevi yaptı, sonrasında ise 5'er günlük dönüşümlü açlık grevine dönüştürdüler. Ailelerine mektup gönderen tutsaklar, "Devletin, AKP'nin politikalarını lanetliyor, kını-

yoruz. Kürt halkının onurlu evlatları olarak bu katliam-soykırım politikalarına asla teslim olmayacağız" dediler. Tutsaklar 9 Mayıs tarihinden itibaren ise süresiz açlık grevine gireceklerini duyurdular. Hapishane idaresi ise yapılan açlık grevi sonrası sözlü ve ana-dillerinde savunma yapmaları engellemek için savunmaları alınmadan ceza yağdırdı.

Erzurum ve Tekirdağ 1 ve 2 No'lu F Tipi hapishanesinde bulunan tutsak Partizanlar da yapılan açlık grevi eylemine destek verdiler.

DÖRT MEŞALE PARLADI KARANLIĞIN ORTASINDA, DÖRT YILDIZ BAYDI!

Sayırsız sıradağdan, verimli ovalardan, derin vadilerden, çağlayan ırmaklardan oluşmuş bir dağ ülkesi. Tarihi acı, gözyaşı, zulüm iklimi ile örülü bir isyan ülkesi. Büyük bir ülkenin içindeki bir iç ülke. Adı, tarihin derin kıvrımlarında adlanmış bir kent. Kent büyük bir kuşatma altında. Sarı-kırmızı-yeşilin tüm tonlarına kelepçe vurulmuş. Kentin her sokağı adeta işgal altında.

Küçük kentin içinde büyük bir hapishane. Dağ ülkesinin ovalarından, köylerinden, mezralarından toplanıp getirilmiş asiler... Zindan sanki mahşer yeri. Müthiş bir kalabalık. 50 metreka-relik bir alanda 100 kişi. Esas zor olanı ise başka.

Zindanın her saniyesi karanlık ellerin gözetiminde. Bir el yaşamın tüm diline hükmediyor. Bu yüzden asilerin işleri daha da zor. En basit talep bile büyük bir eziyete dönüşmüş. Karanlığın bekçileri şimdi can istiyor, itaat bekliyor, aman istiyor... Ne istedikleri açık. Yaşayan ölümler, insanlığın arınmış köleler ordusu.

Koğuşlardan numarası 33 olanda dört can. Dört militan. El ele tutuşmuş, bağdaş kurmuş bir halka şeklinde dünyayı seyrediyor. Gözleri ufukta, onları bekleyen özgür gelecekte. Gözleri ve bilinci kavgada bilenmiş bu dört yürek epeydir bir amaç peşinde. Bir araya gelmeleri bile başlı başına bir olay. 17 Mayıs'ın nöbeti 18'ine devredeceği günün ilk saatleri. Dört Kürt militan birbirine bakıyor sessizce. Konuşmak gereksiz. Gözlerden okunuyor her şey. Acılı bir halkın yaşadıkları geçiyor gözlerinin önünden. Kırımlar, katliamlar, yakılan köyler, süngülerle delik deşik edilen bebeler, dili yasaklanan, ülkesi yağmalanan, inkar edilen yok sayılan. Hüzün çöküyor gözlere. Yalnızca bu mu? Değil elbet! Zulme baş eğmeyen, başkaldıran yiğitler bir sıra geçidi yapıyor şimdi bir bir; Bedirhan, Şeyh Sait, Reşo, Aşer, Seyit Rıza; Ağrı, Zilan, Koçgiri, Dersim ve Osmanlı'nın tarihi kadar eski isyanlar...

Kürt halkının; direnişi, azmi, yenilgilere inat her seferine ayağa kalkan onurlu duruşu. Gözleri şimdi öfke ile parlıyor, umutla bezeniyor. Bu dört yiğit insan, halkının tüm acılarını, özlemlerini toplamış da gelmiş, süzmüş de biriktirmiş sanki.

Ferhat (Kurtay) Kızıltepe Trabzon'da Mühendislik Fakültesi Mimarlık bölümünü bitirmiş. 1978'den beri halkının özgürlüğü için çarpışıyor. Ferhat'ın gözleri Necmi'ye (Öner) takılıyor. Çermikli zengin bir ailenin çocuğu Necmi. Ferhat onu buralara getiren nedenleri düşünüyor. Necmi hareketin (PKK) gençlik alanındaki önder kadrolarından. Eşref (Anyık) umut dolu bakışlarını gökyüzüne dikmiş şimdi sanki tavanın ardındaki yıldızları görüyor. Viranşe-

hirli Eşref, halkının yoksulluğundan payına düşeni almış. Küçük yaşında ağır yüklerin altına girmiş. Ağalara karşı PKK'nin yürüttüğü mücadelenin öne çıkanlarından. Bir çatışmada tutsak düşmüş. Mahmut (Zengin) üç yoldaşına bakıyor. Geçmişe dönüyor. Çocukluğu Hilvan'da geçmiş Mahmut'un. Ağalara karşı kını küçük yaşlarda onu mücadelenin saflarına çekiyor. Süleymanlar ve Bucak aşiretine karşı gelişen direnişin militanlarından. Bir çatışmada yoldaşını kurtarmaya çalışırken tutsak düşmüş. Bu dört militan, şimdi yeni bir cenge tutuşmak üzere düşmanla. Bu, şimdiye kadar yaptıkları en büyük çarpışma olacak. Çünkü önceleri

düşman siperin tam karşısındaydı. Oysa şimdi durum biraz daha karışık. Düşman hem siperin öte yanında hem de siperin tam ortasında. Yani hem içerde büyük bir kavga var hem dışarıda. Ferhat, zindana hükmeden yas havasını soluyor derin derin içine. 35. ve 36. koğuşta direnenleri düşünerek içini ısıtıyor. Direniş, şimdi etrafı yenilgi denizi ile çevrilmiş küçük bir ada. Bu değişmeli/değişecek! Bu böyle gitmez/gitmeme! Yaşam ancak bize ait değerlerimizle uğruna yaşanmaya değerdir. Değilse bunun için ölmelidir!.

Hücrem demir, yürek demir, can demir!

Dörtler, büyük ülke zindanının küçük bir gözeneğinde aslında. Tel örgüler şimdi sınırlara çekilmiş içindekiler topluca tutsak edilmiş.

Muktedirler şimdi intikam davulları çalıyor. Cunta, on yılın hesabını soruyor. Oysa 12 Mart'la ne de umutlanmışlardı. Her şey sütlüman olacak "anarşi" ve "terör" son bulacaktı. Ne ki böyle olmadı. '71 silahlı devrimci çıkışı ile kurulan örgütlerin safları '74'ten itibaren büyük bir hızla dolmaya başladı. İşçi ve emekçiler büyük bir uyanış içindeydi. Halk muhalefeti, kısa sürede kitlesel bir nitelik kazanmıştı. Çok hızlı bir bilinçlenme, aydınlanma ve buna koşut bir mücadele geliyordu.

Neyse ki imdatlarına efendileri yetti. 12 Eylül, egemenlerin intikam koşusuna başladığı gün ilan edildi. Cunta; sokakta devrimci, ilerici, demokrat, yurtsever avına çıkmıştı. Zindanlar tutsaklarla dolup taşıyor, yakılan kitaplardan yükselen dumanlar gökyüzünü görünmez hale getiriyordu. Cunta, zindanları birer laboratuvar olarak kurgulu-

yordu. Topluma pompalanacak umutsuzluk havası, ekilecek teslimiyet tohumları burada büyütülecekti. İstanbul'da Davutpaşa, Selimiye, Metris; Ankara'da Mamak; İzmir'de Şirince ve Kürdistan'da Amed zindanı bu "bilimsel" deneyin merkezleriydi.

Bunların içinde Amed diğerlerinden farklıydı. Amed; kırmızıya sarı ve yeşilin eşlik ettiği asilerin ülkesiydi. Kürt müsün Türk müsün soruları "hangi örgüte, komiteye üyesin, sana kim yardım etti?" sorularının önüne geçiyordu burada. Cunta, Amed zindanında Kürt ulusu ile tarihsel bir hesaplaşmaya girişmişti. Amed zindanında işkencelerden geçirilen tutsaklar olsa da hedef Kürt halkının ta kendisiydi. Kürt halkının tüm direniş odakları bu zindanda tarihe gömülmeliydi!

Bunun için her şey seferber edildi.

Düşman, insan beyninin en aşağılık yaratıcılığını bir bir ortaya serdi. Burada yaşamın en küçük hücrelerine, genine itaat, aşılanyor; her nefes alış bile bir işkenceye dönüştürülüyordu. Cunta, dışarıya yaşayan

ölüler salıvermeyi hedefliyordu. İstiklal marşı zorla okutuluyor bununla birlikte 50'ye yakın marş ezberletiliyordu. Türkçe konuşmayanlar cezalandırılıyor, tutsaklar foseptik çukurlarına atılıyor. Küfür, işkence, aşağılama, devrimci, yurtsever değerlere hakaret yaşamın alışlageldik birer uygulamasına dönüşmüştü. Cunta, kısa sürede kontrolü ele geçirmişti. Zindan; PKK, TKP/ML, Kawa, Rizgari, Ala Rizgari ve DDKD tutsakları ile dolup taşmıştı. Tüm bu uygulamalara karşı direnişe tutunanlar da vardı. Ne ki bunların sayısı genel hapishane kitlesine göre azdı. TKP/ML TIKKO dava tutsaklarının büyük bir bölümü cuntanın ilk gününden itibaren direniş yolunu seçmişti. Cunta bunun bedelini ödetmekte gecikmedi. Partizanlardan **Medet Özba-dem** götürüldüğü hastanede işkenceyle katledildi. 3. koğuş sorumlusu Partizan **Ali Sarıbal** gardiyanlar tarafından dövülerek katledildi. Cuntanın zulmüne karşı gelişen direniş henüz çok zayıftı. Tutsaklar yenilgi çemberinin içinden çıkışın yolunu arıyordu. 21 Mart 1982'de kendini asarak sonsuzluğa doğru yola çıkan "Kürdistan'ın dili ve yüreği" Mazlum Doğan, buzu kıranlardan oldu. Onu dörtler takip etti. Ardından 14 Temmuz 1982'de başlayan Ölüm Orucu ile direniş, siperlerini daha da güçlendirdi. Bunu 14 Ocak 1984'te başlayan Ölüm Orucu takip etti. Direniş, düşman ordularına karşı taarruza kalkmıştı. Tutsaklar yenilginin çemberini ağır ağır kırıyor. Ama direniş katari her şeye karşın yoluna devam ediyor ve giderek büyüyordu.

Karanlığa yakılan dört meşale...

Ferhat, elindeki kibriti inceliyordu. Üç yoldaşı ile son defa göz göze geldiler. Ferhat'ın kibriti çakması ile alevler bir anda tüm bedenlerini sardı. Bir süre sessiz kaldılar. PKK tutsağı bu dört militan, yanan bedenlerini Kürt halkının acılardan damıttığı sabırla besliyordu. Koğuş, duman bulutu ile dolmuştu. Tutsaklar uyanmış ortalığı bir şaşkınlık, heyecan kaplamıştı. Birkaç tutsak göğe yükselen alevlere yaklaştı, içinde dört yürek gördü. Bağdaş kurmuş bekliyordu. Sonra aniden slogan sesleri yükselmeye başladı. Ateşten sözlerdi bunlar. Ateşin ortasına halaya durmuştu sanki dördü de. Türkü yakar gibiydiler. Su getirdiler ateşin üstüne döktüler. Ateşin ortasından çelik gibi bir ses: "**Su dökmeyin, direnişe ihanet etmeyin, ateşi gürleştirin.**" Bedenlerini kemiren ateşe rağmen dörtler büyük bir irade ile direnişi sonuna kadar taşımaya çalışıyordu. Yaktıkları ateş onları kavuruyordu. Ama onlarla birlikte yenilgiye, karamsarlığa, ihanete ait ne varsa ateşin gazabından payına düşeni alıyordu.

Dörtler, karanlığın ortasına bir meşale yakmıştı. Bu meşale; insana, devrimciliğe, yurtseverliğe ait ne varsa hepsini görünür kılıyor ve yüceltiyordu. Çünkü tüm bu değerler, emekçilerin ezilenlerin kanı ile sulanmış öyle boy vermiş bugüne taşınmıştı. Geleceğe de öyle taşınacaktı. Dört Kürt militan, saat 04.30'u gösterdiğinde alevlerle birlikte yanıyordu... Dört çiçek açtı aynı anda dağ ülkesinin en ulaşılmaz doruklarında. Yanbaşlarında yine bir 18 Mayıs günü bedenini toprağa emanet eden Haki Karer'e adlanan bir kardelen. Dört tohum düştü dağ ülkesinin bereketli toprağına o gün... Bire bin vermek üzere... Dört yıldız kaydı o gün!

Tarihten kısa kısa...

★ **14 Mayıs 1996:** İstanbul Ali-beyköy'de lise öğrencisi İrfan Ağdaş, Kurtuluş dergisi dağıttığı sırada polis tarafından kurşunlanarak katledildi. Polisler hakkında dava açıldı. Dava, 2 Nisan 2001'de bitti, polisler beraat etti.

★ **19 Mayıs 1995:** Gözaltında kaybedildikten sonra verilen mücadele ile 55 gün sonra cesedi Beykoz Kimsesizler Mezarlığında bulunan Hasan Ocak, binlerce kişinin katıldığı törenle toprağa verildi. Dönemin İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Algan Hacaloğlu, "**toplumdan hükümet adına özür diliyorum**" dedi. 27 Mayıs 1995'te; evlatları, yakınları, dostları gözaltında kaybedilen aileler, insan hakları savunucuları Galatasaray Lisesi'nin önünde oturma eylemine başladı. Her cumartesi günü Lise önünde saat 12.00'de toplanan Cumartesi anneleri hala kayıplarını arıyor.

Evrensel Bakış

Kuklanın raydan çıkışı ve iğreti Amerikan şovu

11 Eylül 2001'de, New York'ta, Amerika'da finans ve ticaretin kalbi olarak addedilen İkiz Kulelere yönelik iki yolcu uçağıyla kamikaze bir saldırı gerçekleştirildiğinde, 21. yüzyılın en azından ilk on yılının, ABD tarafından nasıl şekillendirilmek istendiğinin emareleri de ortaya çıkmaya başlamıştı. Zira saldırıdan sadece üç gün sonra ABD kongresi "terörle mücadele" için kırk milyar dolarlık bir bütçenin ayrılması kararını almıştı.

Saldırının örgütleyicisi olarak gösterilen El Kaide örgütü ve örgütün lideri Usame Bin Ladin'in, bir anda ABD'nin bir numaralı düşmanı ilan edilmesi geç olmamıştı. Bin Ladin'in, El Kaide tarzına uygun olarak, yani faili olarak gösterildikleri hiçbir eylemi açıkça sahiplenmeyen bir tutumla söz konusu saldırıyı kendilerinin örgütlediğini ama yapanları tebrik ettiği açıklaması, ABD'nin dünya ölçeğindeki planlarına tesir etmeyecekti.

1979 yılında CIA'in, Afganistan'da Rus Sosyal Emperyalizmine karşı kullandığı El Kaide nezdindeki radikal İslam kozu, bu defa aksi bir şekilde ABD'yi hedeflemiş bulunmaktaydı. Daha doğrusu, simetrik bir farkla, ABD hedefine radikal İslamı almıştı. 11 Eylül saldırısı, enerji kaynak ve hatlarının kontrolünü sağlamak, İran, Rusya ve Çin'e karşı tampon bir bölge oluşturmak hesabıyla Afganistan işgalini güncel bir gerçeklik haline getirmişti. El Kaide ve ona destek verdiği iddiasıyla Taliban'a karşı savaşmak için işgale girişen ABD, bütün dünya ülkelerine açıktan tehdit savurmaktan geri durmamıştı o gün: "Ya bizimlesiniz ya değilsiniz, ya dostsunuz ya da düşman."

Bugün Afganistan işgali, hâlâ güncel bir gerçeklik. ABD'nin saldırıları orayla sınırlı kalmadı, bu defa kitle imha silahlarını bulundurduğu gerekçesiyle Irak başka bir işgalin hedefine alınmıştı. Sadece bu iki saldırı, bir milyondan fazla insanın hayatına mal oldu.

Ve bugün, Bin Ladin sağ yakalanabileceği halde öldürülerek bir Amerikan şovuyla dünyaya sunuldu. Medyaya servis edilen fotoğraflar, dünyaya verilen mesajın, bir güç gösterisinin perçinleştiricisiydi adeta. Ekran başına kilitlenmiş egemenler, sıradan bir işi halledercesine pozlara bürünmüş, dünyayı dizayn ediyorlardı.

Dünyanın birçok yerinde aktif saldırıların sürdüren, dünyanın ezilen halklarına bomba yağdıran ve belleğimizde daha taze olan Ebu Garip işkence görüntülerine rağmen "adalet" diyordu, değişim timsali olarak piyasaya sürülen Obama. Amerikan dış siyasetinin, partiler ölçeğinde bir farklılık arz etmeyen çizgisine rağmen Obama'yla bir soft power (yumuşak güç) anlayışının pratiğe geçtiğinden dem vuruluyor. Oysa emperyalist saldırı, tehdit ve gerçeklik olarak Obama döneminde eksilmiş değildir. Libya'ya yönelik saldırı bu soft power döneminin ürünüdür. Olay, ABD iç siyasetini de etkileyecektir muhakkak. "Terör'e karşı savaşta yeterince sert olmamakla eleştirilen Demokratlar, bir nevi güven tazelediler.

Nasıl 11 Eylül, arkasından birçok soru ve komplo teorisini üretmişse, Ladin'in öldürülmesi de yeni soru ve komplo teorilerine sebebiyet verecektir. Altı ay önce El Arabiya adlı televizyon kanalı, Bin Ladin'in öldürüldüğü evin görüntülerini vererek onun bu evde yaşadığını iddia etmişti. Altı ay sonra aynı evde, deşifre olmasına rağmen kalmaya devam etmiş olması, olayın aslında daha önce gerçekleşmiş olduğu iddialarını güçlendirmektedir.

Ve son olarak, CIA, bu operasyona Geronimo adını vermiş. En hafif tabirle egemenlerin çığlığıdır bu... Geronimo ki, istilacı beyazlara karşı savaşmış son Apaçi. Geronimo ki, kendisini yakalamak için ayırım gözetmeden halkın parça parça katledilmesine dayanamayarak teslim olan yiğit savaşçı. Geronimo, dünya halklarının göz bebeklerinde bir cesaret parıldamasıdır...

Kendisi yarattı, kendisi öldürdü

ABD Ladin'i siyasal sahneye çıkmasının nasıl ebesi olduysa, aynı şekilde dünya tarihinden silinmesinin de celladı olmuştur.

1 Mayıs günü Pakistan'ın Abbotabat kentinde El-Kaide lideri Usame Bin Ladin'in öldürülmesi uluslararası politik gündemde önemli bir yer tuttu.

Aslında Ladin, siyasal anlamda ölümü önceden yaşamaya başlamıştı. Ortadoğu ve Kuzey Afrika halklarının siyasal özgürlük talepleri Ladin'in siyasal anlamda yok olduğunun en önemli göstergesiydi. Ortadoğu ve Kuzey Afrika coğrafyasında halkların tiranlara karşı ayaklanmaları başlamadan önce de Usame Bin Ladin'e bölge halkının güveni önemli ölçüde azalmıştı. Ladin siyasal anlamda etkisinin kaybolduğu bir dönemde öldürüldü yani.

Uzun zamandır herkesin dillendirdiği gibi Ladin öldürüldüğünde El-Kaide üzerinde operasyonel bir etkinliği de bulunmuyordu. Bu anlamıyla da Ladin'in öldürülmesi sembolik bir anlam taşıyor. Yoksa Kaide'nin yok edilmesinin önü açılmış vs. değil. Aksine Kaide'nin merkezîliğinin zayıf olması, yatay örgütlenmeyi temel alması bakımından Kaide örgütsel anlamda büyük bir darbeye almadı. Bunun için de ABD'li üst düzey yetkililer Kaide'nin emir komuta zincirinin kırılmadığını belirtiyor.

Ladin'in öldürülmesinin sembolik anlamda önemli olduğunu belirttik. Birinci olarak, ABD, tüm dünyada birinci sırada aradığı kişiyi öldürmekle politik anlamda söylediğini yaptığını vurgulama şansı elde etti. Bu anlamda ABD politik "namusunu" kurtarmış oldu ama bu durumun dünya halkları açısından bir yararı olmadığı da ortada. Elbette Ladin gibi gerici bir halk düşmanının dünya

sahnesinden silinmesinde üzülecek bir durum yok. Ancak burada temel sorun, Ladin'i dünya sahnesinden kimin sildiğidir. ABD siyasal gerici anlamında Ladin'den aşağı olmayıp, aksine başta ABD emperyalizmi olmak üzere tüm emperyalist ülkeler bu gericiğin başını çekmektedirler.

Kaldı ki **Ladin'i yaratanlar da kendileridir**. Sovyet revizyonizmine karşı Ladin'e para ve silah yardımı yapıp, güçlenmesine göz yuman yine ABD'dir. ABD Ladin'i siyasal sahneye çıkmasının nasıl ebesi olduysa, aynı şekilde dünya tarihinden silinmesinin de celladı olmuştur.

İkinci olarak ABD Ladin'i öldürmekle dünya halklarına da bir mesaj vermektedir. Belirlediği sınırın aşılması durumunda herkesin imha olacağını vurgulamaktadır. Bu anlamda Obama'nın Ladin'in öldürülmesini duyururken söylediği "**Güvenliğimizin tehdit edilmesine asla hoşgörü göstermeyeceğiz**" vurgusunun sadece El-Kaide için olduğunu düşünmek safca olacaktır. ABD açısından önemli olan kendi çıkarlarının korunmasıdır. Bu çıkarlara karşı gelen herkes, her örgüt ve her devlet "tehlike" altındadır. Nitekim Ladin'in silahlı olduğu halde öldürülmesinin nedenlerini açıklayan Beyaz Saray sözcüsü Jay Carney "**Bin Ladin'in silahlı olmasına rağmen ABD güçlerine direndiği için**" öldürüldüğünü belirterek direncin "illa silahlı olması gerekmiyor" diyerek önemli olanın her halükarda ABD'nin çıkarı olduğunu ve buna karşı gelenlerin sonunun nasıl olacağını anlatıyordu.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika baş-

farklı bayraklarla gösteriyor. Bayraklara göre toplu mezarlardan çıkarılanların hangilerinin Valle de los Caidos mozolesine gönderildiği, hangilerinin daha açılmamış olduğu anlaşılabilir. 1940-1958 arasında "Cumhuriyetçi" mahkumlar tarafından inşa edilen Valle de los Caidos, hem Francisco Franco'nun mezarını, hem de her iki taraftan 40-60 kadar kurbandan geri kalanları barındırıyor.

İspanya'da toplu mezar

H. Merkezi: İspanya'da, iç savaş (1939-39) ve Franco dönemi (1939-75) kurbanlarının kalıntılarının bulunduğu 2 bin toplu mezarın yerlerini gösteren harita yayımlandı. İnternetteki www.memoriahistorica.gov.es isimli sitede yayımlanan harita, kazı yapılan toplu mezarları

ta olmak üzere tüm dünya coğrafyası yangın yerine dönmüş durumda. Dünyamızın her köşesini yangın yerine çevirenler kurtarıcı rolü oynamaya çalışıyorlar. Her yerde halkların direnişlerini işlerine gelmediği oranda terör olarak adlandırıyorlar. Elbette ki El-Kaide devrimci ya da demokratik bir örgüt değil. Ancak ABD bu tarz örgütleri örnek vererek halkların yarattığı tüm haklı direnişleri terör olarak yaftalıyorlar. Her yerde terörle savaş adı altında baskı ve zulüm uyguluyorlar. Bunun başını ABD çekmekle birlikte diğer emperyalist devletleri de bu listenin içindedirler. Dünya halkları elbet tüm bu tehditlere rağmen, emperyalistlerin kuşatmasını bir gün yatacağıdır.

DÜNYADAN...

☆ **Bahreyn:** Rejime karşı isyan eden halka şiddet uygulayan devleti protesto etmek için meclisten çekilen el Vefak Partisi milletvekili Mater Mater ve Cevad Feyruz'un 2 Mayıs günü gözaltına alındığı ve kendilerinden henüz haber alınmadığı açıklandı. Bahreyn'de rejim karşıtı ayaklanmalara saldıran devlet, öte yandan 23 doktor ve 24 hemşireyi de askeri mahkemede yargılıyor.

☆ **Almanya:** Başkent Berlin'de bulunan, Charite Üniversite Hastanesi çalışanları ve bu hastanede taşeron olarak bulunan CFM işçileri toplu iş sözleşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine 2 Mayıs'ta greve gitti. 2 bin 200 işçi ve emekçinin çalıştığı hastanede, yapılan grevin patrona getirdiği günlük gelir kaybının yarım milyon Euro olduğu söyleniyor.

☆ **Mısır:** Halk ayaklanmaları sonucu devrilen devlet bakanı Hüsnü Mübarek ve devletin üst düzey yöneticilerine açılan davalar görülmeye başlandı. Davada ilk olarak Mübarek döneminde İçişleri Bakanı olan Ahbib El Adli, hesabına yüksek miktarda para geçirmek suçundan 12 yıl hapse mahkum edildi.

Suriye'de çanlar kimin için çalıyor?

Suriye halkı, rejimin gerçek yüzünü bir süredir çok daha yakından tanıyor. Çünkü 600'den fazla evladını bu uğurda şehit verdi. Daha iyi bir yaşam isteyen Suriye halkında, uzunca bir süredir yaşanan kıpırdanma Kuzey Afrika'dan esen isyan rüzgarının da etkisiyle büyük bir direniş dalgasına dönüştü. Suriye halkı, ekonomik anlamda yaşadığı büyük yoksulluğun, işsizliğin yanısıra aynı zamanda demokrasi ve özgürlük istiyor. Ülkede bir toplantı yapmak için bile aylar önceden istihbarat birimlerine haber verilmesi gerekiyor. Halkın hiçbir örgütlenme, söz ve eylem özgürlüğü yok. Ülke, istihbarat ağı tarafından bir ahtapot gibi kuşatılmış durumda. İşçileri temsil edebilecek gerçek anlamda ne bir sendika ne de bir dernek var. Var olanlar ise Baas Partisinin yoğun denetimi ve siyasal çizgisinde çalışıyor. Suriye'de, Esad rejimi büyük bir korku imparatorluğu kurmuş durumda. Veya başka türlü söylersek, Esad rejimi Suriye halkından ölesiye korkuyor. Bu yüzden de halkın en küçük talebine, çığa dönüşebilecek bir kar tanesinden duyulan korkunun benzeri bir duyguyla engel olunuyor.

Esad rejimi, bugüne kadar iktidarını bu şekilde korumayı başardı. Ne ki bunun böyle devam edeceğinin bir garantisi bulunmuyor. Şubat başından bu yana yaşananlar, Esad rejimi için sonun başlangıcı mı sorusunu akıllara getiriyor. Ürdün sınırındaki Deraa kentinde duvara yazı yazan çocukların tutuklanması ile fitili ateşlenen eylemler, adeta ışık hızıyla Suriye topraklarının dört bir yanına yayıldı. Bu tutuklamaları protesto eden halkın üzerine ateş açan Esad rejimi, kurşunu bir anlamda ayağına sıkıştırdı. Çünkü Suriye'ye ait ne varsa, onu yaratan-üreten, var eden halktır. Esad'ın kurşunlarına hedef olan Suriye halkı buna karşı tepkisiz kalmadı. Deraa'nın ardından Humus, Lazkiye, Haseke, Kamışlı, Banyas ve Bayda'da halk sokağa çıktı.

Eylemlerde, cenaze törenlerinde yan yana yürüyen; Sünni Araplar, Hıristiyanlar, Durziler, Kürtler ve çeşitli milliyetlerden emekçiler Esad'ın böl-parçalayıcı politikasını da boşa düşürdü. Özellikle isyana bir süredir mesafeli yaklaşan Kürtlerin; Qamişlo, Dir el Zur ve Amoda'da eylem düzenlemeleri durumun rejim açısından daha kritik bir eveye ulaştığını da gösteriyor. Yaklaşık 2.5 aylık süre içinde değişmeyen iki şey oldu. Biri Esad rejiminin her eyleme yönelik kurşunlama, gözaltı ve katliamı. Diğeri ise; buna karşılık her seferinde daha da kitleselleşen halkın direnişi.

Eylemler, daha Suriye kıyılarında ulaşmadan reform naraları atan Beşşar Esad, isyanı durduramayınca; önce hükümeti ardından Deraa ve Humus valilerini görevden aldı. Haseke'deki 1962 sayımlarını geçersiz sayıp, yeni bir komisyon kurarak kimliksiz olan Kürtlerin bir kısmına Suriye vatandaşlığı vermek için girişimlerde bulunup manevra yaptı. Hatta 48 yıllık Olağanüstü Hal'i kaldırdığını açıkladı. Ne ki rejim, bir yandan bu açıklamaları yaparken öte taraftan eylemlere azgınca saldırıyordu. Tüm bu yaşananlara karşın birçok yorumcu hala Beşşar Esad'ın gerçekte "ılımlı" bir lider

olduğu ancak onu çevreleyen askeri ve sivil bürokrasinin elini kolunu bağladığı söyleyebiliyor. Peki gerçekten öyle mi?

Beşşar Esad: Babasının oğlu!

Haziran 2000'de Hafız Esad'ın ölümü ile istemeyerek de olsa devletin başına geçen Beşşar Esad, Suriye halkına kendini "ılımlı", reformcu bir lider olarak tanıttı. Beşşar'ın doktor kimliği ve Avrupa'da eğitim almış olması bu imajı için yeterince olanak da sunuyordu. Beşşar Esad'ın reformcu yapısı ile ilk sınavı, başa geçmesinin hemen ardından gerçekleşti. Beşşar Esad yönetimi 2001 Şubat'ına kadar reform çağrılarını "olumlu" cevap verdi ve bu konuda kamuoyunda reformcu ve değişime açık bir lider imajı çizdi. 17 Temmuz 2000'deki konuşmasında Esad, idari ve ekonomik alanda reformlar, yolsuzluklarla mücadele üzerinde durdu. Esad yönetimi, Eylül 2000'de toplumun değişik kesimleri tarafından imzalanan ve temelde dört madde ile ortaya konulmuş reform talepleri karşısında tepki göstermemişti. 99 kişi tarafından imzalanan bildiride; OHAL'in kaldırılması, söz eylem ve ifade özgürlüğü, tüm siyasi tutsakların serbest bırakılması isteniyordu. Beşşar, Kasım ayında 600 tutukluyu serbest bıraktı. Ocak ayında "Toplumsal Barış Hareketi" adlı partinin kurulması için başvuru yapıldı. Beşşar iyi gidiyordu! Epeyce puan toplamıştı. Suriye tarihinde ilk kez rejimin doğrudan kontrolü dışında bir parti kurulacaktı. Ancak Mart ayında sivil toplum örgütlerini ülkenin birliğini tehdit etmekle suçlayan başkan yardımcısı

Abdulhalim Haddam, yolun sonuna geldiğini ilan ediyordu. Oyun bitmişti. Şimdi rejimin gerçekleri ile yüzleşme vaktiydi. 2001'den itibaren bildirilerin altına imza atanlar gözaltına alınarak tutuklanmaya başlandı. Beşşar Esad, bu ilk sınavında başarısız oldu. İkinci sınavını 2003 yılında verdi. Muhafız gruplar "Temel Özgürlükler ve İnsan Haklarını Savunmak İçin Ulusal Koordinasyon Komitesi"ni kurdular. Komite, reform ve değişim taleplerini bir kez daha gündeme getirdi. Muhafız gruplar da Ekim 2005'de "Şam Deklarasyonu" adı altında bir bildiri yayınlayarak

rejimi sert bir şekilde eleştirdiler. Bildiriye 250 tanınmış aydın-yazarın yanısıra beş muhalefet partisi de imza attı. 2006'ya kadar devam eden bu "Arap baharı" yeni bir tutuklama furçası ile 2008'de fiyaskoyla sonuçlandı. Beşşar, ikinci kez başarısız olmuştu. Suriye halkının, aydınların değişim talebi Beşşar'ın "reformcu" kimliğine ağır gelmişti. Beşşar'ın bir dahaki başarısız sınavı için Kuzey

Afrika'da patlak verecek isyan dalgasını ve Deraa'da 13-14 yaşındaki çocukların duvarları karalamasını beklemesi gerekecekti. Beşşar Esadın tüm bu icraatları aslında babasının mirasına derinden sahip çıktığını da gösteriyor. Yani Beşşar hiç de söylendiği gibi babasından farklı, "ılımlı" değil tam da babasının oğlu bir diktatör!

Beşşar Esad'ın reformcu kimliği için kullana geldiği en önemli argümanların birini ise Türkiye ile kurduğu ilişkiler oluşturuyor. Ne ki anlaşılabilir Beşşar bu konuda da istediğini bulamayacak.

Türkiye'den Esad'a çağrı: Reform yap(!)

Suriye'de yaşanan isyan karşısında en "duyarlı" ülkelerden birinin Türkiye olduğunu söylersek sanırız yanlış olmaz. Türk egemen sınıflarının bu göz yaşartacak cinsten Suriye ilgisi kuşku yok ki duydukları derin korkunun bir sonucu. Bu bir yanı sıra ABD emperyalizminin bölgedeki çıkarlarını koruma kaygısından bir yanı sıra da kırmızı çizgilerle anılan Kürt ulusal sorunundan kaynaklanıyor. Türkiye'ye mülteci gruplarının gelmeye başlaması ile birlikte devletten başka kamuoyunun da daha yoğun olarak gündemine giren Suriye için Türk egemenleri geceli gündüzlü çalışıyor. Dışişleri Bakanlığı, MİT Müsteşarlığı, Türkiye'nin Suriye Büyükelçisi iki ülke arasında adeta mekik dokuyor. Son MGK toplantısının da gündeminde olan Suriye'deki isyan konusunda Türkiye, her türlü olasılığa hazır olduğunu açıkladı. Ne ki bunca diplomatik trafik ve her

vesile ile Beşşar Esad'a yönelik yapılan "değişim ve reformlar için adım at" çağrısı yalnızca bu hazırlıkları kapsamıyor. Ya da bu kadar masumane değil. Obama'nın Suriye yönetimine yönelik sert eleştirileri, BM üyesi ülkelerinde açık tepkilerle ve rejim değişikliğine gönderme yapan açıklamalarla bu koruya katılması perde arkasındaki hesaplar konusunda da ipuçları veriyor. Anlaşılabilir o ki başta ABD olmak üzere emperyalistler Suriye'de rejimin değişmesi konusunda bir çalışma içinde. "Suriye'ye yönelik olası bir senaryoda Türkiye'nin üzerine düşeni en iyi şekilde yapacağı" açıklamaları da bu çerçevede bir anlam kazanıyor. Bunun biçiminin ne olacağı ve ne zaman gerçekleşeceğini söylemek ise şimdilik mümkün değil. Ancak geçtiğimiz günlerde Suriye muhalefetine öne çıkan isimlerinin katılımı ile İstanbul'da gerçekleşen konferans, Türkiye'nin bu senaryo için çalışmaya çoktan başladığını gösteriyor. Zaten ABD emperyalizmi de uzunca bir süre önce Suriye'yi şer eksenine dahil ederek hedef haline getirmişti. ABD, Suriye'de rejime müdahale etmek için adeta pusuya yatmış durumda. Esad rejiminin isyan dalgası ile sarsıldığı bu süreç, ABD'nin aradığı fırsat olabilir mi? Bunu önümüzdeki günlerde göreceğiz. Ortadoğu'daki güç dengeleri açısından çok kritik bir noktada duran Suriye'deki her gelişme tüm ülkeleri yakından ilgilendiriyor. Suriye halkı; açlığa, yoksulluğa, baskıya karşı isyan ederek meydanları doldururken emperyalistler bu atmosfer üzerinden kirli emeller peşinde. Suriye'de halk değişim istiyor. Ve rejimin yarattığı tüm korku iklimine karşı sokakları terk etmiyor. Suriye'den tüm Ortadoğu'ya isyan ve direnişin sesleri yükseliyor. Suriye'de çanlar çalıyor! Kimin için olduğunu ise zaman gösterecek!

LIBYA: NATO şemsiyesi altında Libya'ya yönelik emperyalist saldırı-ganlığını sürdüren başta ABD, Fransa ve Britanya emperyalistleri, Libya halkının başına bomba yağdırmaya; "sizi diktatörden kurtarmaya geliyoruz!" naraları eşliğinde halkı katletmeye devam ediyorlar.

Geçtiğimiz günlerde ABD Savunma Bakanlığı Pentagon'dan yapılan açıklama ile ABD'nin katillliğini sürdürmeyi düşündüğü ilan edildi. Pentagon, daha önce Afganistan ve Pakistan'da kullandıkları insansız hava uçaklarının daha gelişmiş olan Predator'u, Libya üzerinde kullanmaya başladığını açıkladı.

Bir yandan katliamlarla Arap halklarının isyancılığına tehdit mesajları gönderen emperyalistler, bir yandan da iplerini kaçırdığı diktatör/halk düşmanı Kaddafi'ye de saldırılar düzenleyerek Kaddafi'nin küçük oğlu Seyf-ul Arab ve 3 torununu öldürdü.

Tasfiye açılımından YSK kararına

SIYASİ OPERASYONLAR SÜRÜYOR

-2-

2011 Newroz'unun ardından startı verilen "sivil itaatsizlik" eylemleri, yaklaşan 12 Haziran seçimlerine hazırlıkların ve Maraş Pazarcık'ta 3, Dersim Pülümür'de 7 HPG gerillasının şehit düşmesine neden olan askeri operasyonların gölgesinde devam ediyor. 24 Nisan günü, başta İstanbul, Amed, Hakkari, Dersim, İzmir olmak üzere birçok yerde yapılan eş zamanlı baskınlarla, devletin "demokratik çözüm çadırlarına" olan nefreti bir kez daha açığa çıkmış ve çadırlar sökülüştür. Ancak Kürt halkı, devletin sök-

tüğü çadırın her kazığını yeniden top-rağa umutları ile birlikte dikmeye devam etmiştir.

Geçen sayımızda **Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu** tarafından desteklenen İstanbul 1. ve 2. bölge bağımsız milletvekili adayları **Sebahat Tuncel** ve **Sırrı Süreyya Önder** ile başlattığımız devletin Kürt Ulusal Hareketine yönelik siyasi operasyonlarına yönelik söyleşimize, bu sayımızda da BDP Eski Genel Bakanı ve Hakkari bağımsız milletvekili adayı **Selahattin Demirtaş** ile devam ediyoruz:

Özgür Gelecek: Newroz'dan bu yana sokaklarda olan Kürt halkı açısından sivil itaatsizlik eylemleri nerede duruyor, devletin bu eylemlere yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Selahattin Demirtaş: Öncelikle Partizan okurlarına ve bütün devrimci arkadaşlara selam ve sevgilerimi ilet-mek istiyorum.

2011 Newroz'u Kürt halkı ve genelde de Türkiyeli devrimci güçler açısından oldukça önemli kazanımların başlangıcı olmuştur diyebiliriz. Şöyle ki; Kürt sorununda demokratik çözümün kendisini bu kadar dayattığı başka hiç bir dönem olmamıştır. Gerek Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki halk hareketleri gerekse içeride sürdürülen mücadelenin gelmiş olduğu düzey, AKP hükümetini çözüm için adım atma hususunda oldukça zorlamıştır.

AKP'nin olup bitenler karşısında sessiz ve duyarsız kalması beklene-mezdi. Bu durumda AKP hükümeti ya demokratik adımlar atarak çözümün önünü açacak ya da kendini dayatan çözüme karşı baskıcı, gerici bir hamle başlatarak çözüm sürecini zamana yay-maya çalışacaktı. AKP'nin bilinen karakteri nedeniyle ilerici bir hamle yapmayacağı netleşince, sürecin devrimci bir karakterde yürümesi ve AKP'yi iyiden iyiye çözüme zorlayan bir

Askeri operasyonların Kürt sorununun çözümüne en küçük bir katkı sunmayacağını, PKK'nin de askeri operasyonlar ile bitmeyeceğini devlet çok iyi biliyor. Ama seçim sürecinde hem Türk milliyetçisi oylara daha rahat ulaşmak, hem de Kürt sorununun siyasal/sivil zeminde kendini dayatmasını engellemek için askeri operasyonlara sarılmıştır.

hale dönüşmesi için 2011 Newroz'u ile birlikte *sivil itaatsizlik* perspektifiyle bir halk direnişi başlatılmıştır.

Bu direnişin AKP'nin gerçek yüzünü teşhir etmesinin yanında çözümü yaratan bir öz güç olarak sürece müdahale etmesi çok önemlidir. Bu nedenle bu süreci biz "kesin çözüm süreci" olarak tanımlıyor ve çözüm gelişinceye kadar kesintisiz bir halk direnişi olarak görüyoruz.

Devletin ve AKP'nin de bu sürecin ciddiyeti ve kararlılığı karşısında paniğe kapıldığı, polise sert tedbirlerle her yerde halka yöneldiği, gözaltı ve tutuklamalarla, gelişmekte olan halk hareketini durdurmaya çalıştığı, bu konuda her türlü hukuksuzluk ve baskı aracını devreye koyduğu görülmektedir. Bununla eş zamanlı olarak askeri operasyonlara hız verdiği ve eylemsizlik halindeki gerillaya yönelik de imha operasyonları gerçekleştirdiği anlaşılıyor.

- Askeri operasyonların durdurulması talebinin gündemleştirilmesinin, ateşkes sürerken dahi devam eden operasyonlara etkisi nelerdir?

- Sivil halk hareketinin önüne geçmeyi başaramayan AKP, askeri operasyonlar ile birlikte meseleyi sivil alandan askeri alana çekmeye çalışmaktadır. Çünkü sivil halk hareketinin Türkiye ve dünya kamuoyunda yarattığı meşru etkiyi görerek bunun önüne geçmeye, "**Kürt sorunu bir 'terör' sorunu-dur**" söylemini devam ettirmeye yönelik bir arayış içindedir.

Askeri operasyonların Kürt sorununun çözümüne en küçük bir katkı sunmayacağını, PKK'nin de askeri operasyonlar ile bitmeyeceğini devlet

çok iyi biliyor. Ama seçim sürecinde hem Türk milliyetçisi oylara daha rahat ulaşmak, hem de Kürt sorununu siyasal/sivil zeminde kendini dayatmasını engellemek için askeri operasyonlara sarılmıştır. Bu nedenle askeri operasyonların durdurulması talebimiz siyasal ve sivil çözüm için olmazsa olmaz bir taleptir. Eylemsizlik konumundaki bir harekete karşı imha operasyonlarında ısrar etmek, savaş dayatmasından başka bir şey değildir. Bu nedenle sivil halk hareketlerinde daha güçlü çıkışlar yapmak savaş önlemenin tek yoludur.

- DTP'nin kapatılmasından KCK davasına ve özellikle son olarak YSK kararına, devletin tasfiye amaçlı Kürt açılımından "Kürt meselesi yoktur" inkarına gelen bir süreç ele alındığında siyasi operasyonların oldukça geniş bir konu olduğunu ve devletin Kürt sorununa yaklaşımının bir ifadesi olduğunu görebiliyoruz. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Cumhuriyet tarihi inkar ve imha tarihidir. Siyasi irade haline gelmiş bir Kürt halk gerçeği, bu düzen tarafından kesinlikle kabul edilmiyor. Eğer Kürt gerçeği devlet tarafından kabul edilecekse bile bu ancak siyasi açıdan örgütsüz, rejime kul köle haline getirilmiş, iradesi kırılmış ve bireyselleşmiş bir Kürt şeklinde olacaktır. Bunun dışında hiçbir seçenek düzen tarafından kabul görmemekte ve ezilmeye çalışılmaktadır. Siyasi partilere yönelik bunca baskı ve tutuklamanın, kapatmaların, yasaklamaların en büyük nedeni siyasi iradeyi dağıtmaktır. Savaş istemeyen bir devletin yapması gereken şey, siyasi kanalları

olabildiğince açık tutmak ve bu alanın güçlenmesine tahammül etmektir.

Ama devlet ve AKP zihniyeti, özgür Kürt yerine köle Kürt'te ısrar ettiği için her türlü yasaklama mekanizmasını devreye koyabilmektedir. YSK kararı da bunlardan sadece bir tanesidir. KCK tutuklamaları, gözaltılar, sokak işkenceleri hep bunun içindir.

- Yalnızca Bismil'de öldürülen Kürt gencine baktığımızda dahi, doğal hakkımızı bile ciddi bedeller ödemedende elde edemediğimizi bir kez daha gördük.

- Maalesef ki Türkiye gibi baskıcı rejimlerde hak aramanın, özgürlük talep etmenin çok ağır bedelleri oluyor.

Kendi vekillerine ve aslında kendi iradesine yönelik veto kararının ardından kararlı bir şekilde direniş ortaya koyan halka karşı acımasız şekilde saldırıldı. Bismil'de **Halil İbrahim Oruç** arkadaşın katledilmesi ile sonuçlanan müdahale de tesadüfen ortaya çıkmış bir sonuç değildir. Bu halk direnişini kırmaya dönük en hayasızca şekilde planlanmış bir katliam girişimidir.

Sivil halkın üzerine hedef gözeterek ateş açılmasının başka hiç bir izahı yoktur. Gençlerin bedenlerini, canlarını hedef alarak özgürlük yürüyüşünü durdurmaya çalışmak ahlaksızlık, akılsızlık, vicdansızlık ve tabii ki acizliktir. Maalesef ki Kürt, Türk vs. etnik kimliği ne olursa olsun, yoksul gençler bu sürecin en ciddi bedellerini ödüyorlar. Umud ediyoruz ki daha fazla kan dökülmeden sivil demokratik siyasetin önü açılsın ve sorunlarımızı bu mecrada mücadele ederek çözebilelim. Bu, tümüyle AKP'nin tavrına bağlıdır. AKP'yi barışçıl çözüme zorlamak da bizim boynumuzun borcudur.

Merhaba can yoldaşlarım;

Öncelikle o duygu yüklü yüreğinize sınımsız sarılıyor, taşıdığım tüm hissiyatları, yüreğimde hissetme isteğimi sizlerle paylaşmak istiyorum. Sizler de gayet iyi biliyorsunuz ki, böylesi anlarda söylenecek, paylaşılacak çok şey geçer yüreklerden, beyinlerden ama ifade zorlanırız. Onun için çok şey söyleyebilmekten vazgeçer, anlam derinliğini yaşamaya koyuluruz. İşte bu şehadetler karşısında da tıpkı öyleyiz. Derinden etkilendiğimi, sizleri de az da olsa anlayabildiğimi belirtmem gerek yok. Hüznünüz kadar gururunuzu da anlıyoruz.

Bu arkadaşların adını, mücadeledeki varlıklarını, dağdaki yaşamlarını elbette ki eylem haberleriyle, yaşam haberleriyle duymak isterdik. Ama bu şehadetler de ne kadar talihsizce olursa olsun-onların varlığının anlamını en derin, keza bir o kadar da acıyla yüklü olarak bize anlatıyor. Ve o zaman yoğun bir gurur kaplıyor ruhumu. Kadın özgürlüğü için, halkların özgürlüğü için bu kadar keskin tercihler yapabilen, sisteme bu kadar soylu bir başkaldırı sergileyen kadınların, özgürlük militanlarının varlığı bizim için her zaman büyük bir güç kaynağı olmuştur, olacaktır. Onlar bizim bilincimizdir, onlar bizim moralimiz, onlar bizim vicdanımızdır. Onları anlamak ve özlemlerinin, hayallerinin takipçisi olmak her zaman en birinci görevimizdir. Kanımızın son damlasına kadar, en son nefesimize kadar bu yoldaşları-

mızın, özgürlük şehitlerimizin amaçlarına bağlı kalacağız. Mahirlerin, Denizlerin, İboların takipçilerinin takipçileri kalacağız. Onlar duygularımızda, düşüncelerimizde, ütopyalarımızda, zihniyetimizde ve mücadelemizde daima önde ışık saçan öncülerimiz olacaktır.

Onlar bizim mabedimizdir, varlıklarına yüz sürüyorum,

Onlar bizim kiblelerimizdir, anıları önünde secde ediyorum,

Onlar bizim cemimizdir, anlamlarının coşkusuyla semah dönüyorum,

Onlar bizim aşklarımızdır, sıcaklıklarına sığınıyorum,

Onlar en güzel kadınlardır, özgürlüklerine vuruluyorum,

Onlar en soylu insanlardır, saygıyla eğiliyorum,

Onları, onların sevenlerini ve onları sevenleri sevgi, saygı ve onurla selamlıyoruz.

Sevgili yoldaşlar, dilim kalemim gibi güçlü değil, duygu yoğunluğumu aktaramıyorum. Her zaman sizlerle olduğumuzu bilmenizi isteriz. Tüm Partizan ve gerilla ruhlu yoldaşlarımızı mana yüklü yüreklerinden öpüyoruz. Doğrusu çok da ağır geldi. Belki biz bunları her gün, her an yaşıyoruz ama alışamıyor, alışmak da istemiyoruz. Her zaman da tekrar tekrar dile getiriyoruz, beceriksizce. Yetersizliğimizi affedin.

Ayrıca tüm şehitlerin ailelerine de başsağlığı diliyoruz. Böyle evlatları olduğu için kendilerine saygılarımızı su-

nuyoruz. Evlatlarının anılarına anlam vermelerini istiyoruz. Onlar için de kısaca şu mesajı iletmek isteriz!

Saygıdeğer ailemize;

Arkadaşlarımız; tüm insanlığa, doğaya, ezilen halklara, ezilen kadınlara, zorda kalan yaşlılara ve çocuklara karşı büyük bir sorumluluk ve sevgi duyarak, bilerek, inanarak soylu bir mücadeleyi seçtiler. Çünkü onlarda müthiş bir doğa, insan ve yurt sevgisi vardı. Hepsi bu topraklarda onurlu yaşamak ve yaşatmak istediler. Dürüstlük ve onur da bu kadar güzel ve duyarlı olabildilerse aileden ve çevreden edindikleri felsefe ve ahlakın da mutlaka önemli etkileri olmuştur. Bu yüzden bu güzel insanlara aşladığımız güzel ölçülerden, insani-toplumsal duygulardan her zaman gurur duymalıyız. Onlar da sizleri çok sevdikleri için, onlara verdiğimiz değerli emeklere layık olabilmek için en soylu ve en ahlaki yolu tercih ettiler. Yoldaşlarımızla ve sizlerle gurur duyuyoruz. Bizler de daima onlara layık olmak için, onların yolunda onurlu yaşayabilmek ve mücadele edebilmek için son nefesimize kadar bağlılıkla yürüyeceğiz.

Sizin şahsınızda tüm değerli ailelerimize başsağlığı diliyoruz, saygı ve sevgilerimizi sunuyor, onurlu ve temiz yüreklerinizden öpüyor, selamlıyoruz.

Arkadaşlarımızın anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

**(Bakırköy Hapishanesi'nden
PKK'li tutsak kadınlar)**

Özgürlük ezgileri,
aydınlığın kıvılcımı için.
Dağlardaki kara gözler,
sarı örüklüler için
GERİLLA...
Ben güneş desem
siz ışıltısınız,
Ben ay desem
siz daha güzelsiniz,
ben dağ desem
siz daha yüce,
pınar desem daha şeffaf,
ova desem
daha ferah,
bahar desem daha renklisiniz.
Rüzgarlardan hızlı,
volkan kadar hınçlısınız.
Ben kar desem,
daha beyazsınız.
Ben sevgi desem,
siz AŞKSınız.
Kim sizin akarsularınızın
bendi olabilir ki?
Kutsal şehitler...
Kim size el uzatabilir?
Siz güneşin ışıltılarınızın,
meleklerin en güzellerisiniz
Kim sizin karşınızda durabilir?
Aynı güzelliğini bile
aşanlarsınız siz.
Güneş sırlarını size yaslar her sabah
ROJBAŞ GERİLLA
Gökyüzünde yıldız olursunuz sonra
ŞEWBAŞ GERİLLA
Siz! Ser verip sır vermeyen
Kaypakaya'nın yoldaşları.
İnancınız dört bir yanı sarmış,
kleşleriniz ellerinizde
Bütün aşıklar
kendi aşkıdan istifa etti
Sizin aşkınıza erişebilmek uğruna.
Bahar rengini sizden alır,
dağların gururu
sizinle şaha kalkar.
Sonbahar mevsimini
yüreğinizle doğurursunuz her yıl
Bastığımız kar,
çığ olur düşer vadilere,
Pınar, akışı gülüşlerinizden esinlenir,
sınır tanımayan rüzgarınız
özgürlük isteyenleri
dağlarınızın kalbinde buluşturuyor.
Hep birlikte türkülerini söylüyorlar;
Özgürlük, özgürlük, özgürlük...
**(Bakırköy Kadın
Hapishanesi'nden
bir PKK tutsağı)**

TKP/ML militanları bildiri dağıttı

Elimize e-mail yoluyla ulaşan açıklamaya göre TKP/ML militanları 24 Nisan Proletarya Partisi'nin kuruluş yıldönümü vesilesiyle çıkartılan MK SB imzalı bildirisinin dağıtımını yaptı. Açıklamada "Partimizin 39. kuruluş yılını selamlayan MK SB imzalı

bildiri Sarıgazi'de yaygın bir şekilde dağıtıldı" denildi.

Açıklamada ayrıca Dersim'de şehit düşen 5 kızıl karanfille ilgili de "Yüzlerce şehidimizin omuzlarında yükselen, kararlılığı ve cesaretinde vücut bulan Partimiz, sonsuzluğa uğurladığı 5 kızıl karanfili ile savaş sipperlerinde kavgayı büyüteceğini bir kez daha ilan etmiştir. Bizler kızıl karanfillerimizi anarken onların direniş ve azmini kavganın bütün alanlarına

taşıyacağımıza ant içeriz" deniliyor.

Militanlar yine MK SB imzalı 1 Mayıs bildirisinin de Sarıgazi semtinde yoğun olarak dağıtıldığını duyuruyorlar.

5'ler savaş çağrısıdır!

Aynı açıklamanın devamında militanlar Beşler için pankart asma eylemi yaptıklarını da açıkladılar.

"TİKKO Şehitleri Ölümsüzdür-
TKP/ML TİKKO" yazılı pankartın

asıldığı ilk eylem Gülsuyu mahallesinde gerçekleşmiştir. Pankart Okul Durağına asılmış ve günlerce asılı kalmıştır.

Açıklamadaki ikinci eylem de 1 Mayıs Mahallesi'nde gerçekleşmiştir. "Halk Savaşçıları Ölümsüzdür-
TKP/ML TİKKO" yazılı pankart 3001 Cadde üzerinde CHP seçim bürosunun yanına asılmıştır. Pankartın asılmasının ardından ses bombası büyük bir gürültü ile patlamıştır.

Pusula

Kitlelerle bağ kurmanın yolu militan çizgiden geçer

Ezilen Kürt ulusunun milli zulme karşı tepkilerini yüksek sesle sokaklarda dile getirdiği, yüz binlerin ulusal demokratik taleplerini haykırdığı bir dönemden geçiyoruz. Buna karşı egemenlerin ve parlamentodaki sözcülerinin tüm yaklaşımları, açıklamaları imha ve inkar eksenslidir. Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki halk hareketlerine karşı emperyalizm uşağı suç ortaklarına "halkın tepkilerine kulak verin" diyen uşak Erdoğan, Kürt halkının çığlığını duymazlıktan geliyor. Kürt halkının yiğit evlatlarını katletmeye devam ediyor. Tüm bu veriler seçim sonrasında ortaya nasıl bir tablo çıkarsa çıksın, egemenlerin Kürt ulusal sorununa yaklaşımındaki politikalarının özden değişmeyeceğini gösteriyor.

Bu da varolan çatışmaların inişli çıkışlı bir tarzda devam edeceği anlamına gelir. Haklı ve meşru olan bir mücadelenin savunucusu olmak, ulusal demokratik talepleri savunmada daha aktif bir pozisyon almak bir zorunluluktur. Bu hem proleter bir kimliğe sahip olmanın gereğidir hem de bu somut durumda en canlı, en dinamik olan güçlerle daha sıkı bağlar kurmak, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin bir bileşeni haline getirmek için. Bu politikanın başarısı için pratik tutum oldukça önemlidir. Dersim'de Partizan okurlarının saldırılara karşı ortaya koydukları pratik tutuma benzer sokak eylemlerine daha bir ağırlık vermek gerekir. Bu tür mütevasi hamleler daha büyük eylemlere zemin hazırlar kuşkusuz. Düşünsel ve zihinsel planda değişimlere yol açar. Dolayısıyla sokağa çıkacak güçlerin sayısal durumuna bakmadan pratiğin diliyle konuşmayı önemsemek, bu yönlü atak, dinamik bir çizgi izlemek oldukça önemlidir. Her militan zulme karşı namluda huzursuz olan mermi gibi olmalıdır. Bizi sokaklarla buluşturacak, kitlelere götürecektir, militanlaştıracak bu düşünüş tarzıdır.

Keza işçi sınıfına dönük saldırılar kapsamlı bir şekilde devam etmektedir. Bu saldırılara karşı sınıf sendikacılığı anlayışı çerçevesinde atılan adımları daha bir hızlandırmalıyız. Yürüteceğimiz çalışmalarda şu ana noktalara dikkat etmemiz gerekir: Birincisi; bu alan faaliyetçilerimizi sınıf sendikacılığı anlayışı doğrultusunda ideolojik olarak sürekli eğitmek ve kendi içinde kurumsallaşmayı sağlayan bir çalışma sistemi oturtmak. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilenlere karşı uygulanan sömürü ve baskı politikalarına karşı pratik tutum alınmasını sağlamak. Demokratik kitle örgütü adına sokağa dönük eylemler, basın açıklamaları, grev ziyaretleri, sınıfın sorunlarını ele alacak paneller düzenlemek vb. İkincisi; bu alan çalışmasına enternasyonal bir nitelik kazandırmak. Çünkü uluslararası saldırılar uluslararası dayanışmayı zorunlu kılıyor. Teorik olarak bunu sürekli gündeme getirmek yetmiyor. Bunun için pratik adımlar şarttır. Atılacak her adım düşünsel planda tartışmalara vesile olacaktır. Faaliyetçilerin siyasal ufkuna bir genişlik kazandıracaktır. Yine 15-16 Haziran direniş ruhunu bugünkü genç kuşaklara taşımak için bu süreçte daha özgün, daha derli toplu bir çalışma yapmak önemlidir.

Başta merkezi görev olmak üzere diğer tüm çalışma alanları kendi içinde önceliklerini doğru saptayan, kolektif düşünmeyi başaran ve özellikle de tüm görevlere militan bir ruhla yaklaşan yeni genç bir kuşak yaratacak çalışma perspektifine uygun davranmalıdır. Düşünsel planda genç ve dinamik çalışmalarda her türlü tekniği kullanmaya açık, söz ve eylem arasındaki uyumu yakalamada ısrarlı bir kuşak yaratılmalıdır.

Kendi zihinsel tembelliğiyle, siyasal cesaretsizliğiyle, öğrenme eylemindeki isteksizliğiyle hesaplaşmayan hiçbir kadro, hiçbir militan ne güncel görevlerine yanıt olabilir ne de öngörülen bu militan kuşağı yaratmaya önyak olabilir. Bu süreçte mücadeleye dair yetersizliklerden söz eden her militan işe kendi yetersizlikleriyle hesaplaşmakla başlamalıdır. İknâ edici ve inandırıcı olmak için bu gerekir. Şehitlerimizin bize bıraktıkları kızıl bayrağı daha da ileriye taşımak için bu gerekir. Kaypakmaya yoldaşı anlamak, onun çizgisinde derinleşmeyi sağlamak için bu duruşu sergilemek zorunludur.

Ölümsüzleşenlerimizin seslerini sesimize katmanın ve daha kararlı söylemenin vaktidir!

"Haber değil,
Ateşten bir rüzgar bu
Sevdamin şafaklarını dağlayan
Ey ruhumdaki şaşkın çığlık
Öfkemdeki çılğın tomurcuk,
Bilmez misin, bil-mez-mi-sin
Acının duvarı aşılıştır."

(Ş. Tamer)

Kanın ve gözyaşının hüküm sürdüğü coğrafyamızda, umutlarımız gerçeğin rengi olsun diyedir bütün bu yaşananlar. Her gün ölüm haberleri geliyor memleketimizin dağlarından, ovalarından. Analarımızın yüreği her gün çığlık çığlığa. Bu çığlıklar dinsin diye, yüreğimiz hep bahar mevsiminde kalsın diye özgürlük düşlerimizle düştük dağ yollarına. Düştük yollara ve en başta söyledik sözümüzü: "Ölüm nereden gelirse gelsin; hoş geldi sefa geldi." Ve sadece "halkların gözyaşlarıyla ördükleri bir kefen" istedik "gerillaların üstünü örtsün diye. Başka bir şey değil." Halkımız karşılıksız bırakmadı hiçbir zaman bu isteğimizi, gerillalarımızın üşümesine izin vermedi tarih boyunca

ca, şimdi de vermeyecek...

Biliriz her ölüm erken ölümdür, ama bizim de payımıza düşen yoldaşlarımızın en önde gidenlerimizin, o ateş gözlülerimizin, o direnç çiçeklerimizin, halkımıza sevdahlarımızın, düşlerimizi yaşatanlarımızın; yüreğimize bıraktıkları acıyı umutlarımızın can suyuna eklemek ve umut ağacımızı büyütme oldu. Taa ki memleketimizde analarımızın gözleri gülünceye dek!

Beş yiğit kadın, beş yürek sızısı... "Ölüm, adın kalles olsun" sözünü doğrularcasına kopup gittiler yaşamdan SEVDA'mız uğruna! EYLEM'leriyle bize hep yol gösterici olan yoldaşlarımız, onları hep koruyan, kucak açan Dersim dağlarının bu kez kahreden yüzüyle yaşamdan koptular; yan yana, yürek yüreğe... Yanı başlarındaki yoldaşlarımızın yüreğini tutuşturdu önce, sonra ovadakilere, zindandakilere...

Beş kadın yoldaşımız, canımız... Anlatacağız elbet onları bilmeyen, tanımayan canlarımıza, halkımıza. Yaşatacağız onları, ölümü bir kez daha yere vuracağız; onların gözüyle görek dünyayı, onların yüreğiyle hissederek, onların umutlarıyla, inançlarıyla yaşayarak... Her birimize artık daha çok iş düşüyor, her birimize artık daha hızlı koşmak düşüyor, her birimize menzile ulaşmak için birer Derya, Sefagül, Gülizar, Nurşen, Fatma olmak düşüyor.

En ufak bir yorgunluk hissettiğimizde aklımıza **Derya'mız** düşmeli. Bedenini genç yaşta sarımsarmalayan ama hiçbir zaman inancını-direncini kıramayan hastalıklarına rağmen en ön saflarda yer alışı anımsamalıyız hemen. Ne zaman bir hüznü hissetsek içimizde **Sefagül'ümüz** belirmeli yanımızda. Yoldaşlarımızın acısını, neşesini hep yüreğinde hissedip ve durmadan koşuşturan, telaşlı, güleç, her an meraklı, her an yürüyen, ilerleyen, bilgiye-öğrenmeye aç Sefagül'ümüzü.

Ne zaman bir emekçi görsek, ne zaman bir inanç abidesi görsek **Gülizar'ımız** gelmeli aklı. Eren Can'ın sevdasını yüreğinde hep büyüten, öyle ki bu sevdayı halkımızın tüm çocuklarına pay eden Gülizar'ımız. Dur durak bilmeden koşuşturan, emekçi Gülizar'ımız... Kadın oluşunun zincirlerini büyük bir azimle kıran, kendini sürekli geliştiren Gülizar'ımız. Partimize bağlılığı, inancı gözlerinden bir ateş topu gibi bize çıkan Gülizar'ımız.

Nurşen'imiz, çocuk yaşta Aşkın'la, Sinan'la vurdular yüreklerini Tokat dağlarına. Çocuklardı!

Şehit düşen **SEFAGÜL KESGİN, NURŞEN ASLAN, GÜLİZAR ÖZKAN, FATMA ACAR** ve **DERYA ARAS** yoldaşlarımızın önünde saygıyla eğiliyor, onları bilinç ve yüreklerimizde, kavga ve inancımızda yaşatacağımızı yineliyoruz. Adlarını adlarımıza kodladık, silahlarını kollarımıza astık, gülüşlerini yüreğimize yazdık...
(Tüm Hapishanelerdeki Tutsak Partizanlar)

Yoldaşlarıyla elele verip yürümenin; coşkusunu, güzelliğini yaşattılar bize. Partiyle olgunlaştılar, büyüdüler. Nurşen'imiz Karadeniz'den Dersim'e akan bir ırmak oldu, hiç dinmeyen, bıkmayan, usanmayan öğrenme-gelişme azmiyle...

Fatma'mız, gençlerimizin yürüyüşünü Çiğdem gibi dağların doruklarına taşıyanımız...

Güç almamız her birinden, onları böyle yaşatırız ancak. Onlarla soluk almalı onlarla soluk vermeliyiz, yürekleri hiç durmasın diye. Kendimize onların gözüyle tekrar bakmanın zamanıdır. Biz acının duvarını aştık artık! Aştık çünkü umutlarımız büyüyor, inancımız büyüyor; Özlemimiz, Sevdamız, Emelimiz büyüyor. Aştık çünkü Eylemimizle, özgürlüğe koşuyoruz.

O halde yoldaşlar yüklerimizi sırtlamamın ve yola kaldığımız yerden devam etmenin sırasıdır. Meral Yakar'dan beş kadın yoldaşımıza, Ali Haydar Yıldız'dan Ferdi Karacan'a ölümsüzleşenlerimizin seslerini seslerimize katıp, geleceğin türküsünü daha coşkulu, daha mücadeleci, daha kararlı söylemenin zamanıdır.

(Bir yoldaş)

BİZ, BİZ, BİZ...

Kim bilir kaç kere yaşam, döndü yüzünü güneşe. Sesler geliyor altından, bir toprak parçasının. Toprağın altından yaşam, yükseliyor güneşe doğru. Yüzü güneşe sevdalı, özü bize tutsak. Yolu bizim yolumuz. Kim bilir kaç kere güneş, yüzünü döndü bize. Dolaşmaktayız belki de umarsızca, karanlık sokaklarında ömrümüzün. Oysa ki güneşin vaktiydi şimdi, yanımızdayken karanlık. Ve karanlıklar içinden sesler duyuldu, biz,biz,biz... Güneşin yüzünü göreceğiz biz. Kimbilir kaç kere biz, yüzümüzü döndük aydınlığa. Aydınlığın bir ucu ölüm, geriye kalanı yaşamdı. İstemezdik ölümü ama, bir ucunda ölür, geriye kalanında yaşadık her zaman. Ama yine de yürüyoruz, bir ucundan aydınlığa. Ve yaşam döndü, yüzünü güneşe, sevinç oldu dalga dalga yüreklerde. Ve güneş döndü, yüzünü bize, direnç oldu işleyen bileklerde. Ve biz döndük, yüzümüzü aydınlığa, umut olduk damla damla bilinçlerde. Bir kez daha oluyordu, Ve kimbilir kaç kere daha yaşanacaktı. Karanlık sokaklardan hala, sesler yükseliyordu artarak, BİZ, BİZ, BİZ...
(Adana'dan bir ÖG okuru)

MAYIS: KANIMIZLA KIZILLAŞTIN, GELECEĞE ADINI VERDİN...

Yaşam biraz masallara benziyor galiba. Bir masal yazıyoruz yaşadıklarımızla, sonu henüz tamamlanmamış. Son noktayı ortak hayallerimizin yaşama geçtiği gün koyacağız. Şimdi her bitiş, her yitiş yeni bir başlangıcın temelleri oluyor ve geride kalanlara masal değil tarih diyoruz artık, kitaplara değil zihnimize, bilincimize, öfkemize yazıyoruz bizden koparılan yaşamları. Şimdi düşlerimizin yaşam pınarı, kafasına koyduğunu yapan, düşündüğü gibi yaşayan küçük kalabalık değil, tarihimiz, özgür bir dünyanın yapıcısı, toprakta tohum olan şehitlerimiz oluyor.

Kanlı denizinde çırpınırken tarihin, yine kahraman yitişler yazıyor yeni hika-

*benim için türküler söyle
Armenak!
karanlıklar ezginle erisin
dağ sesinle uyanın
seninle yürüsün hayat...*

Bir kısmımız Orhan Bakır, bir kısmımız Ohannes Bakirciyan, bir kısmımız Armenak Bakır, bir kısmımız ise Ali Ağa kod adıyla tanır onu... Hangi isimle bilinirse bilinsin, geçmişte, bugünde ve gelecekte yüreği eşitlik ve özgürlükten yana kardeşçe bir yaşamdan yana atanlar için o, daima hafızalarda yiğit bir komünist, kararlı, sevilen ve unutulmayan bir kişilik olarak yerini koruyacaktır...

☆☆☆

Tarih bu kez 1987 yılının 20 Mayıs'ıdır. Elazığ'ın Palu ilçesini kanıyla sulayan 5 Partizanın; **Hıdır Aykır, Cihan**

Taş, Müslüm Emre, Ali Kayadoğan ve Kazım Çelik'in yaşamıdır tarih. 12 Eylül faşist cuntası döneminde Proletarya Partisi'nin 3. Genel sekreteri Kazım Çelik. O, ülkenin ve partinin üzerinde karabulutlar dolaşırken, kavga kaçıklığının düşkün teorilerle kutsandığı,

iharetin, devrim adına ödüllendirildiği bir zamanda, dağ başlarının doruğunu tutmuş eğilmez bir baştı... O, İbrahim Kaypakkaya geleneğini Dersim dağlarında yaşatandı. Genç yaşta parti üyesi olan, elde silah dağlarda savaşan, Parti'nin önderliğini yapan yoldaşı. Onlardan öğrendikçe tamamlayacağı bu tarihin mutlak sonunu.

☆☆☆

Ve yoldaşlarının davasını sürdüren yine bir mayıs ayında şehit düşen başka yoldaşlar geliyor hemen akla... Hasanpaşa katliamı... **Hatice Dilek ve İsmail Oral**... 19 Mayıs 1991 tarihinde "çatışmada" ölen iki kişinin resimleri yayınlanmıştı gazete manşetlerinde... Gerçekler, Hatice Dilek'in küçük oğlunun söyledikleriyle anlaşılıyordu: "Annem sağdı, yarası yoktu" diyor çocuk. Tek bir kurşun izine rastlanmadan, kan izi olmadan nasıl bir çatışmaydı ki yaşanan! Çatışma yaşanmamıştı, çünkü düşman silahsız yakalamıştı onları. Polis, çocuğu dışarı çıkardıktan sonra vahşice katletmişti iki Partizanı.

Onlardan, yaşamlarından çok şey öğreniyoruz. En zor zamanlarda direnişin,

ayağa doğruluşun adı olan kızıl meşalelerimiz yolumuzu aydınlatıyor her dönemde, karanlıkta...

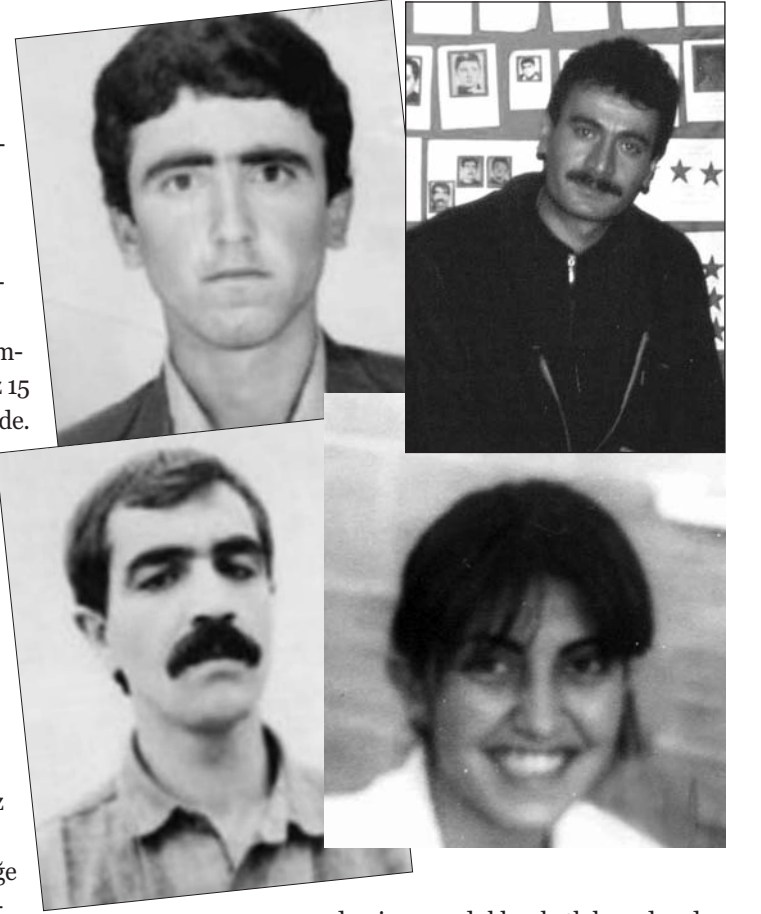
☆☆☆

Mayıs ayının direnginliğinde bir başka partizan düşmüştü toprağa bu kez 15 Mayıs 2003 tarihinde. Tokat-Almus'ta devlet güçleriyle çıkan çatışmada birliğin sağlıkçısı, dağların Süheyla'sı, **Emel Kılınç**'in son sesidir bu zirvelerden yükselen: "Yaşasın partimiz..." diye. Ama kimileri henüz farkında değildir Emel'in ölümsüzlüğe gidişinin, yüreklerimize, bilincimize ve kavgamıza tohum oluşunun... Aradan çok vakit geçmez ama tarihi yazanlar ışıltılı yollarında emin adımlarla ilerlemektedir. Tarih 2003 yılının 21 Mayıs'ıdır artık.

Güneş, bir garip doğmuştur o gün Giresun-Bulancak'ta, biraz sonra bir fırtına kopacak dercesine garip bir sessizlik vardır doğada. Gerilla birliği sabah kahvaltısı için dereden su alır ve ormanın derinliklerine çekilir. Ateş yakılır, çay demlenir ve kahvaltaya oturulur. Ama ormanın derinliklerine dalan gözlerin hiçbirisi göremez pusudaki düşmanı. Düşman da en "uygun" anı beklemektedir saldırı için. Ve sabahın erken saatlerinde kahrolası fırtına kopmuştur artık. Tüm doğa dinlemektedir artık silahların ritimli melodisini. Tüm gün süren çatışma sonunda **Bülent Ertürk ve Murat Arıca** düşmüştür toprağın rahmine tohum diye, baharda filizlensin, yeşersin ve serpinsin diye. Dillerinde sloganları ve derinliklerinde bir huzur: "Evet, devrim böyle kararlı, fedakar ve inançlı insanların omuzlarında yükselecektir..."

Çektiğimiz acılar eğer bizlerde bir bilinç sıçraması yaratmışsa, düşmanımızı daha iyi tanıtmışsa, devrimin gerçek dostlarının ayırımına daha net varmamıza katkı sunmuşsa, tarih sayfalarına onurlu bir direniş destanı olarak geçmişse ya da gelecekse biraz daha katlanılır olur. Acılara alışmıyoruz, acıları asla kanıksamıyoruz

ama devrime sundukları katkılarında dolayı katlanmasını biliyoruz. Biliyoruz ki devrim acı çekenlerin eseri olacaktır, Orhanca, Kazımca, Emelce, Bülentçe, Muratça... Şimdi bir şeyler söylemeliyiz hep birlikte. Yıldızlar konuşmalı. Su konuşmalı. Öyle yüksek sesle, öyle özgür. Öyle içten ve öyle dürüst anlatmalı öyküsünü. Ve bir şeyler anlatmalı umut. Büyük olmalı umudumuz. Gecenin karanlığına tutunan yıldızlar gibi parlıtlı olmalı. Bir şeyler anlatmalı sevgi. Korkak olmamalı. Düşünebilmeli. Ve hazır olmalı ödemeye bedelini. Bir defter yaprağı kırışıklığında olmamalı yürek atışlarımız. Tüm yürek atışlarının isyanı olmalı. Yüzü ve kimliği olmalı özgürlüğün. Bir şeyler söylemeli gözlerimiz. Görebilmeli. Bakmasını bilmeli başka gözlere de gerçekliğini yitirmeden. Korkmamalı bakarken gözlerimiz. Hissetmeli sokakların soğukluğunu, gecenin yüreğini ve hüznün sıradanlığını. Bu dünyayı sevebilmeli ve korumalı. Düşmanlarımızı korkutmalı ve dostlarımıza güven vermeli. Uzun ve çetin yolculuklardan korkmamalı. Bir şeyler anlatmalı ağlayışımız. Kapkaranlık bir ümitsizlik olmamalı. Görebilmeli, duyabilmeli ve bilebilmeli bir çocuğun yakarışını. Gözlerimizdeki yaşların bir rengi olmalı. Gözyaşlarımız her aktığı anda rengini halkın bağrından almalı. Umud... Umud asla yitirilmemeli...

yeleri. Nedir tarih? Özgürlük için can bedeli savaşırken birileri, üşürken bir düste yüzleri, öldürülürken herhangi bir ülkenin kanlı bıçaklı deryalarında... Tarih nedir?

1980 yılının 13 Mayıs'ıdır mesela tarih, **Armenak Bakır**'dir. Ermenidir ve Ermeni halkının yaşadığı acıları, katliamları, sürgünü bilerek mevcut sisteme başkaldırmış, ancak proletaryanın kurtuluşunun kendi ulusuna da özgürlük getireceğine inanmıştır. Proletarya Partisinin kadrolarındandır. Parti kararı gereği cezalandırılması gereken bir polisi cezalandırmak için gider Elazığ-Karakoçan'a. Düşeceği pusuyu bilmeden düştüğü yolda düşmanla girdiği çatışmada silah elde düşmüştür yoldaş.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Erdoğan Yalçıngil: İTÜ 2. sınıf öğrencisiyken, 19 Mayıs 1976'da sivil faşistlerin sınıfı basarak açtıkları yaygın ateşi sonucu şehit düştü.

Özcan Eşiğüz: Karşı olan Eşiğüz, 1980 yılında lise yıllarında Edirne Uzunköprü'de şehit düştü.

Cihan Çelebi: Halka kendini siper eden bir partizan, Proletarya Partisi'nin

faaliyetçisi idi. İstanbul Sarıyer'de faşistlerle girdiği çatışmada, 27 Mayıs 1980 yılında ölümsüzeleşti.

Medet Özbadem: Sivrekli olan Özbadem, tutuklu bulunduğu Diyarbakır 5 No'lu zindanlarında yakalandığı tüberküloz hastalığı bilinçli olarak tedavi edilmeyince 20 Mayıs 1983'te ölümsüzeleşti.

Hasan Tanrıverdi: Muş-Varto doğumlu olan Tanrıverdi, ekonomik nedenlerden kaynaklı ailesiyle Almanya'ya göçmesinden sonra burada Proletarya Partisiyle ilişkiye geçmiş, ATIF yönetim kurlu üyeliği yapmış v 17 Mayıs 1992'de geçirdiği ani bir beyin kanamasıyla aramızdan ayrılmıştır.

Ali Ekber Atmaca: Sivas-Kangal doğumlu olan Atmaca, genç yaşta olmasına karşın, yaşından beklenmeyen

bir olgunluk, fedakarlık, inanç ve zekayla kendini hızla geliştirir. 1992 yılında görev için gittiği Şavşat'ta düşmanın eline geçer ve 23 Mayıs'ta işkencede katledilirken, ardındakilere direnmeyi miras bırakır.

Dursun Adabaş: 1996 yılının 1 Mayıs'ında açılan ateş sonucu şehit düşen Adabaş, 1 Mayıs'a ilk kez katılmıştı.

PEKİ YA GERÇEKLER ?-!-?

Başbakan R. T. Erdoğan'ın uzun zamandır "çılgın bir projem var" diyerek 7'den 70'e herkesi meraklandırdığı proje sonunda açıklandı: Kanal İstanbul. İstanbul'a ikinci bir boğaz yapılması hedefleniyor bu projeye. Çatalca-Silivri hattında suni bir kanal açılarak deniz trafiğinin rahatlatılması, gemi geçişlerindeki risklerin azaltılması, İstanbul'un dünyanın 10. büyük ve merkezi kenti haline getirilmesi vb. söylemlerle projeye karşı bir sempati yaratılmaya çalışılıyor.

Projeyi detaylı olarak incelediğimizde, açılacak yeni alanların sözü edildiği gibi halka dönük bir hizmet olmaktan ziyade emekçi halkın ve sanayinin şehir dışına itilerek "steril" bir İstanbul yaratma hedefi taşıdığını görüyoruz. Bu "çılgın hayal"ın 2023'e kadar gerçekleştirilmesi planlanıyor. Nüfusuyla, trafiğiyle, geçim derdiyle, depremiyle bir yanı hep gri kalan İstanbul ne kazanacak "çılgın proje"nin hayat bulmasıyla? Başbakan ve emrine amade olduğu sınıfların büyük bir rant elde edeceği açık... İstanbul'a can veren son alanların da ortadan kaldırılması dışında İstanbul ve İstanbulluların "kazanacakları" ve kaybedecekleri mühendisler tarafından değerlendirildiğinde ortaya sermaye gruplarının kârını artırmasının ötesinde bir sonuç çıkmadı.

Özgür Gelecek: Kanal İstanbul projesi ve kapsamı nedir, açıklanabilir misiniz?

Şehir Plancıları Odası İstanbul Şube Başkanı Tayfun Kahraman: Proje İstanbul'a ikinci bir boğaz, ikinci bir su yolu getiriyor. Başbakanın yaptığı sinevizyonda da gördük. İstanbul'un iki yakasını, Karadeniz ve Marmara bölgelerini birbirine bağlayacak bir kanal yapılacak. Bu kanalın esas amacı İstanbul'da tanker trafiğinin yarattığı tehlikenin bertaraf edilmesi olarak açıklandı. Peki yeni kanalla bu tehdit ortadan kalkacak mı? Aynı şekilde devam edecek. Bunlar tabii ki projenin arkasına saklandığı söylemler. Projenin İstanbul'da yeni inşaat alanlarının açılmasıyla, kentsel rant için yapıldığı açık.

Bunu kimse inkâr edemez. Başbakan da "İstanbul'a yeni yapılaşmalar da gelecek Kanal İstanbul projesiyle" diyerek itiraf etmiş oldu. Mevcut kanallardaki tankerleri alıyorsunuz, yeni kanala taşıyorsunuz, o zaman yeni kanaldaki İstanbulluları tehlikeyle başbaşa bırakıyorsunuz. Yani "sevmediğimiz" İstanbulluları oraya göndereceğiz.

- Proje hayata geçirilebilir bir proje mi sizce?

- Kaynağınız ve paranız varsa aslında yaparsınız. Ama ilk önce yapmak istemeniz gerekiyor. İnşaat mühendisi arkadaşlarımız böyle bir projenin 4 yıl içerisinde bitirilebileceğini söylüyor. Ama mevcut kent yapısı bunun tamamen aksi yönünde geliyor. İstanbul'da kent, doğu-batı ekseninde geliyor. Ve kuzeydeki kırmızı hat dediğimiz bölgede İstanbul'un orman alanları ve su havzaları bulunuyor. Bu bölgelere geçmeden, o alan içerisinde doğu-batı aksında bir gelişme gösteriyor İstanbul.

Kanal İstanbul projesi bu hattı tamamen dağıtıyor ve gelişmeyi tamamen İstanbul'un orman alanlarına ve su havzalarına doğru yönlendiriyor. Ve İstanbul'un doğal kaynaklarını tüketiyor. Bugün İstanbul'da iki büyük havza var. Biri Ömerli biri Terkos. Büyükçekmece de bunlardan sonra 3. büyük su havzasıdır. Bu önemli iki büyük su havzasının tamamını ortadan kaldırmış oluyorsunuz bu projeye birlikte. Nasıl oluyor bu?

Kanal aksının Çatalca-Silivri arasında olduğunu Başbakan söyledi. Kanal bu hatta yapılırsa eğer, sit alanları kaçınılmaz olarak, yeni yapılaşmalarla ve kanalın inşa edildiği alan bakımından bu havzaları ortadan kaldıracaktır. Bu halde, İstanbul'un 1990'lardaki susuz haline geri dönmesi demektir. Aynı zamanda bu projelerle birlikte 3. köprü ekleniyor. Bir taraftan 2 yeni şehir yaratılacak ve 2023 yılında İstanbul nüfusunun 25 milyon olması kaçınılmaz. Bu da İstanbul'a yeni problemlerin gelmesi, mevcuttaki problemlerin de katlanarak artması demektir.

- Mevcut problemlerin çözümüne dair planlamalar yer almıyor mu projede?

- Hayır yer almıyor. Mevcuttaki problemlerin ne olduğunu sorsanız sokaktaki insanlara; birinci olarak trafik, ikinci olarak deprem diyeceklerdir. Proje bunlara çözüm getirmiyor, tam tersine 2 problemi daha da içinden çıkılmaz bir hale getiriyor.

Kamunun 30 milyar dolarının buraya ayrılacağı söyleniyor. Bu 30 milyarla şunlar yapılabilir: İstanbul'da 350 kilometrelik, 10 milyar dolara bir metro hattının anahtar teslimini tamamen bitirirsiniz 4 yıl içerisinde. Ki bu kadar kaynağınız varsa. Ve 20 milyar dolara İstanbul'daki bütün kırılğan dokuyu yenilersiniz, kentsel dönüşüm projelerini rahat bir şekilde gerçekleştirmiş olursunuz ve insanlara sağlıklı/konforlu kent-

Bu kanalın esas amacı İstanbul'da tanker trafiğinin yarattığı tehlikenin bertaraf edilmesi olarak açıklandı. Peki yeni kanalla bu tehdit ortadan kalkacak mı? Aynı şekilde devam edecek. Projenin İstanbul'da yeni inşaat alanlarının açılmasıyla, kentsel rant için yapıldığı açık.

sel çevreler sunarsınız. 30 yıl içerisinde 7.5 şiddetinde bir deprem gerçekleşmesi muhtemel. Bu depremde en kötü ihtimalle 170 bin insanın hayatını kaybedeceği uzmanlar tarafından söyleniyor. Böyle bir tehdidi tamamen ortadan kaldırırsınız. Bunu yapmak mı bu kaynakla, yoksa Kanal İstanbul mu? Akıllıca düşünen bir insan ilk seçeneğe yöneltecektir elbette. Ama ne yazık ki bizim siyasilerimiz ranta yöneliyor.

- Marmaray projesinin temelleri atıldığında bu sorunları çözmek iddiasıyla yola çıktığı söylenmişti. Söylenenlerle amaçlananlar arasındaki çelişkiler Kanal İstanbul projesinde nasıl ortaya çıkıyor?

- Bu projenin tek amacı var, İstanbul'da yeni bir inşaat alanı açmak. Türkiye'de ekonomi her zaman inşaat sektörü üzerinden suni kalkınmalarla ayakta durdu. Bu da İstanbul'da yeni bir inşaat alanı açmak anlamına gelir. Bunun sonucunda da inşaat sektörü üzerinden yapılacak olan bu suni rahatlama İstanbul emlak sektörünü hareketlendirecek. Bu İstanbul ve Türkiye üzerinde yaklaşık 10 yıllık bir rahatlama sağlayacak. Biz ne yapıyoruz? Reel sektörü tamamen İstanbul'un dışına atıyoruz, desantralize edeceğimizi söylüyoruz sanayiye. Sanayiye desantralize etmek demek onu tamamen İstanbul'un dışına çıkarmamız demek. Spekülatif bir emlak sektörünü İstanbul içerisinde bırakıyoruz. Bugün mesela Amerika krizi tamamen spekülatif dediğimiz Mortgage kredisi üzerine kuruludur. İstanbul da çok yakın bir zamanda böyle bir krize sürüklenecektir. Fakat bizim siyasiler bu krizi değil, bugün ekonomiyi nasıl ayakta tutacaklarını düşündükleri için böyle geçici ve suni projeler ortaya atıyorlar.

- Türkiye'de, özellikle de İstanbul'da emlak piyasası uzun bir süredir tavan yapmış durumda, ancak halkın oldukça yüksek fiyath konutları alm gücünde ise durum tam tersi. Buna rağmen bu yükseliş devam eder mi?

- Bir süre daha tavan yapacak sonra krize doğru sürüklenecek. Çünkü reel sektör öldürülmeye çalışılıyor İstanbul'da. Ne yapıyoruz, kentin sanayisini sürekli desantralize ediyoruz, işçi sınıfını zaten sürekli kent dışına sürüyoruz. Kent içinde sürekli bindirme projelerle, rant projeleriyle emlak sektörünü ayağa kaldırmaya çalışıyoruz. Bunun so-

nucu reel sektörün kurtaramadığı bir açığa neden olacak, bu açık sonrasında büyük bir kriz patlayacak. Amerika'nın yaşadığı bu.

- Aynı zamanda nüfus patlaması da olacak diyebilir miyiz?

- Tabii ki. İstanbul'un 2009 planıyla birlikte öngörülen projeksiyon nüfusu 16.5-17 milyon. Biz İstanbul'u rahat bırakırsak nüfusu 16 milyon oluyor doğal büyümesiyle. İstanbul'un büyümesini Türkiye'nin büyümesiyle denk tuttuğunuzda ise 14 milyon olurdu 2023 yılında. Ama siz bu projeleri yaparsanız nüfusu 25 milyon olacak. Çünkü Türkiye'nin diğer bölgelerinin gelirini de alacaksınız, hepsini İstanbul'a yatıracağız. 20-30 milyar gibi bir rakam Türkiye'nin GSMH'nin % 10'unu almak demektir. Bunu alacaksınız ve kanala gömeceksiniz. Türkiye'nin en büyük sıkıntısı İstanbul'a ilginin bu kadar yoğunlaşmış olması.

- İstanbul nasıl bir merkez haline getirilmek isteniyor bu ve benzeri projelerle?

- Bakın Almanya'nın Ruhr bölgesi sanayinin örgütlendiği bir bölge. Çok güçlü bir sanayisi var. Şu anda orası çöküş halinde. Çünkü Almanya sanayisini desantralize ediyor, sanayisini bizim gibi 3. dünya ülkelerine gönderiyor. Berlin bir yönetim merkezi. Londra'dan sonra Avrupa'nın en önemli iki finans merkezinden biri Paris biri Frankfurt. Münih bölgesi sağlık, tarımsal üretim ve turizm merkezi. Böyle bir dağılım yapılmış. Tüm bu fonksiyonlar bizde İstanbul'da toplanmış. Böyle bir ülke erişim planlaması, şehir planlaması olamaz. Bu anlamda İstanbul'da yapacağımız bir yatırımı Anadolu'ya yapın diyoruz. Anadolu'ya yapılamıyorsa İstanbul'un daha acil iki sorunu var. Eğer insan için, İstanbullu için yapıyorsanız bu projeyi, bunları yaparsınız. Ama tekellerde rant biriktirmek istiyorsanız -Marks'ın rant teorisine göre- hepsini belli sermayeler-

de toplamak için bu projeleri yaparsınız. Bu alanın cazibesini artırılıyorsunuz, bu da tekkelleşmeyi daha da kesin bir hale getirecektir.

- Kanal hafriyatıyla bir ada-Dubai'deki Palmiye Adası gibi yapılabileceği de söyleniyor. Önümüzdeki 30 yıl içerisinde yaşanacağı bilinen bir deprem bölgesinde böyle bir adanın yapılabilme gerçekliği nedir sizce, böylesi bir durumu kotarabilirler mi?

- Kotarırlar. İstanbul'u Dubaileştirirler. İstanbul'un Dubaileşmesi demek İstanbul'un bütün mirasını, kültürel değerini tamamen silmektir. Bu İstanbul'un ölümü demektir. İstanbul, İstanbul olmaktan çıkar. İstanbul'da 15 milyon nüfus var ama 18 milyona yetecek kadar konut var. Hala daha inanılmaz bir şekilde konut yapıyor. Bakın konut reklamları giderek artıyor. Çünkü konut artık satılmıyor. Nitelikli konut ihtiyacı var deniliyordu ama nitelikli konut da satılmıyor. Ne yapmamız lazım? Yeni İstanbullulara ihtiyacımız var. Sizin de dediğiniz gibi sınıfsal ayrımı tamamen derinleştirecektir bu projeler. Ve insanları daha da korku kalelerinin içine gömecekler, bugünkü Göktürk örneği gibi. Şu anda herkes kapalı kapılar ardında yaşıyor. Ama kent içindeki suç oranına bakıyorsunuz daha yüksek. Niye diye baktığımızda bu sefer güvenlik görevlileri suç işliyor. İnsanları bu sefer güvenlik görevlilerinden kim koruyacak gibi bir sıkıntı ortaya çıkıyor.

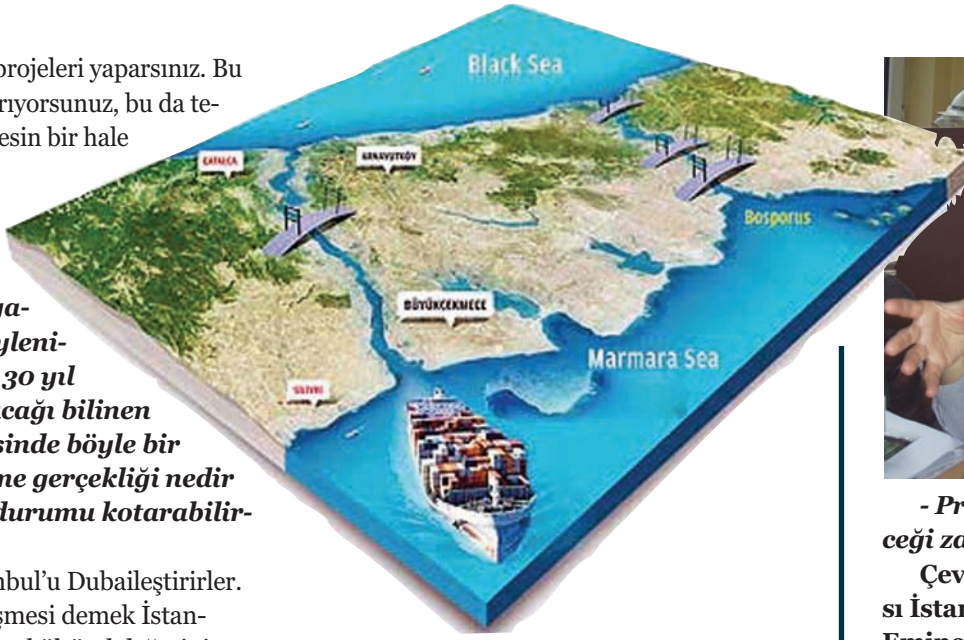
- Projenin Çatalca-Silivri hattında hayata geçirileceği açıklanmaz bölgede arazi ve konut satışları durdu, fiyatlar 10-20 bin lira arasında yükseldi. Yanı sıra bölgede tapu tahsis belgesi dahi olmayan 8 köy var. Böylesi bir tabloda az çok belli olmasına rağmen süreç nasıl işler sizce?

- O bölgede emlak fiyatları zaten tavan yapmış durumda. Orada Başbakan açıklamadan önce bu proje zaten biliniyordu. Başbakan'a ve partisine yakınlığıyla bilinen Aksiyon dergisinde yazılan yazılar ve yayınlanan röportajlardan gördük ki, siz de eğer o çarkın içindeyseniz haberiniz çok önceden vardır. Şu anda da o araziler kapatılmış durumda. 600 hektar arazi aldığını söyleyen yatırımcılar var. Şu anda bunların hepsi Kanal İstanbul'u bekliyor. Çünkü kanalla birlikte, değeri 1 lira olan araziler 20-30 liraya çıkacak.

Tapusuz yaşayanlar orman köylüleridir büyük ihtimalle. Orman köylülerinin mülkiyet hakkı yoktur. Köylüler sadece işletme hakkını kullanır, mülkiyet hakkı devlete aittir. Tapu tahsis belgeleri bile alamazlar çünkü gecekonduların kanununa tabi değildiler. Şu anda köylülerin orada mülkiyet edinme hakları yok ama bir süre sonra o ormanlar birilerine verilecektir. Bu sefer o köylünün mülkiyet hakkı ne oldu diye sormaya başlayacağız. Bu proje esasta rantı belli sermaye gruplarında toplamak, inşaat sektörünü canlandırmak için yapılıyor. Buradan daha önce arazi almış olanları ihya etmek için yapılıyor. Çünkü bu bir ihtiyaç değil.

- Projenin çevresel ve kentsel başka ne gibi etkileri/zararları olabilir?

- En son 2009 yılında İstanbul'un bir

planı yapıldı. Bizler bu planı İstanbul'un doğal ve çevresel değerlerini çok iyi korumadığı için dava konusu ettik. Kadir Topbaş, düzenlediği bir basın toplantısında, "bu plan 2023 yılına kadar İstanbul'un anayasasıdır, bu plana aykırı hiçbir proje yapılmayacaktır İstanbul'da" dedi. Sonra Türkiye'nin imar müdürü (Başbakan) çıktı 3. köprü, sonra 2 yeni şehir, sonra Kanal İstanbul dedi. 2009 planı şu anda tamamen çöp oldu. 150 kadar meslektaşımız olmak üzere 300 kadar uzmanla 2009 planına karşı İstanbul analizi yaptık. İnanılmaz değerler çıktı ortaya. Bu değerlere baktığımızda 2009 planıyla bu değerleri korumuyorsunuz dedik. Bizim beğenmediğimiz bu planın çizdiği kırmızı hattın bile çok çok ilerisine götürecektir Kanal İstanbul. Çevresel anlamda bu yeterlidir herhalde. 3 milyonluk bir kent Avrupa yakasında 3 milyonluk bir kent Anadolu (Şile bölgesi) yakasında yapılması İstanbul'u bitirir zaten. Başbakanın iki dudağının arasından çıkmış bu proje, güzergâhına karar vermiş, projenin olacağına karar vermiş, yatırımcıları yönlendirerek orada yatırım yapmalarını söylemiş. Ben bu projeyi yapacağım diyor. Biz İstanbul'u son tanyanlar olacağız. Bambaşka bir İstanbul olacak bu proje tamamlanırsa.

- Projenin çevreye vereceği zararlar nelerdir?

Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şube Sekreteri Emine Girgin:

Proje İstanbul'un kuzeyinde kalıyor. İstanbul'un kuzeyi ağırlıklı olarak orman alanlarıyla dolu. Orman alanı olduğu için pek çok kısmı koruma altında aslında. 3. köprüyle bağlantılı olacak olan bu proje orman alanları için çok büyük bir tehlike. İstanbul'da nefes alabiliyorsak bu orman alanları sayesinde oluyor. Bu iki proje de direkt bizim soluduğumuz havayı yok edecek projeler.

İkinci olarak su havzalarını tehdit ediyor. Çünkü siz suya dur diyemezsiniz. Karadeniz'in suyunu alıp kanal açıyorsanız o bölgedeki yeraltı suyu dengesi tamamen değişecektir. Tatlı su kaybı da olacaktır bu kanal projesiyle. Zaten 3. köprü de Alibeyköy barajı üzerinden geçiriliyor. İstanbul'daki su havzalarını gözden çıkarsak bunları da yerleşime açsak diye bir algı var. O yüzden koruma çalışmalarını yapmıyorlar. Bu projeler o suyun kullanılmaz hale gelmesi için ara adımlar diyebiliriz.

- Yaşanacak olan su krizi nasıl aşılır?

- Bunları planlayarak Melen'den su getiriyorlar. Şu anda İstanbul'daki havzaların durumu gayet iyi. Melen'den su taşımaya yaptılar ama çok miktarda su taşımıyorlar. Buradaki havzaları yerleşim alanı olarak kullanırlarsa "nasıl olsa Melen'den su getireceğiz rahatlıkla" diyebiliyorlar. Bu bakış açısının Melen'de yarattığı çevre tahribatını da hiç düşünmüyorlar. Oradaki ekosistemi bozmak, canlıları susuz bırakmak... Bunlar hep göz ardı ediliyor.

3. köprü için de böyle. Başbakan çıkıp "biz bunu yapacağız" dedi. Böyle yapılmaz bu projeler. Bunların çevresel etkileri de ne olur diye ÇED raporu hazırlanıp Çevre Bakanlığı'nda bu raporun değerlendirilip, kararının verilir ondan sonra açıklanabilir olması gerekir. Köprü için de "çılgın proje" için de bu süreçler işletilmedi. Mevzuata aykırı bir şekilde yapılmaya çalışılıyor. Çevre Etki Değerlendirme Yönetmeliği var. "Biz bunu 80'lerde yatırım planlarına almıştık" diyerek yönetmelik kap-

samı dışında tutarak ÇED onaylama süresini devre dışı bırakıyorlar. Köprü projesi için de hazırlanmadı öyle bir rapor. Hala bu yönlü bir çalışma yok. Kanal yeni duyduğumuz bir proje, hiçbir raporun hazırlandığını düşünmüyorum.

- Projeye tarımsal alanlar ve deniz ekosisteminde nasıl bir tahribat olur?

- Tarımdan önce deniz ekosistemindeki zararlarının daha çok olacağı açık. Binlerce yılda oluşmuş bir denge var boğazda. Her iki yönden su akışı var. Karadeniz'den Marmara'ya-Marmara'dan Karadeniz'e. Siz buna bir geçiş yolu daha açarak müdahale ettiğinizde açıktır ki oradaki dengesi bozacaksınız. Su sıcaklığı için, o sıcaklıkta yaşamaya alışmış canlılar için yaşamsal önem taşıyan koşullar değişecektir. Bu tür doğal dengeleri bozacak her türlü etki tabii ki balık ve diğer deniz canlılarının yaşamları için tehlike oluşturuyor. Siz buna yapay bir kanal açarak müdahale ederseniz dengesi bozan bir harekettir. Daha fazla suyun Karadeniz'den Marmara, Ege ve Akdeniz'e doğru suyun boşalması doğal olarak kendini dengeleyebilen suyun Marmara üzerinden Karadeniz'den uzaklaştırılmasıdır. Karadeniz ve Marmara'daki tuzluluk, sıcaklık, bu oranlar farklıdır. Başka parametreler de eklendiğinde onların yaşamını çok ciddi olarak etkiler. Nesilleri tükenebilir, farklı yerlere göç etmek durumunda kalabilirler. Orada varlıklarını sürdürmezler.

- Ekosistemdeki değişim insanların yaşamında nele-ri değiştirecek?

- Bu projenin hiçbir faydasının olmayacağı açık. İstanbul'da yaşayan insanlara ne gibi bir artısı olacağını hala anlayabilmiş değilim açıkçası. Bu tür projelerle yaşamın sürdürülebilmesi açısından kesinlikle karşı durmak zorundayız. Bu tür projelerin hiçbir zaman insan ve çevresel etkileri değerlendirilmediği, göz ardı edildiği için bu projenin beraberinde getireceklerini fark edebilenler olarak her zaman karşıyız. Havza alanları, orman alanları İstanbul'da kesinlikle korunması gereken alanlar. Bunlara zarar verecek her türlü projenin karşısında olmak zorundayız, bu şehirde bu şekilde yaşamaya devam etmek istiyorsak. Çünkü bu şehir artık yaşanabilir sınırları da zorlamaya başladı. Yeni projeler, yeni yerleşim alanları açılarak yeni insanlar gelecek. Göçler artacak, şehrin nüfusunu 2-3'e katlayacak projelere kesinlikle onay vermememiz gerektiğini düşünüyorum.

Gazze semalarında Cizre'ye...

Taş atan "Çocuk (H)aklı"dır!

Dünyaya biraz çocukların gözünden bakmak istedik biz. Hani masalda "Kral çıplak!" diyen çocuktur ya, daha cesurdur. İşte o çocuğun cesareti ve hesapsız kitapsız oluşu ile hayata bakmak istedik.

En başa dönülüp, çocuk dünyasına bakıldığında çok daha adil bir dünya görüyoruz. Birçok şey görebilen, önyargısız ve anarşizan bir şey aslında çocuğun dünyası.

Çocuk soru sorandır.
Her kavganın ardından barışması bilendir.

Çocuk hesapsızca davranan, korkusuzca konuşandır.

İşyan edendir,

"Kral çıplak" diyendir. (...)

Umuttur çocuk.

"Çocuk akli" diye gülüp geçmeyin,
bir daha bakın her gün baktığımız,
Baka baka ezberlediğimiz tabloya
Bir de bakmışsınız ki, bozulmuş ezber,

"Çocuk Haklı"ymış meğer.

İstanbul: Uzun yıllardır bizim coğrafyamızın ezgilerini nakış nakış ve yeniden işleyen Kardeş Türküler'in geçtiğimiz günlerde çıkardığı son albümünü elinize aldığımızda, bu sözler çarpıyor gözlerinize... Oradan kulaklarınıza geliyor, sokağımızdaki çığlık çığlık çocuk sesleri, sonra şarkıların ezgileri ve sözleri ile çocukluğunuza dönüyor ve yeniden sorguluyorsunuz dünyayı.

Albümün ismi de en az size hissettirdiği duygular kadar anlamlı... Meraki, önyargısızlığı, kalıpsızlığı ve hatta kaygısızlığı ile yetişkinlerde hem hayranlık hem korku uyandıran "çocuk akli"ni ele alıyor önce... Sonra toprakları işgal edilen; bu yüzden dünyaya küsmüş ve de sırtını dönmüş Filistinli çocuk Hanzala'dan, İsrail tanklarının önündeki direniş barikatlarına çocukluğunu seren tüm Filistinli çocuklardan; Cizre'de, Amed'de, Bismil'de kimliği ve dili yasaklandığı, yaşamı parçalandığı için mitalanlığı küçük yaşlarda sokakta ve dağlarda öğrenen Kürt çocuklarına; haksız savaşın yaşamını çaldığı Ceylan, Canan, Uğur, İbrahim Oruç'a kadar tüm

"taş atan" "çocuk haklı"lığına değiniyorlar. Bizim onlarca kelimeye sığdıramadığımız onlar, albümlerinin ismi olan iki kelimeye sığdırıyorlar: "Çocuk (H)aklı"!

Ermeni, Çeçen ezgilerinden, Kürt, Karadeniz ezgilerine kadar, "büyükler" in vicdanına değsin diye onlarca şarkının yer aldığı albümleri üzerine Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu-Kardeş Türküler elemanlarından Fehmiye Çelik ve Vedat Yıldırım ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Neden çocuk akli?

Fehmiye Çelik: Albümde çocukları anlatan, ama büyüklere anlatan birçok şarkı var. Bu fikir, albümdeki şarkılarımızdan "Nazar"ın kaydını yaparken doğdu. Çok hoşumuza gitti. Çünkü dünyaya biraz çocukların gözünden bakmak istedik biz. Hani masalda "Kral çıplak!" diyen çocuktur ya, daha cesurdur. İşte o çocuğun cesareti ve hesapsız kitapsız oluşu ile hayata bakmak istedik.

Çocuk önyargılardan daha bağımsızdır. Zaman geçtikçe ailesinden, sokaktan, okuldan kalıplar halinde bir eğitim, bir terbiye alır. İşte çocuk akli, bu eğitimden ve bu terbiyeden uzak, dünyaya daha önyargısız bakabilen, daha cesur sorular sorabilen bir varlık. İşte bu yüzden çocukların gözünden bakmak istedik hayata. Bir Kürt çocuğunun, bir Ermeni çocuğunun, bir Arap/Ortadoğulu çocuğunun hikayesini anlattık. Bir Roman çocuğunun hikayesini anlattık. Ve bunu da tabii ki büyüklere anlattık.

Vedat Yıldırım: Aslında daha çok büyükler için yapılmış şarkılar bunlar. Çocuklar zaten dinlerler ya. Daha çok büyüklerin ihtiyacı var.

- Biraz çocuk aklına kulak versinler diye değil mi?

F.Ç: Evet, biraz

çocuk aklına kulak versinler. "Çocuk akli" deyip geçmemek gerekiyor. Biraz çocukların sorularına cevap vermek gerekiyor diye düşündük.

- Peki, neden çocuk haklı?

V.D: Çocuk boş bir sayfa olarak doğmuyor elbette. Kendi içinde birtakım nüveler barındırıyor. Bu nüveler; okuldur, aile ortamıdır, buralarda şekilleniyor. Peki Türkiye'de nasıl? Burada daha çok yanlış "hormonlarla" büyüyor.

Eğitim sistemine, kitaplara, sokaklara, caddelere, arkadaşlara bakıyorsunuz; insani yabancılaşmayı görüyorsunuz. Milliyetçilik, cinsiyetçilikten tutun da sosyal adaletsizliği görememeye kadar... Çünkü bu ülkeye 12 Eylül denilen bir sistem gelmiş, bu zaten ailelerin üzerine bir korku salmış, kimse o sosyal adaletsizliği görmesin, herkes kendi bacağından asılsın istenmiş.

Ama en başa dönülüp, çocuk dünyasına bakıldığında çok daha adil bir dünya görüyoruz. Birçok şey görebilen, önyargısız ve anarşizan bir şey aslında çocuğun dünyası. Çocuk büyüdükçe o kalıpları alıyor ve yabancılaşmaya başlıyor. Bu albüm, biraz o yabancılaşmaya, o sosyal adaletsizliğe karşı çocuk dünyasına vurgu yapmak, insanların başa dönmelerini sağlamak içindi.

F.Ç: Kardeş Türkülerin topluma açık, toplumdaki beslenen ve aynı zamanda birikimlerini paylaşan bir topluluk olması için uğraşıyoruz. Bu bağlamda atölyeler çok önemli bir yerde duruyor. Geçtiğimiz dönemde çocuklar ve gençlerle çok sık bir araya geldik. Kayışdağı'ndaki, Sulukule'deki, Gülen-su'daki, Yenibosna'daki buluşmalarda, "yerinde sanat" dediğimiz yöntemi kullanmanın bu albümün oluşmasında çok katkısı oldu.

V.D: Bu yöntem, bizim topluma, İs-

tanbul'a yabancılaşmamızı da önledi. Burada, Beyoğlu'nda mesela, o güzel vitrinlerin arkasına bir geçtiğimizde, ooo, göz gözü görmüyor. Burada şık restoranların mutfağına indiğinizde, soğan doğrayan yoksul Kürt çocuklarını görürsünüz.

- Özellikle Türkiye'de çocuğa yönelik şiddet ve ayrımcılık had safhada. Söz konusu Kürt çocukları olduğunda ise bu baskı ve şiddet artıyor. Biliyorsunuz, Kürt çocukları, bir süre "taş atan çocuklar" olarak gündemde tutuldu ve ardından binlercesi gözaltına alındı, yüzlercesi tutuklandı. Albümünüzün ismini "Çocuk Haklı" diye okurken, daha çok bu yönüyle, "taş atan çocukların haklılığı" olarak düşündük.

F.Ç: Muhakkak.

V.Y: Evet. Zaten albümdeki "Yoyo" şarkısı, aslında biraz "taş atan çocukları" anlatıyor. Bu şarkı, Arapça bir besmeden... Bize biraz oradan çağrışım yaptı aslında. Filistinli ve Kürt çocuklarının benzerliğine dikkat çekmek istedik. Şarkıda bir güvercin, ağzında yoyo ile Gazze'den çıkarak Cizre semalarına gidiyor. Ve çocuklar onu gördüğünde, topacı kendilerine vermesini istiyor.

F.Ç: Yani çocuklar gökyüzünden bomba değil, artık oyuncak yağsın istiyor.

V.Y: Bu şarkıyla biraz vicdanlara da değinmek istedik. Filistinli çocuk taş attığında herkes onu kahraman ilan eder, ancak Kürt çocuğu taş attığıdaysa "terörist"...

Bu yabancılaşma, aslında bazı sol kesimlerde de var. Mesela Latin Amerika'daki Zapatista hareketine, devrimci hareketlere sempati ile bakarken, bu coğrafyadaki Kürt hareketine karşı bir uzaklık, bir önyargı var. Bizim bunlarla da yüzleşmemiz lazım.

- Kardeş Türküler nasıl oluştu?

F.Ç: '90'lı yılların başında hepimiz Boğaziçi Üniversitesi'nde öğrenciydik. Boğaziçi Üniversitesi Folklor Kulübü çatısı altında müzik faaliyetlerine başladık. Yıl sonlarında gösterilerimiz oluyordu. '93 yılındaki gösterimizin adı Kardeş Türküler oldu. Bunun sebebi şu; biz daha önce dünya halk şarkılarından politik, muhalif ve devrimci olanları üzerinden bir çalışma yürütüyorduk. Ama o sene kendi coğrafyamızdaki halkların şarkıları üzerinden bir konser hazırladık. Ve orada da Kürtçe, Türkçe, Azerice, Ermenice şarkılar seslendirmiştik.

O dönem çok ciddi savaşlar söz konusuydu,

özellikle Kafkaslar bağlamında...

Hazırladığımız bu yeni konsept çok beğenildi ve kısa bir süre sonra sınır dışına taşı. Ardından da '97 yılında ilk albüm geldi zaten.

Hepimiz mezun olduktan sonra Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu (BGST) adı altında bu işe devam ettik. İşte Kardeş Türküler bu yapı altında oluşturulmuş bir proje... "Çocuk (H)aklı"dan önceki albümümüzü 6 yıl önce çıkarmıştık. Aradan 6 yıl çabucak geçti, çünkü birçok iş de yaptık bu süreçte. Bazı arkadaşlarımızın öncülüğünde çeşitli albümler çıkardık. Ayrıca "Kardeş Türküler 15 Yıllık Öyküsü" isimli bir kitap çıkardık. Kardeş Türküler'in kısaca öyküsü bu...

DEVİRİMİN BEŞ KESKİN KILICI ANILDI!

Zürih

Zürih'te 1 Mayıs yürüyüşünün ardından Partizan kitlesi ve devrimci dostların da katılımıyla beş kızıl karanfilimiz anıldı. Salon beş karanfilin fotoğraflarıyla süslendi.

Anmaya MKP ve MLKP de mesaj sundu. Etkinlik Zürich'te çalışmalarını sürdüren üç genç kadın yoldaşın okuduğu şiirle başladı. Ardından TKP/ML MK SB imzalı bildiri okundu. Ardından sinevizyon gösterimi yapıldı ve YJA STAR ana karargâhı ve MKP MK SB bildirisi okundu. MLKP ayrıca sözlü bir mesaj sundu.

Son olarak bir kişi şehit düşen beş yoldaşa ilgili bir konuşma yaptı. "Onlar yaşamdan, mücadeleden, şehitlerden isimlerini aldılar. Kavga ve mücadele dolu onurlu bir miras bıraktılar, sıra bizlerde şimdi EYLEM, EMEL, ÖZLEM, DİLEK, SEVDA olma zamanıdır. Şimdi onların bıraktığı bayrağı devralma zamanıdır" dedi.

Konuşmacıdan sonra şehit ailemiz Sultan Çakıroğlu Beşlere yazmış olduğu **Beş Yiğit Kadına** adlı şiiri okuyarak duygu dolu anlar yaşattı herkese.

(İsviçre Partizan)

Ulm

Düzenlediğimiz anmayı onlara layık olma bilinci ile ele aldık. Bir yoldaşın saygı duruşu ile başlattığı anma MK SB bildirisinin okunmasıyla devam etti. Ardından sinevizyon gösterimi yapıldı

ve onlara ilişkin konuşmalar yapıldı. Anmada ayrıca Halkın Günlüğü ve Atılım okurları adına mesaj okundu.

(Ulm Partizan)

Stuttgart

30 Nisan günü Eğitim Kültür Merkezi'nde 5 kadın yoldaşımız ve 7 HPG gerillası anıldı.

Anma saygı duruşuyla başladı. Ardından Proletarya Partisi MK- SB bildirisi okundu. Sinevizyon gösteriminin de yapıldığı anmada MKP, MLKP ve TİKB mesajları okundu. Etkinliğe Onur Olgun parçaları ile katılırken bir arkadaş da şiir sunumu yaptı. (Stuttgart Partizan)

Frankfurt

Beş karanfilimiz ADHF'na bağlı Gençlik Kültür Derneği'nde yapılan bir etkinlikle anıldı. **Hessen Partizan** okurları tarafından yapılan etkinlik, saygı duruşu ile başladı. Ardından yapılan bir sunum ile kadın gerillaların mücadelesi ve halk savaşındaki önemi üzerinde duruldu. Yapılan Proletarya Partisi Merkez Komitesi imzalı sunumda şehit düşen kadın gerillalarının sadece erkek egemen zihniyete karşı değil, aynı zamanda Türkiye halkının kurtuluşu için savaştıkları vurgulandı.

Siyasi Büro tarafından gönderilen mesajda ise, kadın gerillaların düşlerinin gerçekleşmesi için, her alanda yürütülen mücadelenin daha üst boyuta

taşınması gerektiği vurgulandı.

Yeni Kadın ve Avrupa Demokratik Kadın Hareketi tarafından kadın gerillalara atfen bir mesaj okundu ve şiir sunumu yapıldı. MKP ve MLKP taraftarları da etkinliğe katılarak mesaj sundular. Etkinlikte ayrıca Çiçek Otları tarafından kadın gerillalar için yazılan mektup da okundu.

Sinevizyon ve şiir dinletisinin ardından marşlar okundu.

(Hessen Partizan)

Londra

5 kızıl karanfilimiz şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına TKP/ML marşı eşliğinde saygı duruşuyla başlayan anma etkinliği **Sefagül Kesgin**'in kaleme almış olduğu "**Ali-boğazı'ndan izler ve tanıklar**" yazısının okunmasıyla başladı.

TKP/ML SB MK, YDK ve Tutsak Partizanların kaleme almış olduğu yazıların okunduğu anmada Beşlere atfen

şiirler okundu ve bir dia gösterimi gerçekleştirildi. Diğer kurumların mesajlarına da yer verilen anma töreninde Beşler anısına hazırlanmış bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

(Londra ÖG okurları)

BEDENİNDE KIZIL KARANFİL TAŞIYANLARA

Bedeninde kızıl karanfil taşıyan,
ölürken bile yaşayan bir kıvılcımdır,
Beş kızıl karanfil,
Ölmedi onlar yaşıyorlar,
Dersim dağlarının fırtınalı, coşkun akan
Munzur suyundadır sevdaları,
Devrettiler şanlı bayrağı arkalarından
gelen genç kuşaklara,
Zincirlerini kırmış, mücadeleciler, kararlı,
Beş kızıl karanfil idi onlar,
Sevdaları, coşkuları, sevinç çılgınlıklarıyla
Tırmanacak "hayat",
Ve böyle sürececek yüreklerimizdeki ateş,
Ve böyle anılacak beş kızıl karanfil,
Ölmediler, ölmeyecekler,
Yüreğimiz de yaşayacak sevdaları,
Taa ki bizler de sevdaları
devredene dek...

(Dersim'den bir Partizan)

Beş yiğit kadına!

Ellerinde umut taşıyorlardı dağlara
Dağlar ana kucağı gibi saklar
Vermez düşmana
Umutları büyüktü, yürekleri
ise kocaman...
Umutları dağlardan ovalara,
Ovalardan köylere
Sunmak istiyorlardı.
Ve biliyorlardı ölümleri
Kendilerinden önce umudu
Taşıyanlardan öğrenmişlerdi.
Umut sevdaya, seveda ise
Kavgaya döndü
Silahlandı beş kızıl karanfil
İnsanların insanca

yaşayabilmesi için
Ayrımcılığın, sınıfların,
Sınırların olmadığı
Bir dünya için düştüler yollara
Amansız dağların yiğit savaşçıları
Kış acımasızdı
Çekildiler üslerine korkusuzca
Ansızın bir şafak vakti
Yakalamıştı kalles ölüm
Toprak altında nefessiz kalmıştı
Beş yiğit can
Yoldaşları nefes olmak
İstiyordu onlara
Çaresiz, çırpınmışlar boşunaydı
Koparmıştı kalles ölüm
Beş karanfili yoldaşlarından

Yük ağırdı, yürekler buruk
Umutlar ise yemyeşildi
Elbette sıradakiler devir alacak
Sizden kızıl bayrağı
Silahlarınız sahipsiz kalmayacak
Can yoldaşlar
Elden ele dilden dile
Sevdalanacak adınız
Milyonların yürekleri sizinle
birlikte tutuştu
Daha doğmayan çocuklar
Alacak adınızı
Marşlarda, türkülerde
Adınız dillerde titili olacak
Can yoldaşlar...
(Sultan Çakıroğlu)

Ben bir gerillayım
adım sevdadır benim.
Sevdalığım umuda yürüyene dir
sevdalığım ölümü yaşamına
misafir edenedir,
kızılığımı kuşanmışım yüreğimle
omuzumda mavzerimle

ben bir gerillayım
adım sevdadır benim...
Sevdalığım
ateşi bağırardan yakanlarıdır.
Sevdalığım barikatlardan
dağlara adını yazdıranadır.
Ben gülen yüzlere bahar
gelsin diye
yeşermek için toprağa
düşenlere sevdalığım

ben bir gerillayım
adım sevdadır benim...
Sevdalığım
bir su birikintisinden
"Derya"lar yaratanlarıdır
masmavi sulardan,
kırlara kıvılcım çakanlarıdır

ben bir gerillayım
adım sevdadır benim
sevdalığım
düşü gerçeğe çevirmek adına
tarih sayfasına kızıl harflerle
devrim yazanlarıdır
yüzümde zafer tebessümü
gözlerimde kararlılık bakışları
dağlarda ölümü alaymışım...

düşün yani
ben bir gerillayım
adım sevdadır benim
sevdalığım
kırdan kente dönüşecek zaferin
"özlem"iyle
baharı müjdeleyene dir
sevdalığım
türkü kokan bir dünya
yaratanlara
sevdalığım
UMUDUN ADI
SEVDA'YA, ÖZLEM'E,
EYLEM'E, DİLEK'E, EMEL'E
sevdalığım
umudun ateşi partizanlarıdır
sevdalığım
yarınlara, geleceğedir...
(Artvin'den bir ÖG okuru)

Bir ölümsüz önderin takipçileriyiz

Tarih, 18 Mayıs 1973'ü gösterdiğinde, günümüze dek bir kutup yıldızı gibi yön gösterecek olan bir komünistin, dilelere destan direnişini ve aynı zamanda Türk egemenleri tarafından alçakça katledilişini yazıyordu. Aradan geçen 38 yıllık zaman, Kaypakkaya'yı eskitemedi. Hala ülkemizde tüm ezilenlere yol gösteriyor ve düşmanlarımızın da yüreğine korku saçıyor. Her ne kadar gizlense, görmezden gelinse de, yok sayılmaya çalışılsa da Kaypakkaya bilimsel-teorik yazılarıyla ve ardıllarının ısrarlı mücadelesiyle yaşıyor, devrim ateşinin kızılıyla halkımızı sarıyor.

Kaypakkaya'yı anmak onurdur!

Kaypakkaya'yı anıyoruz. Yürüdüğü yolda yürüyoruz, bizlere devrettiği kırmızı bayrağı lekesiz taşıyoruz. İbrahim Kaypakkaya'yı anmak büyük bir onurdur. Kaypakkaya'yı anmak tarif edilemez bir onur değildir sadece. Onu anmak aynı zamanda da büyük bir görev-

dir. Bu görevi layıkıyla yerine getirmek, onu hak ettiği şekilde anmak, ardılları olarak halkımıza ettiğimiz devrim yemininin gereğidir. Onu anmak, onu yaşatmak, terini akıttığı, canını feda ettiği hareketi yaşatmaktır. Onu yaşatmak, kurucusu olduğu hareketin politikalarının yaşam bulması için çaba harcamaktır. Kaypakkaya'yı anmak, politik ve örgütsel görevlere dört elle sarılmaktır. Bunlar dışında bir anma, Kaypakkaya'ya yakışmayan bir anma biçimidir.

Onu anmak devlet zulmüne karşı çıkmaktır!

Biliyoruz ki Kaypakkaya'yı anmak ama hakkını vererek anmak bir gazete sayfasına sığmayacaktır. Kaypakkaya'yı bir komünist önder yapan vasıflardan biri Kürt sorununda taktığı tavidir. Günümüzde bile Kürt sorunu yeni yeni tartışılırken, Kaypakkaya Türkiyeli bir komünist olarak, bu konudaki karanlığı yırtan olmuştur. Kaypakkaya'yı bedenlen kaybedeli 38 yıl oldu. Bugün Kürt sorununda kalem oynatanların yazdıklarına baktığımızda yazılanların Kaypakkaya'nın tezlerinin hala çok gerisinde olduğunu görüyoruz.

Kaypakkaya, Lenin'in sadık bir öğrencisiydi. Lenin'in "*Eğer ezilen ulusun burjuvazisi, ezen burjuvaziye karşı savaşırsa, biz, her zaman ve her durumda, herkesten daha kararlı olarak bu savaştan yanayız. Çünkü biz zulmün en amansız ve en tutarlı düşmanlarıyız*" perspektifini kendisine rehber aldı.

Bugün de Kürt ulusu ve Kürt ha-

reketi çeşitli baskılar altındadır. En meşru ve en demokratik talepleri karşısında, Türk egemenleri tarafından tutuklamalara maruz kalıyorlar. Ülkemiz hapisaneleri Kürt ulusunun yiğit kadınları ve erkekleri ile doluyor. Her yıl onlarca, yüzlerce Kürt yurtseveri şehit ediliyor. Türk egemenlerinin bu zulmü karşısında, kayıtsız şartsız Kürt ulusunun yanında olmayanın bırakalım komünist, devrimci olmasını demokrat bile olamayacağı açıktır. Kaypakkaya'yı anmak demek bu saldırılar karşısında Kürt hareketi ile dayanışmak ve bu saldırılara karşı koymak demektir.

Onu anmak savaşımdır!

Kaypakkaya'yı anmak, onun yolundan gitmektir. Dersim'in kömlerinde yaktığı ateşi büyütme demektir. Ömrünü adadığı proletarya partisini güçlendirmek demektir. Halk savaşının savaşçısı, komutanı olmak demektir. Onu anmak geçen yıl hain bir pusuda şehit olan Çiğdem ve Ferdi yoldaşların yolundan yürümek, ayak izlerini takip etmek demektir. Onu anmak savaşın doğasında var olan ve kışın kaybettiğimiz karanfillerimizin yerlerini doldurmaktır, namlularını soğutmamaktır. Onu anmak Sefagül olmaktır. Onu anmak Nurşen olmaktır. Onu anmak Gülizar, Fatma ve Derya olmaktır. Onu anmak dağların zirvelerini adımlamaktır.

Bir ölümsüz önderi anıyoruz; saygıyla ve militanca.

Kaypakkaya yaşıyor...

